

Pagesos

Preocupació pels atacs a camions a la frontera ■ P15

Castells

Actuació antològica dels Castellers de Vilafranca ■ P32,33

Tot igual

Lionel Messi celebra el gol de l'empat a 1, aconseguit per David Villa, ahir a l'estadi Santiago Bernabéu ■ JAVIER SORIANO

EMPAT • El Barça obté un altre bon resultat al Bernabéu contra un Madrid barroer (2-2) **CESC** • Avui es presenta el fitxatge esperat ■ P38-40

Economia

Catalunya perd en tres anys 5.000 empreses de transport

El sector reclama que no desaparegui el gasoil professional

P12,13

Catalunya

El turisme rus guanya posicions a la Costa Daurada

P30,31

Club del subscriptor
Plana 11

Europa-Món

Bachmann se situa en la cursa dels republicans als EUA

P8

Reportatge

El factor mormó

Mitt Romney podria acabar sent el rival d'Obama en les presidencials

P9

Catalunya

La crisi toca de ple les festes majors

Les dificultats pressupostàries fan reduir els programes, i els artistes i colles tradicionals es queixen que cobren menys i tard

P24-26

Ens ha arribat

Segueix el marcatge al candidat Duran

El diputat del PSC Joan Ferran s'afegeix al marcatge que es fa des de les files socialistes al candidat de CiU, Josep Antoni

Duran i Lleida, al qual ha recordat que arran de l'actual situació econòmica a l'Estat el que calen són governants

ferms i amb idees clares, "i no nous Rasputins amb les cartes marcades i interessos de lobby". Per Ferran, la feble-

sa de Duran radica en el fet que "els ciutadans prefereixen votar aspirants a president, i no opositors a ministre".

UT/UDA

Alfred Bosch

Juana Dolores

La combinació era bona, ho has d'admetre; la teva adscripció a la xenòfoba Plataforma per Catalunya, el teu promès africà, la cèlebre vila de Salt, on no falten complicacions socials... en fi, tot el que és necessari per posar-hi metxa i veure com la notícia crema amb vigor. Realment, sobta que tenint un xicot camerunès t'apuntes a una organització com la de Josep Anglada, la qual, si té alguna virtut, és la de no enganyar gaire.

Ara bé, encara és més estrany que en surtis després de mesos fent de regidora, i desvelant que no és que siguin racistes, sinó que es tracta directament de nazis. Sí, ja ho sé, que a l'Alemanya de Hitler hi va haver gent que va trigar deu anys a descobrir l'autèntica cara del nazisme, però caram, ara i aquí tenim una premsa lliure, i una persona amb càrrec a PxC pot estar al corrent del mateix que jo o qualsevol altre lector de diaris. Llavors salta el primer de la llista del partit, el teu company Bonet, i diu que ell també se'n desmarca, que té per parella un noi dominicà i que no pot més.

Però criatures de Déu, com us fiqueu a la gola del llop! En fi, Juana Dolores, mira, si vols fer mal, no et facis il·lusions; aquests escàndols no resten vots a la ultradreta. Li donen publicitat i li atorguen una semblança de coherència que li va de nassos. Mentre no es descobreixi que l'Anglada té un harem d'esclaves turcmanes a casa, les expulsions dels dissidents com tu li convenen molt i molt. Qui queda com a inconseqüent no és, precisament, la formació racista.

Les cares de la notícia

CANDIDATA REPUBLICANA

Michele Bachmann
Victòria del Tea Party

Una de les líders més populars del Tea Party, aquesta política republicana, ha vençut en la tradicional enquesta sobre els candidats conservadors per a les eleccions presidencials que es fa a Ames, a l'Estat d'Iowa. Un mal presagi per a tots aquells que consideren que l'integrisme moral i religiós i la política haurien d'anar separats.

COFUNDADORA DE VOXPRESSING

Ángela Verdejé
La imaginació és negoci

Voxpressing, cofundada per Verdejé i Rory Lambert, és una plataforma digital on tothom pot plantejar queixes, reivindicacions o lloances perquè siguin publicades en premsa o plataformes publicitàries. Quan l'empresa veu que un missatge té prou vots, dissenya l'anunci i li busca sortida. Imaginatiu.

REGIDORS DE PxC a SALT

Juana Martínez i Carles Bonet
Misèries de la política

L'adagi diu que rectificar és de savis, però l'actuació dels dos regidors de Plataforma per Catalunya a Salt que han decidit abandonar la formació es podria considerar una excepció. Perquè ni abans ni ara la seva actitud denota el més mínim rastre de clarividència intel·lectual. Anunciar que deixen la formació acusant-la d'intolerant i racista és com reconèixer que el foc crema. Crema ara, i cremava quan s'hi van presentar.

DIPUTADA DE COMPROMÍS

Mònica Oltra
Una fórmula que funciona

La coalició Compromís, que dona cabuda al nacionalisme, al progressisme i a l'ecologisme del País Valencià, s'ha convertit en la tercera força, amb uns resultats que podrien semblar modestos però que vista la història recent apunten una tercera via amb moltes possibilitats de cara al futur.

Ara torno

El retorn de l'era de la política

Mentre els líders polítics europeus es dediquen a interrompre les seves vacances per estar al peu del canó, un servidor ha interromput el seu ritme laboral per esbargir-se uns dies de la feina i també de l'actualitat informativa. Un cop retornat i vist com estan les coses, em fa l'efecte que a mi m'ha anat més bé que a ells. Vull dir que em veig jo més esbargit que no pas ells amb el control de la situació. Al Regne Unit, a més, han de fer front a la conflictivitat als barris marginals. Està bé sentir Cameron dient que "la violència no té justifica-

ció", però es troba a faltar que hi afegeixi alguna cosa del tipus "la desigualtat i la injustícia social tampoc en tenen". I que de la mateixa manera que amb tota la raó aplica mesures policiaques contundents contra la delinqüència, lluiti amb tanta energia contra la marginació.

Però els polítics, governants o no, més que marcar ells el rumb dels esdeveniments, aquests dies estan sotmesos a les inclemències que provoquen els mercats financers i es veuen requerits a prendre mesures per satisfer-los o si més no tran-

quil·litzar-los. A ulls dels simples ciutadans, doncs, fa l'efecte que qui ens governa de veritat són aquests ens més o menys abstractes que anomenem mercats, ja sigui per l'acció de simples especuladors que busquen beneficis apostant a la baixa o per la d'inversors més honestos, que també n'hi ha. Els analistes, men-

trestant, ens expliquen que el que esperen els mercats dels nostres governants són coses tan òbvies i de sentit comú com ara serietat, cooperació mútua, coordinació en l'aplicació de mesures, capacitat de buscar el bé comú abans que el benefici particular... I quan ho llegei-

xo no puc evitar una considerable perplexitat. Jo que em pensava que això dels mercats era una cosa perversa i obscura, ara resulta que el que esperen dels polítics és el mateix que la majoria de ciutadans. Ara resultarà que els mercats i els ciutadans estem en la mateixa sintonia i que tenim els polítics situats en el punt de mira esperant-ne la reacció correcta. Jo faig cas d'un amic que es dedica a l'assessoria financera i que amb la màxima humilitat em diu: "Els economistes, deixa'm parlar en general, ho hem fet molt malament. El rumb del món l'han de tornar a agafar els polítics. S'ha acabat l'era de l'economia i ha de tornar la de la política." Sí, però hauran d'estar a l'altura de la responsabilitat.

ANTHONY GARNER

La frase del dia

“L’herència que rebrà el nou govern és la pitjor que hagi trobat mai cap govern de la història de la democràcia espanyola”

Mariano Rajoy, LÍDER DEL PARTIT POPULAR

A la tres

Germà Capdevila
gcapdevila@cataloniatoday.cat

Justícia poètica

La llengua anglesa compta amb un concepte molt peculiar, *poetic justice*, del qual no he sabut trobar un equivalent a la nostra llengua. La traducció literal, “justícia poètica”, no arriba a transmetre el valor original: retribuir la virtut i castigar el vici o els personatges dolents d’una manera irònica i apropiada.

El 1936, Hitler es trobava molt enfeinat tirant endavant el seu projecte imperial, cridat a durar mil anys, basat en la supremacia de la raça ària. El dictador va tenir una ocasió única de mostrar davant els ulls de tot el món les seves teories, durant la celebració dels Jocs Olímpics de Berlín. La posada en escena va ser impressionant, sense cap entrebanc. Fins i tot les Olimpíades Populars de Barcelona, convocades per boicotejar el missatge feixista i racista dels Jocs oficials, van ser cancel·lades

“Retribuir la virtut i castigar el vici o els personatges dolents d’una manera irònica i apropiada”

gràcies a l’oportú cop d’estat de l’amic Franco. Tanmateix, en un cop magistral de justícia poètica, un cert Jesse Owens, atleta negre nord-americà, va guanyar quatre medalles d’or (100 i 200 metres llisos, salt de llargada i relleus 4x100 metres). Tot plegat, davant dels nassos del pobre Adolf, que treu foc pels queixals. Visca l’esport!

Parlem ara d’un altre cas més actual. Un partit racista i xenòfob obté tres regidors a Salt, traient profit de les tensions produïdes per una onada immigratòria formidable, la segona que viu el poble en només mig segle. La justícia poètica fa de les seves, i dos dels tres regidors van i s’enamoren de persones novingudes, una de subsahariana i una altra de centreamericana. Tot plegat, davant dels nassos del pobre Anglada, que treu foc pels queixals. Visca l’amor!

EDITORIAL

Ofec municipal insostenible

La crisi econòmica i els plans de retallada draconians de les administracions supramunicipals estan portant els ajuntaments catalans a una situació crítica que, a més, té difícil solució mentre la conjuntura no millori, i sembla que la cosa va per llarg. Els consistoris estan atrapats entre una baixada en picat dels ingressos i un tancament d’aixeta radical pel que fa a les vies de finançament, i una necessitat imperiosa de continuar donant uns serveis a la ciutadania que són difícilment assumibles però que alhora resulten bàsics per a una administració de proximitat.

El cercle de restriccions cada cop s’estreny més al voltant d’unes finances municipals que estan al caire del col·lapse, això si no és que, com ja passa en algunes poblacions, la fallida és una realitat. No és fàcil resoldre aquest problema en un moment d’ajustaments a la baixa, ni tampoc seria recomanable aplicar el sistema italià de suprimir administracions locals, perquè si alguna administració sobra a Catalunya és, justament, la d’un Estat espanyol depredador que estronca qualsevol possibilitat de gestió de les finances públiques coherent i ajustada als impostos que paguen els catalans. Mentre no es revisi a fons el sistema de finançament, caldria que tant la Generalitat com l’administració estatal tinguessin més sensibilitat envers els ajuntaments, per evitar que les retallades i les mesures de contenció, si és que realment hi han de ser, es facin a un ritme i amb uns terminis que permetin reaccionar als consistoris amb prou marge de maniobra. No es pot abocar l’administració local al col·lapse, perquè això sí que posa en situació de risc l’equilibri territorial i l’estat del benestar.

El timbal

Sí, l’idiota sóc jo

En els sis anys que fa que treballa a Barcelona he passat molts i molts dies per les rondes i per la zona 80 en el trajecte entre el Raval i Terrassa, la meua ciutat. Si vénis a Barcelona en cotxe ja està bé si algun dia pots anar a 80 quilòmetres per hora en algun tram des de Montcada fins al Raval. Però, per la nostra feina, la tornada a casa és a una hora en què el trànsit ha disminuït més que substancialment. Doncs bé, senyors del Servei Català del Trànsit, aquell idiota que es veu a les càmeres sóc jo. Sí, aquell idiota que en els darrers sis anys no ha superat els 80 quilòmetres per hora mentre autocars plens de turistes l’avancen a la zona del Fòrum a més de 130 quilòmetres per hora i cotxes *tunejats* fan carreres canviant cada 20 metres de carril sóc jo.

Joan Rueda

Desclot Zombis i superherois

Quan aquesta crisi va despuntar, els curiosos de la cosa social es preguntaven quina reacció projectaria sobre el cinema. Els estudiosos saben, per exemple, que el crac del 29 va deixar a la gran pantalla un ròssec ben evident: des de *King Kong* fins a les glorioses produccions de terror de la Universal dels anys 30. La dels setanta ens va regalar el cinema de catàstrofes i

també un preludi inquietant: *L’exorcista*. I aquesta? Aquesta crisi ha estat i és viure de zombis. Els morts vivents i les seves variants permeten, d’un costat, espantar-se molt de gust amb tot d’escenes sangonoses i amb ensurts de la vella escola. Això és catarsi, i no *La vida es sueño!* De l’altre, també recorden al públic que, en el fons, el problema no són els morts, sinó els vius, que sempre acaben fent més

estralls. Per això triomfen els zombis. Al costat dels superherois, que els acompanyen en la glòria cinematogràfica aquests anys de vertigen: Spiderman, Capità Amèrica, Batman... Voldríem ser superherois però sabem que som més zombis? Ai, senyor!

Vicent Sanchis

Política

**Els estius
de l'Estatut:
l'any 2006**

Maragall va proclamar l'Estatut dies després que el PP el portés davant del Constitucional

El nou mapa polític valencià

Els líders de Compromís celebren l'èxit electoral la nit del 22 de maig passat ■ JOSEP CUÉLLAR / ARXIU

L'efecte Compromís

ÈXIT La coalició, que dóna cabuda al nacionalisme, el progressisme i l'ecologisme, s'ha convertit en la tercera força al País Valencià **NOUS VOTANTS** L'enfonsament del PSPV-PSOE i un discurs esperançador han convençut l'electorat decebut

Tere Rodríguez
VALÈNCIA

El 22 de maig de 2011 la coalició Compromís –Bloc Nacionalista, Iniciativa del Poble Valencià i Verds-Esquerra Ecologista– va aconseguir uns resultats electorals a les eleccions municipals i a la Generalitat que la van convertir, contra tot pronòstic, en la tercera força política del País Valencià, al davant d'Esquerra Unida. El seu web es col·lapsava

un cop es van conèixer els primers avanços i no va estar operatiu fins al dia següent.

176.213 vots (sis diputats a les Corts) i el 7,4% de les paperetes vàlides introduïdes a les urnes van engegar a rodar tots els sondejos i les enquestes realitzades, sobretot la que va fer pública el CIS el 5 de maig, en què atribuïa a la coalició sols un 2,7% dels sufragis. La victòria va ser més dolça encara perquè la forma-

ció havia superat folgadamente l'exigent barrera electoral valenciana del 5%, fins ara un obstacle

L'objectiu ara és aconseguir representació al Congrés

insalvable per al nacionalisme d'arrel fusteriana. Aliens a les pitjors perspectives i auguris

electorals, els dirigents de la formació amb el secretari general del Bloc, Enric Morera, i la líder d'Iniciativa, Mònica Oltra, formant un tàndem quasi perfecte, van insistir en la seua campanya de proximitat i de missatge positiu, multiplicat per les xarxes socials, amb un únic objectiu: aconseguir que el vot útil, que tradicionalment havia anat al graner del PSPV-PSOE, passara a la seua opció. Dit i fet.

Encara haurà de passar un temps perquè politòlegs i analistes elaboren un estudi detallat sobre les claus de l'èxit de la coalició. Però les primeres conclusions indiquen que una part important del bon resultat cal atribuir-la, sense cap mena de dubte, a l'enfonsament dels socialistes i la fuga de vots dels seus simpatitzants, sobretot els situats més a l'esquerra valencianista i ecologista. En paral·lel, la formació ha rebut un impor-

tant suport en la franja dels nous electors, aquells que s'incorporaven per primera vegada al vot i que no han conegut en la seua vida cap altre govern a la Generalitat Valenciana que el del Partit Popular.

La crisi econòmica i el sentiment antizapaterista també van jugar en contra dels socialistes valencians i a favor del PP, amb un Francisco Camps que revalidava per tercera vegada consecutiva el càrrec amb majoria absoluta,

El nou mapa polític valencià

Les xifres

174.213

vots va aconseguir la coalició Compromís en les eleccions a les Corts valencianes, que es van traduir en sis diputats.

200.484

vots van obtenir les candidatures als ajuntaments de la coalició, amb més de 340 regidors repartits pel territori.

3

regidors de l'Ajuntament de València són de Compromís, els primers nacionalistes a entrar al consistori.

A dalt, acte de campanya de Compromís a les eleccions del maig passat. A baix, Mònica Oltra, una de les líders de la formació ■ JOSEP CUÉLLAR / ARXIU

malgrat les imputacions per corrupció i el fet d'haver portat la Generalitat a una situació econòmica insostenible.

Però seria injust atribuir únicament el reeiximent de la coalició —el 27 de febrer de 2010 va manifestar públicament la seua intenció de concórrer a les eleccions— al demèrit de la resta de contrincants.

La mateixa Oltra destaca els que, al seu parer, podrien constituir els factors de l'èxit incontestable a les

urnes. “El treball col·lectiu i incansable dels últims quatre anys, l'harmonia en la gestió de les decisions quotidianes dins de Compromís, el respecte a les diferències, la imatge coral dels dirigents i el grup parlamentari, una imatge fresca i jove, una tasca continuada i òptima en les xarxes socials, l'aposta per les noves tecnologies, i un discurs i una pràctica política insubornables”, explica.

Del que no parla Mònica Oltra —es confessa tímida

fins al moll de l'os— és del paper que va jugar ella mateixa durant la campanya electoral i, sobretot, en la passada legislatura, en què es va convertir en l'autèntic assot del govern valencià, gràcies a la denúncia mediàtica constant de les irregularitats comeses per l'executiu de Camps. N'hi ha prou a dir que la seua intervenció en un debat electoral a la televisió pública valenciana, lluint una samarreta amb l'eslògan “Canal 9 manipula”,

va ser vista a través de Youtube per més de 120.000 persones, el doble de les que el van seguir en directe per la televisió. Oltra ha aconseguit, per mèrits propis, la visualització de la formació dins i fora de les Corts.

Una altra de les peces clau dels bons resultats de Compromís va ser el candidat a l'alcaldia de València, l'independent Joan Ribó. Allunyat de l'ortodòxia que el constrenyia a Esquerra Unida, formació de la qual va ser coordinador general i diputat a les Corts, amb un perfil pròxim a la gent i una intensa campanya barri per barri, Ribó va aconseguir el 22-M batre la “bèstia negra” del nacionalisme valencià: entrar per la porta gran al consistori del cap i casal. Compromís hi va obtenir 35.881 dels sufragis (el 9,03%) en les municipals de la ciutat i va col·locar tres regidors en l'oposició a Rita Barberá.

La irrupció per fi entre l'electorat urbà es va veure acompanyada de la consolidació del vot a les comarques, un terreny en què el Bloc es mou com un peix a l'aigua ja des dels temps de la Unitat del Poble Valencià, germen de l'actual partit. A les municipals, la marca Compromís va obtenir fins i tot millors resultats que a les eleccions a les Corts: 200.484 vots a tot el País Valencià (8,2%).

No decebre l'electorat

Una vegada superat el rept electoral, Compromís n'haurà d'afrontar un altre de no menys complicat: no decebre els seus votants. A favor tenen l'estabilitat parlamentària, que en la passada legislatura va trontollar després del trencament amb Esquerra Unida, amb la qual havien format el primer Compromís pel País Valencià (2007).

“Compromís ha obtingut un bon resultat com a punt de partida, però hem d'anar més enllà”, diu Oltra. Així, el primer objectiu és reforçar la coalició amb vista a les eleccions del 20-N. Tot indica que es presentaran amb la marca paraigua d'Equo, a la qual Iniciativa i Verds han donat les seues benediccions. Pel que fa al candidat, Oltra ha quedat descartada per voluntat pròpia i a hores d'ara els tres partits hauran de decidir el cap de llista. ■

La futura número dos d'Esquerra, Marta Rovira, no veu que Ridao tingui una actitud desafiadora ■ ORIOL DURAN / ARXIU

Rovira promet suport a Ridao si guanya

La futura secretària general no veu la posició de Ridao com un desafiament

Redacció
BARCELONA

Des de la futura direcció d'Esquerra s'està intentant treure dramatisme a la possibilitat que se celebren unes primàries per dirimir el cap de llista a les eleccions del 20-N, després que Joan Ridao anunciés que no renuncia a encapçalar la llista tot i que la nova direcció proposa Alfred Bosch. La futura secretària general d'Esquerra, Marta Rovira, va assegurar en una entrevista a ACN que la direcció no interpreta la posició de Ridao com un “desafiament” i va afirmar que, en cas que guanyés les primàries, “seria molt benvingut” i es posarien a treballar tots junts “per aconseguir els millors resultats”.

Ridao ja tenia la setmana passada els avals necessaris per presentar-se a les primàries, un procés en què està immers l'entorn de Bosch en aquest moment. En vista de la celebració de les primàries, que podria tenir lloc el 17 de setembre, Rovira va reiterar que el seu resultat serà fruit del que digui la militància, que és la que ha de dir “quin ha de ser el camí de consens dins d'ERC”.

Per la seva banda, el diputat d'Esquerra Joan Tardà ha sortit aquest cap de setmana en defensa de tota la tasca feta a Madrid pels diputats i senadors en aquesta legislatura i també ha negat que hagin estat “sotmesos al PSOE”. ■

El Club del Subscriptor d'El Punt Avui
Tel. 902 22 10 10
(feiners: matí de 8 a 2 i tarda de 4 a 6)
www.clubdelsubscriptor.cat

ANGEL MIR
Des de 1967

pass-glass

Accés còmode i sense barreres per al trànsit diari

www.angelmir.com
info@angelmir.com
Tel. 902 440 620
Fax 902 440 630

2006

Els estius de l'Estatut (VI)

La proclamació de l'Estatut

Edgar Mata
BARCELONA

“**A**proveu el projecte d'Estatut d'autonomia de Catalunya?” Aquesta va ser la pregunta que van respondre poc més de dos milions i mig de catalans en el referèndum de l'Estatut del 18 de juny de 2006, diumenge de Corpus. Amb un 73,9% dels vots a favor es posava fi a un llarg període de més de dos anys de durada que s'havia activat amb l'entrada del primer tripartit al Palau de la Generalitat. El nou Estatut arribava després de la sortida d'ERC del govern català i amb un hipotètic avançament electoral a la tardor d'aquell mateix any. Per aquest motiu, el grup parlamentari de CiU posposava una possible moció de censura al nou govern bipartit en espera que Pasqual Maragall convoqués les eleccions anticipades pel mes d'octubre.

Aquest probable avançament electoral va agafar força quan els socialistes catalans van proclamar José Montilla com a candidat per a les eleccions al Parlament. Aquell inici de la precampanya del PSC va estar marcat per la possibilitat que, per primer vegada, una persona d'origen no català acabés sent el president de la Generalitat. Un mes més tard, Maragall feia el seu últim discurs al Parlament com a president de la Generalitat i, envoltat d'una gran polèmica, convocava les eleccions per l'1 de novembre, diada de Tots Sants.

Durant aquell estiu les màquines no van parar i el PP feia que el mes d'agost comencés amb força. Els populars van presentar un recurs d'inconstitucionalitat del nou Estatut davant del Tribunal Constitucional. Però aquest no seria l'únic recurs, ja que en les següents setmanes s'hi afegirien els del Defensor del Poble i els de les comunitats autònomes de Múrcia, La Rioja, Aragó, País Valencià i les Illes Balears. Els recurs dels populars afectava 114 dels 223 articles, nou disposicions addicionals i tres de finals; en definitiva, els aspectes essencials de la reforma com el concepte de nació, la llengua, el finançament, la bilateralitat o el poder judicial. En definitiva, el PP duia als tribunals la columna vertebral de l'Estatut, els principis bàsics d'aquest text.

El recurs presentat, però, no afectava l'entrada en vigor del nou Estatut. Així, el 9 d'agost, el president Pasqual Maragall es desplaçava fins a la població més petita de Catalunya, Sant Jaume de Frontanyà (Berguedà), on va proclamar

El president Pasqual Maragall, celebrant amb Joan Saura el 'sí' a l'Estatut ■ ARXIU

l'entrada en vigor del nou text estatutari, un text, va destacar, que deixava per a l'Estat espanyol un paper “pràcticament residual” al territori català.

L'estiu del 2006 va acabar amb el relleu de José Montilla com a ministre d'Indústria i, de retruc, en un canvi a l'alcaldia de la ciutat de Barcelona. Jordi Hereu seria proclamat com a nou alcalde de la Ciutat Com-

tal i el seu antecessor, Joan Clos, nou ministre d'Indústria.

Montilla deixava el seu despatx a Madrid unes setmanes després de la crisi a l'aeroport del Prat. L'últim cap de setmana de juliol, en plena operació sortida, la vaga salvatge dels treballadors de l'aeroport paraitzava les instal·lacions, afectant més de 100.000 persones i obligant a cancel·lar prop de 550 vols. CiU i

Portades d'El Punt i de l'Avui

El referèndum de l'Estatut va omplir les portades dels diaris catalans. Totes les edicions d'El Punt obrien amb un *Sí, però...*, analitzant les dades que havia deixat el referèndum del dia anterior. En canvi, l'Avui obria amb un contundent *Sí, de llarg*, posant èmfasi al 74% de vots a favor que va tenir el text estatutari i deixant en segon pla la baixa participació.

I què hi deien?

Pasqual Maragall
President de la Generalitat

“Aquest nou Estatut es desenvoluparà amb determinació i plena força i hi posaré tot el meu esforç”

18 de juny de 2006

Artur Mas
President de CiU

“Us animo a treballar des de demà mateix per fer realitat que Catalunya tingui un bon govern”

18 de juny de 2006

Josep Piqué
President del PP català

“Reconec que el ‘sí’ ha tingut més vots, però és un fet que dos de cada tres ciutadans se n’han desentès”

18 de juny de 2006

José Montilla
Primer secretari del PSC

“No em canviaré el DNI per ser candidat a la Generalitat”

9 de juliol de 2006

Artur Mas
President de CiU

“Montilla faria el PSOE amo i senyor de la Generalitat”

16 de juliol de 2006

Antoni Castells
Conseller d'Economia i Finances

“L'objectiu del PSC l'1-N no és repetir el tripartit”

13 d'agost de 2006

Pasqual Maragall
President de la Generalitat

“De tots els territoris d'Europa que no són estats, Catalunya és el que més s'hi assembla”

9 de juliol de 2006

el PP va responsabilitzar dels fets el govern espanyol i, de retruc, el ministre Montilla. La crisi aeroportuària va posar damunt la taula una de les velles aspiracions del govern català, una qüestió que encara cueja, el traspàs de l'aeroport. Totes les forces polítiques, amb el suport del món empresarial, van fer una sola veu davant del govern espanyol. Una veu que no va ser escoltada. ■

Europa - Món

Embranzida de Bachmann en la consulta republicana

Una de les líders del Tea Party guanya l'enquesta del partit conservador de cara a les presidencials de l'any que ve

Ofensiva naval a Lataquia

REPRESSIÓ La marina siriana bombardeja la principal ciutat costanera del país per esclafar l'aixecament contra el règim d'Al-Assad **PERSECUCIÓ** Es manté l'onada de detencions d'opositors **DAMASC** Se senten ràfegues de trets a la capital

Redacció
AMMAN

La marina siriana va bombardejar ahir diversos districtes residencials de la ciutat costanera de Lataquia, en la segona jornada d'assalts contra la població perpetrats per l'exèrcit de Baixar al-Assad. Almenys 25 persones van morir i desenes més van quedar ferides com a conseqüència de la repressió per terra i per mar, després que dissabte entressin a la ciutat una vintena de tancs i blindats del règim en un intent de fer callar els milers de manifestants que divendres van sortir al carrer per demanar la caiguda de la dinastia alauita.

"Puc veure les siluetes de dos vaixells grisos; estan disparant les seves armes, que impacten contra els barris de Ramli, Al-Filistini i Al-Shaab", explica un testimoni a Reuters per telèfon. Les protestes dels darrers cinc mesos han estat especialment sorolloses a Lataquia, una localitat de majoria sunnita —confessió de tres quartes parts de la població siriana— però amb una població alauita considerable després que el govern hagi fomentat al llarg dels anys l'arribada a la ciutat de creients d'aquesta branca de l'islam emparentada amb el xiisme.

Caos i toc de queda

L'ofensiva està provocant el caos a la ciutat, on no funciona l'electricitat i on s'amunteguen les escombraries pels carrers. Milers de persones proven de fugir cap al sud, al Líban. L'ONG Observatori Sirià per als Drets Humans assegura que s'ha decretat el toc de queda.

D'altra banda, l'opositora Unió per a la Coordinació de la Revolució Siriana disposa de dades concretes, amb noms i co-

Els rebels libis guanyen terreny en l'avanç cap a Trípoli quan fa mig any de la revolta

Les forces rebels líbies estan guanyant terreny pel front de l'est i per l'oest amb l'objectiu de prendre d'una vegada la capital, Trípoli, on s'atrinxera el coronel Muammar al-Gaddafi des de l'inici de l'aixecament, avui fa mig any. Ahir va tenir lloc una batalla intensa a la ciutat d'Al-Zauia, uns cinquanta quilòmetres a l'oest de la capital. "No tenim el control sobre tota la ciutat; les forces de Gaddafi continuen pre-

sents en molts indrets, però les derrotarem en les properes hores", va assegurar esperançat a Efe el general Muhammad al-Sanussi, un dels líders de les forces armades insurgents. Molt diferent era la versió del portaveu del Ministeri d'Afers Estrangers del règim, Khalid Kaim, que considera que els rebels "s'omien" si creuen que es faran amb el control d'Al-Zauia. Al front de l'est, l'enfrontament es va produir

al port petroler de Brega, que els rebels esperen controlar aviat del tot. Igualment, hi ha xocs armats a Zlitan i Tauerga, on els insurgents haurien avançat posicions i expulsat els mercenaris gaddafistes.

Les protestes van començar fa justament sis mesos, quan Bengasi es va revoltar encomanada per les primaveres àrabs dels països de la zona, Tunísia i Egipte. ■ ESAM OMRAN AL-FETORI / REUTERS

La xifra

1.785

civils han mort a Síria des de l'inici de la revolta popular, al març, segons l'Observatori Sirià per als Drets Humans.

gnoms, de dinou víctimes mortals, entre les quals hi hauria diversos palestins, ja que un dels blancs de l'exèrcit és un camp de refugiats palestí ubicat al veïnat de Ramli.

"Aquest és l'atac més

La frase

"És l'atac més intens a Lataquia. Tothom qui tregui el cap per la finestra s'arrisca a rebre un tret"

Testimoni
RESIDENT A LATAQUIA

intens a Lataquia des de l'aixecament. Tothom qui tregui el cap per la finestra s'arrisca a rebre un tret. Volen acabar amb les manifestacions", assegura un testimoni. Les informacions que arriben de les

hostilitats a Síria són difícils de corroborar perquè l'exèrcit no permet que els periodistes treballin de forma independent. Alguns militars haurien desertat i s'haurien unit a les protestes contra el règim, al poder des de fa 41 anys. L'oposició també assegura que s'han detingut centenars de persones en l'onada de repressió.

Arrestos a la capital

Però els trets no se sentien només a Lataquia. A la capital, Damasc, es van disparar ràfegues al suburbi de Saqba, on s'han tallat

les telecomunicacions i s'estan practicant més arrestos. Fins al moment, l'exèrcit sirí ha aixafat sense miraments els aixecaments a Hamà, Homs i Dair al-Zaur, a prop de la frontera amb l'Iraq.

Des de l'inici de la primavera siriana, el març passat, han perdut la vida 1.785 civils, segons l'Observatori. L'Àrabia Saudita, Bahrain i Kuwait ja han expressat crítiques contra el règim d'Al-Assad, igual que la Lliga Àrab. A més, el president dels Estats Units, Barack Obama, i el rei Abdal·là de

l'Àrabia Saudita han fet crides reiterades perquè s'aturin els assalts militars contra civils.

D'altra banda, Obama i el primer ministre britànic, David Cameron, s'han compromès a estudiar l'aplicació de més sancions contra el règim, alhora que la secretària d'Estat nord-americana, Hillary Clinton, reclamava aquesta setmana a la Xina, l'Índia i Rússia que es plantegin la possibilitat d'augmentar la pressió a Al-Assad amb sancions a la indústria petrolera siriana. ■

Michele Bachmann, congressista per Minnesota, celebra la victòria en la consulta entre les bases del partit Republicà, ahir a Ames (Iowa) ■ DANIEL ACKER / REUTERS

Embranzida de Bachmann en la consulta republicana

■ Una líder del Tea Party venç en la tradicional enquesta sobre els candidats conservadors en vista de les presidencials ■ Romney no participa en el test però és el líder més popular en l'àmbit nacional

Redacció
WASHINGTON

La cursa preelectoral nord-americana s'ha accelerat aquest cap de setmana amb la trobada del Partit Republicà a Ames (al nord de l'estat d'Iowa), en què la congressista per Minnesota, Michele Bachmann, una de les ca-

res més populars del moviment ultraconservador Tea Party, s'imposava en la tradicional consulta a les bases perquè triïn quin candidat podria plantar cara a Barack Obama en les presidencials del 2012.

Si bé l'enquesta és informal, dona projecció mediàtica al vencedor. Bachmann obtenia un

28,5% dels vots, seguida de prop pel congressista per Texas considerat el padrí intel·lectual del Tea Party, Ron Paul (27,6%). Amb tot, Paul no sembla que tingui possibilitats de cara a les primàries d'Iowa del febrer per la seva ideologia en política exterior i seguretat, als antípodes de l'ideari republicà. El gran

perdedor de la jornada, en canvi, va ser l'exgovernador de Minnesota, Tim Pawlenty, que obtenia menys de la meitat dels vots (13%) que Bachmann.

A pesar d'aquests resultats, el líder republicà que continua més ben situat en l'àmbit nacional és l'exgovernador de Massachusetts Mitt Romney, que va

decidir no participar en la consulta perquè considera que minimitza el pes d'altres estats com ara Nou Hampshire. En la llista d'absències, cal anotar-hi una altra de les figures del Tea Party, Sarah Palin (candidata a la vicepresidència el 2008), que continua sense concretar si es presentarà a les primàries

republicanes. Si ho fes, seria rival directa de Bachmann perquè tenen un perfil coincident.

Governador de Texas

Bachmann surt del cap de setmana lògicament reforçada i amb la missió de captar el vot de l'ala més conservadora del partit, tot i que li ha tocat compartir protagonisme amb el governador de Texas, Rick Perry, que dissabte anunciava la intenció de ser candidat.

Així doncs, Bachmann i Perry, un evangèlic de qui es diu que podria seguir el mateix camí—de Texas a la presidència— de George W. Bush, poden ser dues pedres a la sabata de Romney en el camí cap a la Casa Blanca. ■

MÉS ESTATS UNITS

Obama fa campanya en autocar per tres estats

Per mirar de contrarestar l'eufòria de la cita republicana, el president nord-americà, Barack Obama, comença avui una campanya de tres dies en autocar que el durà a tres estats (Iowa, Minnesota i Illi-

nois) vitals per obtenir la reelecció en les presidencials de l'any que ve. Obama se centrarà a saber què en pensen els nord-americans, de l'economia, i a explicar les seves propostes per crear feina. ■

Pawlenty llança la tovallola pels mals resultats a Iowa

L'exgovernador de Minnesota, Tim Pawlenty, anunciava ahir que llança la tovallola. Abandona les aspiracions de ser el candidat del Partit Republicà en les presidencials del 2012, després dels mals

resultats en la consulta informal de la formació conservadora, ahir a Iowa. Tot i que, en un principi, aquest cristià evangèlic, contrari als matrimonis d'homosexuals i a l'avortament, semblava un

Tim Pawlenty, dissabte en la cita republicana ■ REUTERS

dels més ben situats, el cert és que no havia aconseguit destacar en cap enquesta prèvia de popularitat.

L'exgovernador de Minnesota tenia previst gastar-se 1,5 milions de dòlars fins a mitjan agost en la campanya d'Iowa, on esperava obtenir el suport necessari per continuar la cursa per arribar a la Casa Blanca. ■

Estats Units Comunitats religioses

El factor mormó

PRIMÀRIES • Dos dels principals candidats republicans a la presidència nord-americana, Romney i Huntsman, pertanyen a l'Església de Jesucrist dels Sants dels Últims Dies **DIFERÈNCIES** • Els evangèlics i els votants conservadors no veuen amb gaire bons ulls una religió que té text sagrat propi, dota Déu de cos físic i va permetre la poligàmia fins al 1890

Mitt Romney, exgovernador de Massachusetts, a la concentració republicana d'aquest cap de setmana a Des Moines, Iowa ■ CHIP SOMODEVILLA / AFP

Dani Triadó

Nova York

Trey Parker i Matt Stone, els autors de la irreverent sèrie d'animació *South Park*, han revolucionat la taquilla de Broadway amb *The book of mormon*, una producció que ha sabut seduir tant el públic com la crítica de Nova York. Influenciada per un llenguatge musical que respecta i transgredeix alhora els valors d'estils tan diferents com el vodevil, el pop o l'èpica, l'obra —clara vencedora de l'última gala dels premis de teatre Tony— recrea el viatge de dos missioners des de la conservadora Salt Lake City (Utah) fins a Uganda, un periple que posarà a prova la seva fe.

El musical recrea, des d'un particular punt de vista, les ensenyances impreses a *El llibre del mormó*, el text sagrat de l'Església de Jesucrist dels Sants dels Últims Dies, una religió que, per bé o per mal, ha guanyat atenció mediàtica al país.

No en va, dos dels principals candidats republicans a les eleccions presidencials del 2012 —l'exgovernador de Massachusetts Mitt Rom-

ney i l'exambaixador a la Xina Jon Huntsman— pertanyen, en grau diferent, a aquesta religió. Són, segons els experts consultats en ocasions anteriors per aquest diari, els dos rivals més seriosos per a Barack Obama de cara als comicis. De fet, Romney parteix com el candidat republicà favorit en les enquestes, i només la congressista Michele Bachmann, especialment des de la victòria d'ahir en el sondeig d'Iowa, sembla que fa ombra a l'exgovernador de Massachusetts pel que fa a presència mediàtica.

El 6 de desembre del 2007, Rom-

Un dels dos aspirants que practiquen el mormonisme podria acabar sent el rival d'Obama a les presidencials

ney —candidat també en els anteriors comicis— es veia obligat a demanar a la nació que no rebutgés la seva candidatura per motius religiosos, una petició que no va servir perquè els votants evangèlics afavorissin Mike Huckabee, antic pastor baptista, en *caucus* com el d'Iowa. La fe de Romney, doncs, sembla que

ha passat a un segon pla, però el cert és que, segons un estudi del Pew Research Center, fins a un 25% dels nord-americans es mostren reticents a votar per un candidat mormó, un sentiment que és encara més fort entre els republicans evangèlics (31%). “El problema és que els evangèlics fa molt temps que consideren que el mormonisme no és una veritable religió cristiana”, explica Randall Balmer, professor d'història religiosa americana de la Universitat de Colúmbia. Liderats per Joseph Smith, els mormons van crear una nova religió el segle XIX, van dotar Déu de cos físic, van elevar *El llibre del mormó* a text sagrat, al costat de la Bíblia, van deixar de creure en la Trinitat com a concepte unificat, van localitzar el Jardí de l'Edèn als EUA i van permetre la poligàmia fins al 1890. Els seus membres s'identifiquen com el grup religiós més conservador dels EUA.

Romney es presenta com un home de negocis i enfoca la campanya cap a qüestions econòmiques, deixant de banda, de moment, les qüestions més socials. D'altra banda, Huntsman recorda que ha abraçat la seva fe amb poc entusiasme. Segons explicava Walter Kirn en un

25 percent dels nord-americans es mostren poc disposats a votar un candidat mormó, un sentiment que encara és més fort entre els republicans evangèlics (31%).

article a la revista *Newsweek*, Huntsman ha adoptat algunes pràctiques hindús, la religió de la seva filla adoptada, i no segueix, a més, la recomanació mormona de no veure alcohol. “En el fons Romney i Huntsman no poden ni amagar ni emfasitzar les seves creences. La seva fe els pot perjudicar en algun estat del sud, però no n'hi haurà prou per negar-los el nomenament”, explica Candice Nelson, experta en eleccions presidencials i comportament electoral de la Universitat Americana de Washington.

Els primers catòlic i afroamericà John F. Kennedy, primer president catòlic dels EUA, i Barack Obama, primer president afroamericà, van saber gestionar la seva religió i el color de la seva pell amb paciència i persuasió. Romney i Huntsman intenten que la fe no centri el debat electoral, defugint dinàmiques teològiques i enfocant discursos en la recuperació econòmica i l'atur. Com deia Richard Land en una anàlisi al *New York Times*, “algunes polítiques d'Obama són tan impopulars que una majoria de votants conservadors estaran disposats a fer els ulls grossos i votar un mormó”. ■

Breivik torna a Utoya i reconstrueix la massacre sense mostrar penediment

La policia facilita una armilla antibales a l'autor de la matança noruega per evitar els intents d'assassinat ■ Oslo homenatjarà diumenge les víctimes

Redacció
OSLO

Enmig d'un fort dispositiu policial, el fonamentalista cristià d'ultradreta Anders Behring Breivik va tornar dissabte a l'illa noruega d'Utoya per reconstruir l'assassinat de 69 adolescents el 22 de juliol. La policia va revelar ahir la visita, que es va allargar vuit hores, fins a la nit.

Breivik, de 32 anys, va explicar una per una les morts, mentre els agents enregistraven tot el que deia. Segons la policia noruega, "no es va mantenir impassible pel fet de tornar a Utoya, però no va mostrar cap senyal de penediment". El detingut va fer la reconstrucció amb els turmells encadenats i amb una armilla antibales per evitar qualsevol intent d'assassinat.

Desenes d'agents i un helicòpter formaven l'operatiu policial d'escorta que acompanyava Breivik des de la presó d'Ila, situada a l'oest d'Oslo, fins al transbordador cap a l'illa, seguint el recorregut que va fer al juliol. Segons un portaveu policial, Breivik va donar molts detalls nous sobre els fets. En un vídeo del diari noruec VG es pot veure Breivik mostrant els agents com va disparar des de la distància.

Breivik reconstrueix la matança d'Utoya, en una imatge de vídeo del diari noruec 'VG' ■ VG

La xifra

69

joves van perdre la vida a l'illa d'Utoya pels trets de Breivik mentre celebraven una convenció laborista.

La visita sorpresa a l'illa d'Utoya quan no fa ni un mes de la massacre ha de servir per donar més informació als familiars sobre la mort dels seus parents. A més, divendres, la policia ha de retornar el control de l'illa als seus propietaris, les Joventuts del Partit Laborista. Es

La data

22.07.11

L'autor de la massacre va fer explotar un cotxe bomba a Oslo i es va dirigir cap a l'illa per continuar matant.

preveu que s'hi facin diversos actes privats per part dels supervivents i els familiars de les víctimes.

A més a més, diumenge que ve hi ha programat un homenatge a Oslo, al qual acudirán membres del govern, la família reial i representants de diversos països veïns.

La frase

"[Breivik] no es va mantenir impassible, però no va mostrar cap senyal de penediment"

Pål Fredrik Hjord-Kraby
PORTAVEU DE LA POLICIA NORUEGA

En el doble atemptat del juliol van morir un total de 77 persones, 8 d'elles, quan va explotar un cotxe bomba al complex governamental de la capital i la resta, en el tiroteig del campament de les Joventuts Laboristes a Utoya, situada a 40 quilòmetres d'Oslo. ■

Material robat recuperat per la policia en una batuda a Pimlico, Londres ■ ANTHONY DEVLIN / AFP

Scotland Yard dubta del reforç nord-americà

Recel pel fitxatge de Bratton ■ La policia deté prop de dues mil persones

Redacció
LONDRES

Scotland Yard es mostra escèptica pel fitxatge com a assessor de l'excap de la policia de Nova York i Los Angeles Bill Bratton. La policia anglesa està molesta amb el govern de David Cameron perquè va criticar l'operació inicial contra els aldarulls de Londres, tenint en compte que el *premier* era fora de vacances i no va tornar fins al cap de tres dies.

Els agents, que ahir van facilitar tota mena de detalls de la seva actuació per defensar-se dels retrets de Cameron, continuen treballant per identificar i detenir els autors dels disturbis i dels robatoris, i investiguen la mort de les cinc

persones que van perdre la vida durant els aldarulls.

El nombre de detinguts va arribar ahir a prop de dos mil. Només a Londres s'han arrestat 1.414 persones, de les quals 810 han estat processades, però la policia calcula que el nombre es podria arribar a doblar. Les càmeres de seguretat permeten identificar els esvalotadors i saquejadors, i els agents de Scotland Yard els van a buscar a casa i els requisen el material sostret. Fins ara s'han revisat 20.000 hores d'enregistraments. En una entrevista al diari *The Sunday Telegraph*, Cameron va insistir ahir en la lentitud de les forces de seguretat a l'hora de canviar les tàctiques per combatre els aldarulls. ■

Rajoy sosté que Espanya té els problemes d'Itàlia

Redacció
OURENSE

El president del PP, Mariano Rajoy, va reapareixer ahir en la precampanya estival i va avisar que Espanya té els mateixos problemes econòmics que Itàlia, incloent-hi els "dubtes sobre el deute", però va recordar que "tots els països

són diferents" i que en el cas de l'Estat espanyol el pitjor problema és que hi ha el doble d'atur que el registrat a la Unió Europea.

El dirigent popular, que aquests dies passa les vacances a Galícia, va reclamar reformes estructurals en l'administració i el foment d'iniciatives per facilitar la inversió i la

creació de llocs de treball per superar la situació de crisi econòmica. Rajoy considera que el govern que surti de les pròximes eleccions rebrà "la pitjor herència que hagi trobat mai cap govern en la història de la democràcia espanyola".

En el marc d'una visita a la festa del pop de la loca-

litat d'O Carbalinho, va aprofitar per carregar contra la política econòmica del president socialista, José Luis Rodríguez Zapatero, a qui va acusar d'haver adoptat "durant molt de temps mesures aïllades que després es van rectificar amb altres mesures diferents".

En tot cas, Mariano Rajoy va concloure que si aconsegueix convertir-se en el pròxim president de l'Estat, després de les eleccions del dia 20 de novembre, donarà "un suport ferm" a les petites i mitjanes empreses. ■

El president del PP, Mariano Rajoy, ahir en la 49a edició de la festa del pop a O Carbalinho ■ BRAIS LORENZO / EFE

Polònia Reconciliació amb Moscou

Una dona amb una creu que recorda els morts de la massacre de Smolensk ■ A.R. / AFP

Acostament sobre Katyn

GEST • Rússia entrega a Varsòvia arxius que demostren la relació de l'URSS en la matança de 22.000 polonesos
OPOSICIÓ • La dreta hi veu una maniobra del Kremlin

Paco Soto

Varsòvia

El president rus, Dimitri Medvédev, va entregar fa uns mesos al seu homòleg polonès, Bronislaw Komorowski, 67 volums de documents sobre la massacre de Katyn, el 1940, un municipi situat a pocs quilòmetres de la ciutat russa de Smolensk, on el 10 d'abril del 2010 es va estavellar l'avió presidencial polonès en què anaven el cap d'estat Lech Kaczynski i 95 persones més.

Als boscos de Katyn es van enterrats els cossos de 22.000 oficials i membres de l'elit polonesa assassinats per agents de la policia política de Stalin. El desembre del 2010, les autoritats russes ja van entregar documents, i l'abril del mateix any Moscou va permetre la publicació en versió electrònica d'informació que demostra la responsabilitat de l'URSS en la matança. Durant 50 anys, l'URSS va negar els fets i va culpar els nazis de la massacre, però el 1989 Mikhaïl Gorbtxov va reconèixer la culpabilitat del seu país. L'abril de 1990, Gorbtxov va entregar al president Wojciech Jaruzelski arxius d'escàs valor sobre aquest crim.

Després de la caiguda del comunisme, la massacre de Katyn va continuar enverinant les relacions entre Varsòvia i Mos-

cou. L'homenatge que el primer ministre polonès, Donald Tusk, i el seu homòleg rus, Vladímir Putin, van retre a les víctimes de la matança en el memorial de Katyn, el 7 d'abril de l'any passat, va tenir un alt valor polític i simbòlic. Tres dies després, el president Kaczynski i el seu seguici es dirigien a Katyn amb el mateix objectiu, però el seu avió es va estavellar a Smolensk.

El pes de la història

Polònia fa anys que exigeix a Rússia l'obertura dels arxius de Katyn, i fins fa poc el govern rus només li havia cedit uns quants documents. Amb motiu del 70è aniversari de l'inici de la Segona Guerra Mundial a la ciutat polonesa de Gdansk, l'1 de setembre passat, Putin va escriure en una tribuna publicada pel diari *Gazeta Wyborcza*: "El nostre deure és fer tots els possibles perquè les relacions russopoloneses s'alliberin del pes de la desconfiança."

El cineasta Andrzej Wajda, el pare del qual va ser assassinat a Katyn, va dir que el drama d'aquella matança "continua viu" i "ha de ser considerat com un crim de guerra que no prescriu". A més, la dreta extremista polonesa utilitza el cas per assetjar l'executiu de Tusk, i considera que la reconciliació seria una "maniobra" del Kremlin per "enganyar" Polònia. ■

EL CLUB 902 22 10 10
DEL SUBSCRIPTOR D'ELPUNTAUVI de dilluns a divendres
Club del Subscriptor www.clubdelsubscriptor.cat club@elpuntavui.cat
Matins de 8 a 2
Tardes de 4 a 6

MÚSICA
Sopa de Cabra
Un concert únic per celebrar els vint-i-cinc anys del naixement de Sopa de Cabra
LLOC: Palau Sant Jordi de Barcelona. **DIES I HORES:** Divendres 9 de setembre, a 2/4 de 10 del vespre. Diumenge 11 de setembre, a les 7 de la tarda
OFERTA 50% DESCOMPT
Preu de l'entrada: 17,50 euros

PARCS AQUÀTICS
Water World - Aquadiver
Temporada 2011
LLOC: Water World, ctra. de Vidreres, km 1,2 de Lloret de Mar
Aquadiver: ctra. de Circumval·lació, s/n de Platja d'Aro
DIES I HORARI: Obertura diària a les 10 del matí.
Water World: fins al 18 de setembre. Aquadiver: fins al 11 de setembre
OFERTA 2x1
Preu de l'entrada: 25 euros

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE S'AGARÓ 2011
Larisa Tedtoeva
Recital de piano romàntic
LLOC: Església de s'Agaró
DIES I HORA: Dissabte 20 d'agost, a les 8 de la tarda
OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 18 euros

11È FESTIVAL DE MÚSICA DE SANT PERE DE RODES
Carles Lama & Sofia Cabruja
piano a quatre mans
Obres de: Brahms, Rakhmaninov
LLOC: Monestir de Sant Pere de Rodes
DIA I HORA: Diumenge 21 d'agost, a les 8 de la tarda
OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 20 euros

CONCERTS A PERATALLADA 2011
Carles Marigó, piano
De Bach a la 'Rhapsody in blue'
LLOC: Església de Sant Esteve de Peratallada
DIA I HORA: Dissabte 27 d'agost, a les 8 de la tarda
OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

MUSEUS
Museu de la Vida Rural
L'Espluga de Francolí
LLOC: Carretera de Montblanc, 35 de l'Espluga de Francolí
HORARI: El museu obre cada dia excepte els dilluns. De dimarts a dissabte, de 2/4 d'11 a 2 i de 4 a 2/4 de 7. Diumenges i festius, al matí, de 2/4 d'11 a 2
OFERTA
1 entrada gratuïta per targeta

RELAXACIÓ
Spa San Jorge Hotel
LLOC: Carretera Palamós, s/n de Calonge-Platja d'Aro
OFERTA 2x1
Per al circuit Spa i per als tractaments. Reserves: 972 652 311

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Cal trucar per fer la reserva **902 22 10 10**

Directament amb la targeta de subscriptor

Atenció al client **902 45 60 00** i també: atencioclient@elpuntavui.cat

Economia

Neixen altres fórmules per fer publicitat

Voxpressing posa a l'abast de qualsevol persona publicar anuncis en grans mitjans a preu reduït

Pagesos proposen bloquejar la Jonquera

Creix la tensió a la frontera pels atacs d'agricultors de l'Estat francès contra deu camions amb fruita

EURIBOR (juliol) 2,183%	PETROLI (Brent) 108,03 dòlars	TIPUS (zona euro) 1,5%	TIPUS (Estats Units) 0%-0,25%	EURO (dòlars/unitat) 1,4236	OR (euros/unça) 1.231,233	IPC (juliol) 3,1%	ATUR (juliol) 5.525	PIB (primer trimestre) 1,1%
-----------------------------------	---	----------------------------------	---	---------------------------------------	-------------------------------------	-----------------------------	-------------------------------	---------------------------------------

BALANÇ

Termòmetre de la debilitat

Joan Armengol

Hi ha observadors que no necessiten estar al cas de les últimes estadístiques oficials o de les anàlisis dels economistes. Només mirant per la finestra, saben si la crisi continua o ha començat la

recuperació. És el cas d'un professional amb despatx just al costat de la B-30. "El trànsit de camions per aquesta via és el termòmetre perfecte", em deia. I ja fa quatre anys que no hi veu cap augment.

Un volum de mercaderies transportades sense creixement revela debilitat en l'activitat empresarial, la inversió i el consum. Les retallades públiques no fan preveure canvis a mitjà termini.

Sectors arrossegats per la crisi

Catalunya perd en tres anys 5.000 empreses de transport

RECESSIÓ S'ha tornat a preus d'abans del 2000 **CARBURANTS** El sector reclama que no desaparegui el gasoil professional i que se n'ampliï la distribució a vehicles més petits **CAMIONS** Des de la vaga del 2008, la flota catalana n'ha perdut 15.000

Jordi Torrents
BARCELONA

La imatge de milers de camions bloquejant les artèries de comunicació de tot l'Estat espanyol va ser, el 2008, una estampa històrica, amb un sector esquitxat de ple per la crisi, per l'increment del preu dels carburants, per la pèrdua de comandes d'un sector immobiliari que es desinflava, per una reducció de preus i per un àmbit de treball sobredimensionat i, sovint, amb insostenibles cadenes de subcontractació.

El tancament patronal va acabar tot pactant un conjunt de mesures, però tres anys més tard la situació no ha millorat. Segons el secretari general de l'Associació General de Transportistes de Catalunya (AGTC), Adolfo Martínez, el sector ha experimentat una "reconversió salvatge", i detalla que a Catalunya han desaparegut unes

La situació del sector del transport

Trànsit de mercaderies (en milions de tones)

	2011 (fins abril)	2010	2009	2008	2007
CARRETERES (tot l'Estat)	- 1.199,3	1.283,7	1.544,6	1.737,7	
CARRETERES (Catalunya)	- 222,5	240,6	286,9	311,6	

Vehicles de més de 3,5 tones de càrrega. No inclou transport intramunicipal

PORTS (tot l'Estat)	142,3	431,0	412,7	472,5	483,1
PORT de Barcelona	14,8	43,6	42,7	51,4	51,3
PORT de Tarragona	9,2	32,7	31,2	32,9	36,0

AEROPORTS (tot l'Estat)	209,9	635,7	549,2	607,3	607,1
Aeroport de Barcelona	90,9	271,3	272,8	314,4	343,4

RENFE (tot l'Estat)	5,6	16,1	16,5	22,0	24,7
----------------------------	------------	------	------	------	------

Fons: Ministeri de Foment / Renfe / Aviació Civil

Camions matriculats (Estat)

Gener-març 2011	35.000
2010	144.000
2009	136.400
2008	220.700
2007	398.000

Treballadors del sector de transports (Estat)

Primer trimestre 2011	794.000
2010	797.000
2009	808.000
2008	844.000
2007	890.000

5.000 empreses (a l'Estat, 25.000), i fins a 15.000 vehicles des de llavors, mentre els preus "han tornat a tarifes d'abans del 2000". Martínez qualifica la situació de "caòtica", amb terminis de pagament que s'allarguen i uns costos de

carburants "a l'alça, però que no es poden fer repercutir en el servei". Per rematar-ho, la Comissió Europea planteja eliminar el 2013 el gasoil professional. Per Martínez, "el descompte és petit, però no pot desaparèixer". D'altra

banda, reclama que també hi tinguin dret els professionals amb vehicles de menys de 7,5 tones.

A judici seu, les perspectives són "dolentes". Alhora, la patronal Astac, vol recuperar acords del 2008, com ara "una clau-

sula de revisió dels preus en funció de l'augment del preu del gasoil", sense oblidar altres problemes, com la competència deslleial, el preu per sota dels costos d'explotació i l'absència de finançament. Astac denuncia l'incompliment de

la llei de morositat, pràcticament paper mullat –en especial quant a treballs esporàdics–, perquè hi ha terminis de fins a 180 dies.

Corredor ferroviari

Més del 80% del transport es du a terme per carretera, tot i que el tràfic va disminuint des del 2007, igual que pel que fa al fer-

Els ports catalans es recuperen, però els calen millors accessos

rocarril i a l'aeroport del Prat. Als ports, en canvi, es comença a recuperar, però sindicats i patronals reclamen que se solucioni el tema de la millora dels accessos portuaris –el de Rotterdam, per la UGT, seria un bon exemple– i el del reivindicat corredor ferroviari del Mediterrani, segrestat per Madrid. ■

Els Membres de la Borsa de Barcelona
Una xarxa al servei de les empreses i dels inversors.

Passeig de Gràcia, 19 - 08007 Barcelona - Tel.: 93 401 36 60 - informacion@borsabcn.es

Borsa de Barcelona
BME

Sectors arrossegats per la crisi

Mercabarna és el centre neuràlgic del mercat majorista barceloní, amb una afluència de 14.000 vehicles diaris i 4.500 tones de producte ■ M.GARCÍA / ARXIU

A la carretera

CANVIS • Pimes i autònoms, majoritaris, fan jornades sense horaris, amb més competència que fa uns anys **ESCAMPAT** • El sector català supera les 40.000 empreses, de les quals 28.000 transporten mercaderies **CRISI** • Molts de tràilers fan repartiments que abans feien els petits transportistes

J.T.
TERRASSA

Qui no ha observat mai de reüll algun camió fent ruta, especialment aquells tràilers decorats amb paisatges de western, sentint fins i tot un punt d'enveja i de ganes de saber com és la vida a la carretera? Més enllà de la flaire d'aventura, el cas és que cada dia més de 40.300 empreses del sector a Catalunya –de les quals 28.000 es dediquen a les mercaderies segons dades recents del Ministeri de Foment– solquen el nostre asfalt, sense oblidar companyies espanyoles –a l'Estat hi ha més de 268.000 empreses– i estrangeres. Però aquell romanticisme presenta una realitat força més dura, que implica hores al volant, entregues a temps, cansament i un clima que, a la cabina, no sempre és un bon aliat. Per comprovar-ho, hem decidit quedar amb el coordinador logístic de Transportes J.L. Aguilera, Jordi Ventura, una petita companyia vallesana que disposa de dos camions de 7,5 tones. Ventura fa més de vint anys que es

dedica al món del transport i explica que es tracta d'un sector canviant i "força escampat" pel fet que hi ha moltes pimes i autònoms. En el seu cas, solen treballar per al transportista gallec Galitrans. Entre els seus clients principals, n'hi ha un que és molt llaminer per al sector, el grup Inditex.

Durant el dia, doncs, els seus camions no paren d'anar per localitats com Castellar del Vallès, Rubí, Hostalric i Barcelona (un punt clau és la ZAL de Mercabarna). El periple diari, per tant, està farcit de quilòmetres, de càrregues i descàrregues, de trucades –el telèfon no para de sonar

El mateix camió que se n'anirà ple de roba a Galícia pot haver vingut ple de fusta o peix

durant el nostre trajecte– i d'un gros important de feinetes que, a final de mes, han de cobrir sous i despeses. "Un dels problemes de les petites empreses –diu Ventura– és que fa uns anys els tràilers anaven a les agències i, des d'allà, es coordinava el re-

partiment de proximitat. Ara, en canvi, molts d'aquests tràilers fan tots els repartiments". És a dir, que no es limiten a fer grans rutes, sinó que s'estalvien costos eliminant els petits transportistes.

Anant des de Barcelona fins a Terrassa ens aturem a una empresa de Rubí, Sedatex, una companyia tèxtil centenària que, per tal de superar la crisi del sector, es va saber especialitzar en teixits fins i tot per a àmbits industrials. Allà, els camions que gestiona Ventura solen recollir-hi una roba que aquesta firma ven a Inditex, i que Galitrans transporta a Galícia. "Tot és una cadena perquè qualsevol viatge surti rendible", diu Ventura que, com a exemple, ens detalla com un camió se'n pot anar amb roba després d'haver vingut carregat de fusta, de peix o del que faci falta.

El fet de treballar amb clients que aposten per servir el seu producte a qualsevol part del món gairebé al moment –la pràctica del *just in time*, sense gaire marge d'estocs a les botigues– assegura un volum de feina important a les pimes del sector, però també implica canvis

d'hàbits: "Treballes sense horaris i amb un plus d'estrès, però t'hi acostumes", i cal tenir en compte que en tot moment cal garantir descansos i normatives.

Més risc, més competència

Durant el trajecte van sorgint les qüestions relacionades amb la feina de transportista. Competència? "Molta i de molts països". Preus? "Els grans clients es poden permetre anar canviant d'empreses, ja que sempre trobes qui ho fa més barat". Carburants? "Una despesa important. En el nostre cas comptem amb un dipòsit de gasoil a la nau central, a Castellar del Vallès, per reduir el cost". Un sector amenaçat? "Cada vegada veus més tràilers i contenidors, ja que molts de productes vénen de fora". Adaptar-se a la situació? "Nosaltres mateixos vam haver de reorientar el negoci, ja que treballàvem per a un tercer que va desaparèixer. Que ara tenim un client principal? Comporta riscos, és clar...". Per enèsima vegada, sona el telèfon dos cops, sense pausa. Sí, aquella entrega ha sortit a temps. I sí, demà a quarts vuit ens tens allà. "De què parlàvem? Ah sí, de riscos...". ■

El BM avisa que l'economia entra en una zona de perill

Redacció
SIDNEY

El president del Banc Mundial (BM), Robert Zoellick, va advertir ahir que les economies i els mercats afronten una altra "zona de perill" a causa de la crisi del deute a la zona euro i per la pèrdua de confiança en el "lideratge econòmic dels països clau". "Estem en els primers moments d'una tempesta nova i diferent, no és la mateixa que al 2008", va afirmar Zoellick al setmanari de Sidney *The Weekend Australian*.

I va afegir: "En les últimes dues setmanes, el món ha passat d'una difícil recuperació a diverses velocitats a una fase nova i més perillosa." Al seu parer, la major part dels països han esgotat el seu marge fiscal i les seves polítiques monetàries no poden ser més flexibles.

Zoellick va reconèixer que no coneix la fórmula per solucionar el problema, però va apuntar que "la lliçó del 2008 és que com més tard s'actui més coses caldrà fer després". El president del BM va indicar que la compra de deute per part del BCE resol part del problema, però no la seva base. ■

Van Rompuy felicita Itàlia pels ajustos aprovats

Redacció
BRUSSEL·LES

El president del Consell Europeu, Herman Van Rompuy, va lloar ahir la determinació del govern italià a l'hora d'aprovar mesures financeres "rigoroses" dintre del nou pla d'ajustament. "Dono ple suport a unes mesures oportunes" impulsades per Itàlia, va indicar Van Rompuy després de mantenir una conversa telefònica amb el primer ministre, Silvio Berlusconi. Al seu parer, les retallades són importants "no només per al país sinó per a tota la zona euro". ■

Empreses Noves formes publicitàries

Àngela Verdejé, fundadora, junt amb Rory Lambert, de Voxpressing, a la seu de l'empresa ■ JOSEP LOSADA

ALIMENTACIÓ Naturhouse obre a França 51 nous establiments

L'empresa de nutrició i dietètica Naturhouse ha obert 51 noves botigues a França durant els sis primers mesos de l'any. L'entitat ja té ara 206 centres en aquest país, on ha facturat en el primer semestre 17,1 milions d'euros, i espera arribar als 32 milions d'euros facturats aquest any. La cadena té 1.900 establiments al món i durant aquest any pretén fer 240 obertures. Enguany estima facturar 250 milions d'euros. ■ REDACCIÓ

MODA

Tercera botiga de Desigual a Londres

La firma de moda Desigual ha obert la seva tercera botiga a Londres i preveu finalitzar aquest any amb set establiments al Regne Unit. En aquest país la cadena obté actualment el 4% del total de la seva facturació. A més, Desigual preveu tenir a finals d'any 250 punts de venda multimarca i 33 còrners en les principals botigues del Regne Unit, i continuarà el 2012 el seu procés d'expansió internacional. ■ REDACCIÓ

Anuncis del poble

FRACCIONAR • Voxpressing ofereix la possibilitat de convertir un missatge amb prou suport en un anunci finançat amb pagaments individuals de 2,65 euros **POPULAR** • La idea obre l'espai publicitari en la premsa i en altres plataformes reservades fins ara a institucions i a grans anunciants pel seu preu

Pau Dachs
BARCELONA

En els últims mesos el moviment 15-M ha aglutinat missatges en contra d'allò que els seus simpatitzants consideren abusos del sistema econòmic consentits pels representants polítics. Un petit grup de persones amb experiència en agències de publicitat ha vist en l'activisme dels "indignats" una idea de negoci. La publicitat, l'arma del capitalisme per generar necessitats que creen demanda, veu ara en aquells que qüestionen el funcionament del sistema una oportunitat de futur.

Voxpressing és una plataforma a internet en la qual qualsevol persona pot plantejar les seves queixes, reivindicacions o lloances amb l'objectiu que siguin publicades en la premsa escrita o en plataformes publicitàries al carrer. Quan l'empresa veu que hi ha prou vots per un missatge, en dissenya l'anunci i decideix on es publicaria en funció de l'àmbit que li escau més (autonòmic o estatal) i valorant en quin mitjà encaixaria.

Un cop l'anunci està fet i s'ha

decidit on es publicaria, es calcula quant costaria i, automàticament, es divideix aquest cost en fraccions individuals de 2,65 euros per saber així quantes persones calen perquè surti a la llum. Els qui accepten fer-se càrrec d'una part del cost no han de pagar res si finalment no s'han aconseguit les persones necessàries per fer la publicitat.

Voxpressing va arrencar com a projecte al gener. Àngela Verdejé, publicista, i Rory Lambert, dissenyador gràfic, volien aprofitar

Un missatge multiplica el seu impacte social en publicar-se en els grans mitjans, diu Verdejé

la seva experiència en agències publicitàries convencionals per obrir l'espai dels anuncis "a la gent del carrer, donant resposta a les ansies de llibertat d'expressió". Després d'una inversió inicial de 60.000 euros, el web està operatiu des del passat 1 de juliol. Des de feia més de dos mesos la protesta social s'havia vist reactivada amb un fort impuls des de la xarxa, un fenomen

que no va ser anecdòtic per a aquests emprenedors: "el 15-M ens va animar, i es tracta d'un negoci que sense les xarxes socials no seria possible: internet és on la suma de persones farà possible un anunci nostre".

Però, precisament quan les xarxes socials són un mitjà d'expressió, de debat i de denúncia per a la societat, quina necessitat hi ha de comprar un espai físic per expressar-se fora d'internet? Segons Verdejé, malgrat que les xarxes socials són un aparador potent, un missatge multiplica la seva capacitat d'impacte social quan es publica en els grans mitjans de comunicació. Es podria pensar que el paper de Voxpressing com a intermediari no és necessari; simplement caldria que moltes persones amb una mateixa idea es possessin d'acord per fer front a l'alt cost de publicar un anunci. Però aquí és on Verdejé i el seu equip poden aplicar la seva experiència en el sector per negociar preus com a agència.

La viabilitat de Voxpressing dependrà en bona part de la resposta dels dos elements que vol enllaçar: les demandes socials i els mitjans de comunicació o al-

tres plataformes d'anunciants. Els "indignats" semblen engrescats, perquè el web ja ha rebut 2.400 visites. Caldrà veure si els més mobilitzats veuen en la idea un aliat o bé un nou actor que es vol apropiat de la seva popularitat, del que ja han estat acusats alguns partits polítics.

Dedicar espai

A l'altre cantó estan els mitjans de comunicació, que pot ser que estiguin disposats a dedicar espai a qualsevol missatge pel mateix preu que venen els anuncis o que, al contrari, pot ser que imposin els filtres de les línies editorials davant certes reivindicacions. Els grans anunciants segurament també hi tindran alguna cosa a dir.

Voxpressing és nou de trinca i per això l'envolten interrogants sobre com respondran els seus potencials consumidors, però l'equip segueix pensant en idees per al projecte. Es plantegen que a partir de setembre els usuaris puguin dissenyar el seu propi anunci si així ho volen. L'atractiva idea de fer el salt als anuncis de televisió és, ara per ara, una utopia. L'última paraula sempre la tindrà el poble. ■

QUÍMICA

La Seda rebaixa les pèrdues una sisena part

El grup químic La Seda ha reduït les seves pèrdues a una vuitena part fins al juny, en comparació del mateix període de l'any anterior, i les ha rebaixat a 5,5 milions d'euros després d'obtenir guanys entre l'abril i el juny, segons va informar a la CNMV. Durant el primer semestre de l'exercici, la companyia ha assolit una xifra de vendes consolidades de 597 milions d'euros, un 22% més respecte a l'exercici anterior. ■ EFE

PATRONAL

Cepyme crea una comissió per analitzar el crèdit

La patronal de pimes Cepyme ha creat un comitè de seguiment de l'estoc de crèdit per analitzar de manera "permanent" la situació financera de les pimes i proposar solucions en vista de la falta de finançament. El comitè començarà a funcionar al setembre i estarà coordinat per Juan Pablo Lázaro, vicepresident de la patronal. Cepyme assegura que al 48% de les pimes se'ls neguen préstecs. ■ EP

Agricultura Alerta al sector hortofructícola

Tensió a la frontera

ATACS • Pagesos de l'Estat francès buiden per la força una desena de camions amb fruita **RESPOSTA** • Hi ha propostes per bloquejar la Jonquera i contractar seguretat privada, i el ministeri opta per la diplomàcia per evitar-ho **CRISI** • La caiguda de preus enfonsa tot el sector però a l'Estat francès hi veuen competència deslleial i els catalans volen que la UE hi intervingui

Joan Tort
LLEIDA

Els pagesos fruiters treuen foc pels queixals per la greu crisi de preus en què es veuen sotmesos i la situació, crítica, s'ha traslladat a la frontera francesa. En tres setmanes hi ha hagut tres atacs i una desena de camions amb productes de l'Estat espanyol, alguns dels quals amb fruita lleidatana, han estat buidats per la força per un grup de pagesos encaputxats, amb la inoperància i fins i tot permissivitat de la gendarmeria, segons els agricultors catalans. L'últim atac, dijous passat, va fer que 100.000 kg de fruita quedessin per terra.

La situació ha arribat a un punt en què, a la frontera, en pot passar alguna de grossa. El sector fruiter català es va reunir amb urgència dijous a la nit a Lleida i va decidir incidir en la pressió perquè les autoritats ho evitin, però també han trencat relacions cautelament amb organitzacions europees de productors i ja estudien més mesures de pressió. A més, reclamaran compensacions a l'Estat francès per la producció feta malbé pels vandals.

L'Associació de Productors de Fruita de Catalunya (Afrucat) i els sindicats agraris, però, no en fan prou amb bones paraules. La reunió va ser tensa, segons ha sabut aquest diari, i s'han plantejat propostes més dures que ningú no descarta. Una és la contractació de seguretat privada, com explicava el president d'Afrucat, Francesc Argilés: "Igual que han fet altres sectors, com el pesquer, ens estem plantejant protegir nosaltres mateixos els camions de fruita que transitin en el territori francès cap als seus mercats de destinació", va afirmar. Hi va afegir que "ens trobem davant d'una situació intolerable, amb una pèrdua de respecte per la llibertat de comerç entre socis europeus per part dels productors francesos i, a més, ningú no ens està protegint". Argilés també va dir que "no podem valorar el paper dels governs ni espanyol ni europeu perquè a hores d'ara no han fet res. Estem sols". En el mateix sentit es va pronunciar el responsable de la Unió de Pagesos (UP) a Lleida, Josep Cabré, que va dir que "tenim uns governs de merda" i va criticar la impunitat amb què actuen els pagesos de l'Estat francès. Els agricultors catalans també volen denunciar a la justícia

Pagesos de l'Estat francès buidant un camió amb fruita al peatge de Lançon-de-Provence ■ B. LANGLOIS / AFP

Nectarines per terra

La imatge descriu prou el que passa. Pagesos protegits per desenes de companys aturen i buiden els camions davant la passivitat de les autoritats.

aquests atacs.

En el sindicat Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC) ja van advertir que no tolerarien un altre boicot al transport de productes catalans i espanyols i que, si s'escau, hi respondrien de la mateixa manera. "Ull per ull", va dir un dirigent de JARC. Als francesos, per tant, a la tardor els podria passar el mateix que els d'aquí, que és quan entren a l'Estat espanyol amb camions carregats de pomes.

Sembla que espontàniament ja

hi ha hagut reaccions contra productes i empreses franceses, segons va constatar Afrucat.

Mentrestant, les autoritats polítiques, tot i que tard i de vacances, sembla que per fi reaccionen. El ministeri s'ha posat en contacte amb els govern francès al més alt nivell i, dissabte, la ministra Rosa Aguilar va tractar l'assumpte amb l'homòleg francès. Les queixes en l'àmbit diplomàtic van arrencar una simple promesa francesa de condemnar els atacs i d'assegurar que els gendar-

mes no es quedarien estàtics pels atacs als combois espanyols i catalans, segons el subdelegat estatal a Lleida en funcions, Daniel Porqueres. Però només és un compromís verbal. La comissió europea, com si no hi fos. El Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí pressionaran la UE perquè impedeixin més atacs. La Generalitat, segons el conseller Josep Maria Pelegrí, no ha aparegut gaire; reclama suport i exigeix que el govern de Madrid actui.

La producció catalana que travessa l'Estat francès, però, no té el mercat francès de destinació, sinó que transporta la mercaderia cap a països de l'est d'Europa i Alemanya, però els francesos que, com aquí, també tenen una greu crisi de preus, veuen que la fruita catalana els pren mercat internacional i nacional i, a més, asseguren que es transporta producte de mala qualitat, una acusació que, segons les autoritats i els pagesos, és falsa.

Els atacs als camions són el resultat d'un enfonsament brutal dels preus a tot Europa i, a més, en un any en què la UE ha eliminat tots els mecanismes de protecció de les produccions agrícoles.

La Unió de Pagesos culpa Carrefour d'imposar preus inferiors als costos perquè té capacitat de compra i venda

La causa dels atacs als camions de fruita tenen l'origen en la impotència per la producció francesa per la tendència alcista de les exportacions de l'Estat espanyol de fruita d'os, perquè enguany és el primer en què la producció de fruita d'os catalana ha superat el total de la producció francesa. L'Estat espanyol, per tant, ha guanyat quota de mercat cada any als veïns francesos i italians i això no els ha agradat.

El coordinador nacional del sindicat de la UP va qualificar les agressions de "terrorisme sindical". Va haver de recordar que pagesos de tots dos costats dels Pirineus pateixen del mateix mal i que si es destrossen només aconseguiran arruïnar-se. La culpa, segons la UP, la té la gran distribució i, en aquest cas, Carrefour, empresa francesa amb forta implantació a tots dos països i que, per capacitat financera i metres quadrats de superfície de venda, imposa uns preus molt a la baixa, per sota dels costos. ■

Punt de Vista

EL PUNT AVUI+

JOAN BOSCH I ROURA, president
JOAN VALL I CLARA, vicepresident executiu
EMILI GISPERT, director general de continguts
ANNA MARIA RIBAS, directora general de gestió
JORDI GRAU, subdirector general de continguts

ÉS TOTA LA SOCIETAT LA QUE ESTÀ EN CRISI I SI NO EN PRENEM CONSCIÈNCIA NO HO PODREM ARREGLAR

Miquel de Palol

Escriptor

El gran desastre

Una de les frases inicials de la novel·la *Conversación en la catedral*, de Vargas Llosa, ha fet fortuna: *En qué momento se jodió el Perú, Zavalita?*... Certament l'ha fet perquè expressa de manera expressiva i econòmica l'estupefacció quan es constata el desastre consumat, com no s'ha estat capaç de preveure'l ni d'adonar-se'n fins que ja no era palpable i total, o potser, encara pitjor, de la recança d'haver-ne detectat signes incipients al llarg del temps sense haver-los valorat en la justa mesura, d'haver-los malinterpretat i minimitzat i, per mandra, per excés de confiança o per supèrbia, no haver-hi posat remei quan s'hi era a temps.

ARA, AQUÍ, SE'NS HA FOTUT TOT, completament i de dalt a baix, no acabem de saber com ni quan –i mira que sol ser fàcil fer diagnòstics quan la cosa ja no té remei– i les cures que apunten al fons del daltabaix són terriblement àrdues, incertes i a termini encara més incert. I això no és el pitjor: el pitjor és que no es veu ningú amb cara i ulls en els llocs de responsabilitat pertinents capacitat per fer-ho, ni per les qualitats personals ni pel sentit moral, ni perquè hi hagi un bon equip ni perquè es tinguin les idees clares.

POTSER EL LECTOR PENSARÀ: Quan dius "ara" i "aquí", a què et refereixes? Doncs a tot el que ens afecta directament, i això va des del deute dels Estats Units i el desconcert d'Europa en un extrem fins a la grotesca estupidesa de les administracions locals. Va de cap a cap de la vida pública dels habitants d'Occident, i una mica més en la dels desgraciats que vivim a la vora del Mediterrani. Una part del món atrapada històricament entre els soviets i els islamistes radicals, una altra abandonada al mercat i a les màfies, la resta morint-se de gana, la Xina és avui l'únic reducte de civilització i expectativa de la humanitat. Com poques vegades en la Història, el desastre va de dalt a baix, i és cosa de minuts que les conseqüències de l'oratge a l'Everest arribin al pati veïnal de Vilafàstics de Baix.

DOMINA EL MÓN UN FENOMEN NOU: el poder real, àrduament, cruentament sotmès als designis del poble amb la creació dels estats de dret, ha passat a mans dels banquers i els gestors del crèdit, i aquests no es regeixen per cap principi

En el moment en què els grans especuladors no en tenen prou amb jugar amb les empreses i assalten el deute sobirà de les nacions, el perjudici derivat pot ser equivalent –o superior– al de la falsificació de moneda i l'agressió bèl·lica

democràtic, sinó que segueixen els mateixos mecanismes –manifestacions externes al marge– que els senyors feudals: busquen el seu benefici, i les conseqüències sobre la població se'ls en fot. Els efectes més immediats i visibles els tenim a prop: què passa a Grècia, a Portugal, a Irlanda? És que les cabres han deixat de fer llet?; les gallines han deixat de fer ous, pomes les pomeres, del blat ja no se'n fa pa? El flaquer es pot fer ric fent bunyols, es poden discutir el mecanisme i el preu, però vet aquí un benefici palpable per a la comunitat, i sabates el sabater, el mecànic arregla la moto, fa música el músic i el metge cura el mal de panxa, però quan l'especulador obté un guany en el mercat finan-

cer, ha estat a canvi de quin benefici per a la comunitat? Què menja, amb què es vesteix, amb què gaudeix cap altre ciutadà tret del seu criat gràcies al treball del banquer? El sosteniment, en si, del sistema no és un guany, i qui pretén fer-ne l'apologia treballa pels lladres. En el moment en què els grans especuladors no en tenen prou amb jugar amb les empreses i assalten el deute sobirà de les nacions, el perjudici derivat pot ser equivalent –o superior– al de la falsificació de moneda i l'agressió bèl·lica.

QUE DE TANT EN TANT APAREGUI un individu armat i mati uns quants nens, o adolescents, o ciutadans trobats a l'atzar pel carrer no és cap disfunció del sistema, sinó un element lògic i previsible. El que estranya és que no en surtin més, perquè li calen vàlvules d'escapament a una societat construïda sobre principis antinaturals i fal·laços, pretesament autodesinfectada amb el discurs de la hipocresia i la mentida, contínuament. Sense aquests individus catàrtics, destinats a projectar imatges de bondat sobre el femer, la societat entraria periòdicament en col·lapse. Si seria ho que ho fes, si els homicides aïllats són benèfics o contraproductius no pot dilucidar-ho la sociologia ni la psiquiatria, segrestades per l'autisme acadèmic en un extrem, en l'altre per les indústries, les mediàtiques en primer lloc.

HI HA TOT UN ALTRE BONISME DISPOSAT a dir que Anders Breivik és tan víctima del sistema com ho són els infortunats adolescents a qui ha esborrat del món dels vius. Igual que en el cas dels marits que apunyalen les esposes, farà un flac servei al coneixement de la comunitat el qui aïlli els fets i els redueixi a excepcions subjectes de matèria judicial o de matèria psiquiàtrica, dins del moviment general de simplificació sistemàtica dels problemes, de primarització que permet reduir-los moralment i judicialment, i fingir una solució que accontenti i tranquil·litzi votants i clients, encara que després no serveixi de res. El malalt no és només Anders Breivik, no és el babau masclista que liquida l'amistatjada, és tota la societat, i fins que no se'n prengui consciència no s'hi arreglarà res. En l'altre extrem del raonament, seria tant com dir que l'única expectativa de regeneració és que pugin els islamistes radicals i liquidin d'una vegada tota aquesta púrria que ho empudega tot. I quan dic púrria –i aquesta part no la poso en condicional– no em refereixo només als cretinitzats borratxos que emporquen els carrers i els platós de les teles: em refereixo també, i sobretot, als idiotitzats polítics que ho estimulen, que hi col·laboren, que ho multipliquen.

GUILLEM CIFRÉ

Director,
XEVI XIRGO

Subdirectors,
CARLES RIBERA,
LLUÍS MARTÍNEZ,
MANUEL CUYÀS,
PEPA MASÓ

SECCIONS:
Política, **ANNA SERRANO**; Europa-Món, **PILAR ESTEBAN**; Economia,
JOAN ARMENGOL; Opinió, **TONI BROSA**; Societat, **CARLES SABATÉ**;
Catalunya, **JOAN RUEDA** i **RICARD PALOU**; Cultura i Espectacles, **JAUME VIDAL**;
Comunicació, **GEMMA BUSQUETS**; Disseny, **JORDI MOLINS**;
Fotografia, **ANDREU PUIG**; Documentació, **CARME TORNS**; Delegada a
Madrid, **MONTSE OLIVA**; Tancament, **ANTONI DALMAU**; Llengua, **QUIM PUIGVERT**;
Elpuntavui.cat, **ENRIC SERRA**; Web, **JORDI PALMER**.
President del Consell Editorial, **VICENT SANCHIS**

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 227 66 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.elpuntavui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80
FAX Tel. 972 18 64 40

EDITA: **CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ, S.L.**
PUBLICITAT: **HERMES COMUNICACIONS, S.A.**
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: **Gráficas de Prensa Diaria**. DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.
Als efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

LA CRISI ENS DEVORA I
AQUÍ DISCUTIM SOBRE
LES MATRÍCULES

Montserrat
Nebrera

Catedràtica de dret
constitucional

LA COLUMNA

'CAT-E-T'

Davant de casa meva paren uns quants autobusos; en general no van gaire plens, però ara a l'estiu passen pràcticament buits. Necessiten igualment el corresponent xofer, i contaminen com mai, ja que per glaçar les quatre persones que hi van provoquen a fora una inútil escalfor suplementària i el soroll d'aquestes carcasses gegantines, enmig de la minvant buidor de la ciutat, sembla més propi del XIX que de l'orgullós XXI que vam inaugurar fa una dècada. No paren màquines ni quan la llei ho mana, ja que hem arribat a creure que el nostre desig d'estar frescos forma part del catàleg dels fonamentals, i evidentment no haurà de ser discriminat en això el conductor... peti qui peti... com peti qui peti es mantindrà la freqüència de pas mentre tot s'enfonsa, perquè qui hauria de pensar l'eficiència o fa vacances o mai va en autobús, o totes dues coses.

MENTRE TAMBÉ EN AIXÒ ES MALMETEN els nostres diners, els polítics que no han fet vacances (i potser haurien de fer-ne per intentar regenerar una neurona que sembla tan gastada) s'enroquen en una bonica discussió: si es pot o si no es pot posar a la matrícula el "CAT". Un país en fallida tècnica (econòmica i espiritual) troba, entre partit i partit de futbol, una importantíssima qüestió a debatre a les portes de les eleccions, on tornaran a jugar a no dir quina

serà l'amant, la meuca o la dona a partir de l'endemà. Un diu que posem "CAT", l'altre, que no es pot, a un tercer, gloriós, se li acut la bona idea de posar "CAT" i "E", tot en renglera a la soferta matrícula d'uns cotxes que, per cert, i sembla que els importa molt menys, ja no es venen més que als països amb bombolla immobiliària i a la Suïssa de la fal·lera de tots els Botín del planeta.

TOTES DUES QÜESTIONS, però, em semblen connectades: el bosc i els arbres. Quan es diu que els arbres no ens deixen veure el bosc, s'està pensant en la necessitat d'evitar que les qüestions personals no distreguin la necessària construcció del bé comú. L'autobús que, pagat per tots, arrossega superfluament soroll, fums i calor al mig de la ciutat pensa en individus concrets (els poquets que agafen el vehicle, el conductor que va girant amunt i avall amb aire fresc) al mateix temps que es re-

Mentre aquí parla el 'CAT-E-T' de posar moltes sigles a les poques matrícules del futur..., a Londres ja han mort cinc joves

dueixen serveis més importants. Quan els polítics (els que han nomenat el responsable del servei d'autobusos i els que voldrien substituir-los) parlen del "CAT" o la "E", o de la quadratura del cercle de posar-los junts, no pensen en la gent que darrere d'una sigla o altra pateix, espera o es desespera; pensen en boscos estranys, els seus, els dels partits que els donen menjar, o com a molt, en les pàtries que diuen que defensen, que volen enfrontar, que no existeixen sinó en la suma d'esforços que hem d'estar disposats a fer.

MENTRE AQUÍ PARLA EL 'CAT-E-T' de posar moltes sigles a les poques matrícules del futur, i els aliens li diuen poruc i els propis l'acusen de venut, a Londres ja han mort cinc joves. Entre el nord d'Europa i el nord d'Àfrica, entre les terres de la revolta, la nostra terra, nosaltres, on som? Malgrat haver viscut no fa gaire la mateixa història, la ceguesa ens tenalla: Pla descrivia amb esglai la dialèctica dels trenta i s'assembla a la que ja tenim a sobre a l'avançada electoral; i Alemanya ja està fent de nou el discurs antisemita, però ara referint-se als PIGS, que han rebut diners i tenen massa vacances. Del que no hi ha dubte és que hi inclouen tota la Mediterrània, de Portugal a Grècia. El IV Reich en marxa, i nosaltres amb el CAT-E-T de les matrícules...

Esquitxades

Anna
Carreras

Esriptora

A les xarxes socials (i als xats en general) el mascle desplega el ventall de la cua i la femella es deixa ensumar. Se n'adonen de com l'evolució –la natura viva– s'està aprofitant de les noves tecnologies? M'explico: la necessitat primera de procreació dels éssers humans (que sovint actuen com poc més que humanoides) passa al món virtual amb una màscara ben curiosa. La gràcia de la seducció verbal, de les mirades ensucrades amb polsim de picantor, d'aquella mà tan sols fregadissa durant un instant d'omissió s'ha transformat en un: "Hola. Q tal? Vols q qdem?" o "Ei, q fas x aki?", o "Vius mb algú?" o "Ets molt sexi"... Lamentable, per no dir patètic. Cal dir que en altres ocasions l'escriptura

Se n'adonen de com l'evolució s'està aprofitant de les noves tecnologies?

més aviat impulsiva o irreflexiva que imposa la rapidesa del mitjà no es contradiu amb un elevat nivell de lirisme: "Ets una criatura encantadora, magnífica. Potser perquè el meu ego es reflecteix en els teus ulls. No em culparé per aquesta debilitat". Les aparences no sempre enganyen, però en els mons virtuals les esquitxades directes a la sexualitat són el pa de cada dia. Quan algú manifesta aquesta seva intenció última (que sempre és la mateixa) desconeix si l'objecte (actualíssim) del seu desig ha pogut rebre més declaracions com la seva, sigui minuts abans o fins i tot al mateix moment. El pobre objecte de desig se sent, de cop, assetjat, repetit, multiplicat i brut de la retòrica pròpia dels mamífers en zel. Injust per la víctima, no troben? Esquitxar no sempre és tacar. Però un ruixat sempre mulla, i quan plou sobre mullat és fàcil que apareguin les humitats indesitjades. Quantes parelles se sostenen gràcies al flirteig de cada un dels membres amb tercers que ni coneixen? Quanta estona al dia fem ulls de pantalla i veu de teclat? Quin sentit té plovisquejar desigs a tort i a dret cap a rostres sovint tractats amb Photoshop?

Saben, el pitjor de tot plegat és que aquesta manera d'actuar tindrà una influència superlativa en la nostra descendència: "Mama, jo sóc fill del fèisbuc?".

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

DE SET EN SET

Plataforma
espaterrada

Xevi Sala

Periodista

Gràcies a la immigració, Plataforma per Catalunya va desplegar un esmolat discurs xenòfob que en les passades eleccions li va atorgar tres sorprenents regidors a l'Ajuntament de Salt i, gràcies també a la immigració, al seu grup municipal li ha esclatat un escàndol als morros que amenaça amb desfer-lo. Ironies de la vida: la immigració, víctima i botxí alhora del partit que lidera Josep Anglada, aquest venedor de verí que a hores d'ara es deu estar fuetejant amb els seus propis elàstics per haver donat el vistiplau a l'acolorida candidatura saltenca. Els seus regidors militen en una formació que alimenta l'odi a les races i a les religions forasteres i resulta que el cap de llista festeja amb

Anglada es deu estar fuetejant amb els elàstics veient el que passa a Salt

una persona d'origen sud-americà i la número tres, ara dimissionària, té a punt per al febrer el casament amb el seu xicot camerunès. No n'hauríem de fer res, de les seves preferències a l'hora d'allitar-se, si no fos perquè aquesta és justament la qüestió que ha empès la regidora a plegar, farta de les pressions d'un entorn polític molt preocupat per saber si el futur marit tenia els papers en regla. Plataforma per Catalunya no és ben bé un partit, és una obsessió pel color de la pell de les persones, una obsessió que, pel que es veu, els acompanya nit i dia, a les tarimes on escampen el seu discurs racista i també entre els llençols on jauen. No sabia que aquesta gent són uns nazis, diu ara la regidora que ha plegat. Sempre va bé penedir-se dels errors però a d'altres regidors de PxC que puguin ser tan ignorants com ella convé recordar-los que en acabar la Segona Guerra Mundial i destapar-se l'Holocaust dels jueus, l'excusa de molts alemanys va ser precisament aquesta: "no sabíem que passava en aquells camps".

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Carta a l'alcalde
de Lleida

■ Crec que la multa de l'agent de la Guàrdia Urbana a un conductor, el 5 d'agost, per tenir el "CAT" damunt la "E" de la matrícula és, com totes, de caire polític. Malgrat tot, la justificació –també la de la regidora Mesures– és sempre "pel compliment de les normes". Si això fos cert, farien complir altres normes més importants, començant pels horaris comercials, que certs col·lectius no respecten, o pel desgast excessiu dels pneumàtics dels vehicles, les quals la Guàrdia Urbana no s'esforça gens en fer complir, en consideració al compliment de la norma i a la seguretat vial...

Espero que no obrin un expedient per aquest motiu, o no facin pagar la inconsistent multa. Perquè sovint hem de ser tolerants o fer els ulls grossos, no només quan convé a alguns. Sobre-tot, per tot allò que té a veure amb la consciència, la qual cosa està vinculada de manera inherent o consubstancialment a la llibertat de la democràcia.

ANTONI MARTÍNEZ I CARMONA
Castellbell i el Vilar (Bages)

Pronòstic
electoral

■ La cosa està tan fotuda que a les properes eleccions només quedaran, a Catalunya, tres partits: CiU, el PSC i el PPC. La irremediable divisió dels independentistes, i la renovació d'ERC, ja morta abans de néixer, propiciarà que hi hagi un gran decantament del vot cap a CiU. Aquesta coalició duplicarà el nombre de vots i d'escons perquè una majoria de catalans han comprès que és l'única opció que posa sentit comú en l'actual desori econòmic i que, a la vegada, pot garantir una certa dosi d'independència amb la seva promesa de pacte fiscal. Ai-

L'ètica dels formats

■ L'elit que governa el món ha estat formada en escoles prestigioses i universitats molt rigoroses en què l'excel·lència és el lema principal. De tot el que van aprendre sembla que el més important hagi estat el valor del saber guanyar diners com a principal manament de la religió del nou segle.

Els gestors de la pobresa del planeta, formats en aquestes universitats, que tan aviat presideixen el Banc Mundial i l'FMI com ministres i assessors dels presidents de les grans potències; aquests grans tècnics de l'economia encarregats d'arreglar els problemes dels països pobres, no han fet gens bé la seva feina en deixar morir de fam, de grip, de diarrees, de malària, etc., des de fa massa temps, tantes persones del planeta Terra.

Malgrat això, els mantenim a les feines i ni tan sols els retallen un sou que paguem entre tots perquè continuïn justificant l'injustificable.

NÚRIA GUIXA BOIXEREU. La Pobla de Segur (Pallars Jussà)

xí, doncs, encara que sigui amb una pinça al nas per la presència de Duran i Lleida, tots els meus amics i coneeguts pensen votar CiU: mai fins ara no havia observat una unanimitat tan gran.

En aquest estat de les coses, només em falta fer un recordatori al senyor Mas: "Pacta sunt servanda", les promeses s'han de complir.

TONI PRUNÉS
Terrassa

Respirar
tranquil·la?

■ El candidat Alfredo Pérez Rubalcaba va afirmar, després de l'acord sobre el segon rescat grec, que "Espanya podia respirar tranquil·la". Doncs no, els mercats i les agències de qualificació no han secundat el pronòstic. Més que no pas respirar, ara toca contenir la respiració. La prima de risc va arribar a superar els 400 punts i la borsa va viure una caiguda severa. La rebaixa

de la nota del deute hel·lè al límit de l'impagament ha provat que l'efecte contagi persisteix. No hi ha espai per a la calma i sí urgència per a les reformes. Rubalcaba potser estava equivocat en el diagnòstic o, per contra, ens pretenia enganyar una vegada més. Mirin si n'estava, d'equivocat, que el seu president, Zapatero, s'ha vist obligat a abandonar i a convocar eleccions.

JOSÉ MORALES MARTÍN
Palafrugell

La nou, un fruit
cardiosaludable

■ Les nous concentren un elevat percentatge d'àcids grassos poliinsaturats, una categoria d'àcids grassos qualificada com la més saludable. El colesterol LDL, anomenat popularment colesterol dolent es normalitza gràcies a l'àcid omega-3, un dels àcids linoleics presents a les nous. Un altre dels àcids grassos essencials és

l'omega-6, un bon regulador dels triglicèrids, que defensa activament l'organisme de la hipertensió.

Són molts els estudis científics en què s'ha comprovat el paper protagonista de les nous en la prevenció de malalties del cor. Un d'aquests treballs va tenir lloc a l'hospital Clínic de Barcelona i hi van col·laborar la Universitat de Loma Linda (Califòrnia) i la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona. Entre les conclusions de la investigació es destaca haver descobert que el risc de malaltia coronària es pot reduir fins a un 11% si es prenen de vuit a deu nous al dia, però en substitució d'altres aliments grassos perquè en resulti una dieta equilibrada.

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ
Girona

Als companys
entranables

■ L'Avui del 10 de juliol va publicar una ressenya fidel i objectiva del concert del 60è aniversari del Cor Madrigal al Palau de la Música Catalana, signada per l'amic Jordi Maluquer. En el transcurs del concert, en adreçar unes paraules a l'auditori, vaig evocar la sentida memòria dels companys Oriol Martorell, Enric Ribó, Leo Massó, Enric Gispert i Lluís Virgili, aquest últim sortosament encara entre nosaltres. A la ressenya de Maluquer, segurament a causa d'algun follet, constato que hi ha l'omissió dels noms de l'Oriol, del Leo i del Lluís, la qual cosa podria semblar intranscendent per a algú, però no pas per a altres, i molt menys encara per a mi, sent tots tan estimats i tots tan mereixedors de ser recordats i de fer-los recordar.

Amb aquest escrit he volgut complir amb el meu sentit de la fidelitat.

MANUEL CABERO
Fundador del Cor Madrigal
Barcelona

EN
SÍSF

Jordi Soler

HI HA DIVERSES MANERES DE PERDRE EL CAP, I LES DROGUES EN SÓN UNA DE LES PRINCIPALS

Edgar Illas

Professor de literatura i cultura catalanes a la Universitat d'Indiana

Perdre el cap

Alguns amics meus prenen cocaïna habitualment. N'hi ha que en prenen més sovint i n'hi ha que ho fan de tant en tant, però ja fa anys que m'envolta gent que fan el ritual de xiuxiuejar, passar-se bossetes, desaparèixer de cop i anar allavabo. A vegades els més descarats ho anuncien amb bromes i diuen: vaig a enguixar la paret o, en referència a aquella campanya de la Generalitat amb el cuc que entrava pel nas, diuen: vaig a matar el cuc.

PER QUÈ JO NO HO FAIG, d'esnifar? Mai no he tingut cap sentit de la virtut i la meua relació amb la vida és amoral. No sabria pas dir per què és pitjor passar-te la vida drogant-te que estudiant enginyeria o conduint un autobús. I els que fan el cràpula sempre són els més divertits. Però quan era jove el meu tiet psiquiatre, que al cel sia, m'explicava els quadres clínics que veia en nois i noies de la meua edat per culpa de les drogues: sobretot depressions i atacs d'angoixa, però també esquizofrènies, brots psicòtics i paranoies.

POTSER PER AIXÒ qualsevol canvi en la vida dels amics –un que deixa els estudis, un altre que es divorcia, un altre que ja no juga a futbol– l'he interpretat recelosament com un efecte diabòlic de la droga. Un cop li vaig dir a un amic que vigilés amb aquest tema, i em va dir tu què saps, tu preocupat de les

CARME PERIS

Qui és que vol fer milers de quilòmetres per anar a buscar un cos sense cap, una desferra, les restes d'un naufragi, un llum fos, la vida nua, els cucs, la pols?

teves coses i li vaig dir tens tota la raó. I una vegada un altre em va dir si mai veus que em passo amb aquest tema, avisa'm, i jo li vaig dir doncs ja t'avisó ara, i ell em va dir t'equivoques, ho tinc controlat.

A PARTIR DELS ANYS VUITANTA, la cocaïna ha estat la droga dels *yuppies* i les finances. Com el capital financer, és neta i invisible, aparentment no afecta el cos físic (el cos productiu) i és hiperactiva com els números

dels mercats borsaris. En canvi, les drogues tranquil·lizants com la marihuana o l'heroïna, que ara diuen que torna en forma de *crack*, corresponen a l'altra punta de l'estructura capitalista: les fumen els joves que ni estudien ni treballen i que saben que les feines sempre seran precàries i que l'únic remei que els queda és mirar de calmar-se.

ESCLAR QUE PASSAR PER un procés de rehabilitació també és

senyal de prestigi i solvència. Conec una noia que viu a Hollywood i que, mentre intenta en va de convertir-se en una estrella, s'ha cregut que tenia un problema d'addicció i va anar a una clínica. Allà es va fer amiga d'una actriu que havia sortit a *Star Trek* i ara, quan van a sopar, només beuen aigua i, abans de demanar carn o peix, li fan assegurar al cambrer que la salsa no porta ni una gota de vi.

VAIG A VEURE UN PARENT que té Alzheimer i que ja ha perdut el cap. És a la tercera planta, on hi ha els pacients irrecuperables. Hi ha un home que diu que està molt cansat perquè ha hagut de conduir el camió tota la nit. I on el tens, el camió? El tinc a baix aparcat. A la televisió tenen posat Rac 105 i surt l'Amy Winehouse: "*They tried to make me go to rehab, I said no, no, no*". Pobra noia, ja no es drogarà més. A la sala també hi ha un home polonès. Es veu que va venir a treballar de paleta durant una temporada i va patir un atac de cor. No es va morir, però li va deixar d'arribar oxigen al cervell durant uns instants i ara ha perdut el cap. I la família? Potser no tenen diners per traslladar-lo, ja que era ell qui els enviava el sou. O potser tampoc no el volen. Al capdavant, qui és que vol fer milers de quilòmetres per anar a buscar un cos sense cap, una desferra, les restes d'un naufragi, un llum fos, la vida nua, els cucs, la pols?

Notícia de Camprodon

Josep M. Pasqual

Editor

Fa vint-i-cinc anys (va ser l'agost del 1986) que mossèn Julià Pascual es va jubilar i va anar a residir a Camprodon. Potser encara alguna persona recorda haver-lo conegut, ja vellet, caminant a pas lleuger vora la residència local del senyor bisbe. Sobretot, potser el recorda algun

veí de la parròquia de Vilallonga de Ter, on mossèn Julià va estar des del 1951, durant 35 anys, com a regent, ecònom i, des del 1956, rector.

A pocs metres de l'església, la rectoria de Vilallonga de Ter era, la dècada dels anys seixanta del segle passat, un edifici d'una austeritat interior extrema. Recordo perfectament que no disposava d'aigua calenta (el "Camprodon fresquívol" verda-

guerià, tot i que a pocs quilòmetres de distància, allà era una realitat), que a les parets hi penjaven, empolsinats, exemplars dissecats de petits mamífers boscosos, i que l'única estança calenta era una sala amb foc a terra que perdia l'escalfor cada vegada que s'obria la porta vidriada que connectava amb la resta de la casa. Viava amb mossèn Julià la majordoma, germana seva, una dona de físic me-

nut i salut de ferro que cada matí de l'any feia, molt a primera hora, una passejada acompanyada únicament d'un tall de mantega i un rosegó de pa que li feien d'esmorzar.

Mossèn Julià, renegaire amb una llengua esmolada, era en canvi un filòleg erudit i autodidacte que va assessorar sovint el gran mestre Joan Corominas i va ser coautor, amb Ramon Amigó, l'any 1979, del llibre onomàstic

Toponímia del terme municipal de Vilallonga de Ter. L'obra més excel·lent de Julià Pascual és, tanmateix, l'extensa i completíssima introducció al llibre *Camprodon: una vall del Pirineu*, inclosa en una publicació a cura (només quant al text) del reconegut escriptor i enyorat intel·lectual Baltasar Porcel, que comptava amb un pròleg de l'aleshores president Jordi Pujol i que anava il·lustrat

amb dibuixos i pintures de l'artista del Pla de l'Estany Lluís Roura.

A l'edat de 77 anys, l'11 de novembre del 1989, mossèn Julià Pascual va morir a la residència sacerdotal del bisbat de Vic, després de gairebé mig segle dedicat a la fe i a la vocació pels altres. El seu llegat està dispers o arxivat en algun magatzem eclesiàstic. La memòria oral, no. Encara el recordo explicant-me com convocava les autoritats locals a una reunió qualsevol, per tenir-los distrets mentre alguna colla de maquis feia un pas de fronteres per Molló.

Societat

El discurs dels "indignats" fa efecte en la societat

El moviment del 15-M ha esperonat la mobilització de la ciutadania contra les retallades

SEGURETAT

La Barcelona més turística clama contra la inseguretat

DESESPERATS Els veïns del nucli antic, impotents amb la delinqüència al barri **CAP FRUIT** El reforç policial d'aquest estiu no ha fet disminuir la percepció d'intranquil·litat **REPUNT** Els Mossos admeten un augment del nombre de delictes a la zona

Adrià Gala
BARCELONA

La Barcelona més turística, per la qual passen cada dia milers de visitants, és més insegura que mai. Des del mercat de Santa Caterina fins al passeig del Born, el nucli antic de la capital catalana és un barri laberíntic que s'ha convertit en una ratera per a turistes esbalaïts. Els veïns i els comerciants n'estan farts. "Això és el Bronx", afirma el treballador d'una ferreteria propera al mercat. "Pregunta-ho a la perruqueria", reclama.

En Fran treballa a la perruqueria Teen Trends, al carrer de Montcada. Després d'haver estat víctima de diversos atracaments, aquest estiu ha decidit instal·lar una reixa a les finestres i un timbre a la porta. De moment, ha aconseguit allunyar els lladres de l'establiment, però no pas els que actuen al davant de la porta. Ara veu com actuen des de primera fila. Es tracta de lladres d'origen romanès o magribí que furten carteres o s'emporten a la força la bossa dels turistes. "Cada dia es veuen cinc robatoris", assegura. A l'estiu, amb més policia al barri, el nombre de delictes s'ha reduït, "però se'n continuen veient", afegeix. "A la farmàcia hi han entrat alguns cops", diu el Fran.

La farmàcia es troba situada a l'encreuament dels carrers de Montcada i de la Princesa, un dels trams en què més actuen els lladres, segons els comerciants. "Ara fa temps que no tenim robatoris", assegura la Montse, treballadora de la farmàcia. Són víctimes de furt. "Entren quan la botiga és plena i agafen produc-

Un vehicle dels Mossos d'Esquadra patrolla pel passeig del Born, dissabte al matí ■ ALBERT SALAMÉ

La frase

“La policia els deté, però de seguida els deixa en llibertat i tornen a robar als carrers”

Mari Carmen
DEPENDENTA D'UN FORN DE PA DEL CARRER BÒRIA

tes”, afegeix. Però això no és el pitjor; de vegades, els lladres també s'aprofiten de les aglomeracions a la botiga per entrar-hi i seleccionar la víctima a través de les finestres.

Prioritat de l'Ajuntament

Aquesta setmana se celebrarà una reunió entre els responsables policials i les associacions de veïns per analitzar la inseguretat al

La xifra

11

per cent ha disminuït el nombre de furt i robatoris a Ciutat Vella a l'estiu, segons dades dels Mossos i la Guàrdia Urbana.

barri, una situació que preocupa l'Ajuntament, que considera aquesta zona "prioritària". Tot i que la quantitat de furt a Ciutat Vella s'ha reduït durant aquest estiu, els Mossos confirmen que durant les últimes setmanes hi ha hagut un repunt "important" del nombre de delictes al nucli antic. Aquest fet ha forçat a incrementar la presència d'agents unifor-

mats i de paisà –tant dels Mossos com de la Guàrdia Urbana– les darreres setmanes al barri, amb l'objectiu de fer més controls preventius i identificacions.

El reforç policial no convenç els comerciants. "El problema no és la policia, sinó la llei; els detenen i després els deixen en llibertat", assegura una botiguera, amenaçada en diverses ocasions pels lladres romanesos i magrebins –a un dels seus treballadors li van mostrar una navalla– per haver alertat els turistes que estaven a punt de ser robats. Aquesta situació es repeteix en totes les botigues de records del carrer de Montcada. "Vaig venir cap aquí per la inseguretat al meu país, i aquí encara estic pitjor", assegura la

Liliana, originària de l'Amèrica del Sud. Ha treballat tot l'estiu a l'establiment i ha hagut de retenir un lladre que volia robar a la botiga. Sempre són els mateixos els que roben en aquesta zona. "Tinc por de tornar a casa després de treballar", afirma.

La sensació d'inseguretat s'estén també als carrers de la Princesa i dels Corders, dos dels punts en què també s'estan concentrant robatoris en les últimes setmanes. Els lladres "esperen" que surtin els turistes de l'hotel per abordar-los i endur-se pertinenques de les bosses, segons el recepcionista d'un hotel del carrer de la Princesa. "Cada dia veiem nois magrebins en moto robant la bossa a turistes", afegeix la

Montse, dependenta d'un estanc del mateix carrer.

Víctimes també del barri

El nombre d'estrebades de cadena també ha augmentat en les darreres setmanes. Les víctimes són sobretot àvies del mateix barri, segons assegura la Mari Carmen, dependenta d'un forn de pa del carrer de la Bòria. De fet, una coneguda seva és a l'hospital després d'haver caigut a terra durant un dels robatoris comesos per joves d'origen sud-americà. "Dissabte passat vaig haver de trucar a la policia perquè eren les deu del matí i ja havia vist dotze robatoris", assegura. "Però és igual; una estona després d'haver-los detingut ja tornaven a ser aquí", lamenta. ■

RELIGIÓ

Els joves catòlics envaeixen la Sagrada Família

Centenars de pelegrins celebren misses exclusives per a ells al temple ■ Sistach crida els cristians a escampar la fe

Redacció
BARCELONA

Centenars de joves d'arreu del món van col·lapsar ahir la Sagrada Família per assistir a les misses que s'hi van fer en diferents idiomes i exclusives per als pelegrins catòlics de la Jornada Mundial de la Joventut que es farà la setmana que ve a Madrid.

En la primera missa del matí, el cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, va fer una crida als joves a manifestar la seva fe davant els intents que –segons ell– hi ha a Occident per confinar-la únicament a l'àmbit privat. Durant la celebració religiosa, oficiada en català, castellà, anglès i alemany, Martínez Sistach va encoratjar els joves a mostrar obertament la seva condició de cris-

tians malgrat que “especialment a l'occident europeu” avui domina una “cultura laïcista” que pretén que la fe i la religió es redueixin “a la privacitat”. “La fe que hem rebut no és només per a nosaltres”, va remarcar el cardenal, que va recordar que la vocació cristiana és evangelitzadora i missionera.

El sermó de l'arquebisbe va arribar l'endemà de la missa celebrada al parc del Fòrum, a Barcelona, que va acollir més de 30.000 joves catòlics de tot el món. Els pelegrins van aprofitar la multitudinària celebració religiosa per –tal com els va demanar ahir Sistach– esbombar el seu fervor religiós tant pel Fòrum com per la resta de la ciutat.

De fet, Barcelona i moltes altres localitats de Catalunya han rebut aquest

dies una allau de joves pelegrins fàcilment identificables per les seves samarretes acolorides amb al·lusions a la trobada amb el papa, els barrets i les acreditacions penjades al coll. Els joves catòlics estan allotjats en parròquies, escoles i altres espais, com ara el Palau Sant Jordi, on han arribat a pernoctar milers de persones.

Els pelegrins estan fent escala a Catalunya abans de marxar avui cap a Madrid on demà comença oficialment la Jornada Mundial de la Joventut, que reunirà els joves amb Benet XVI, que arriba dijous a la capital espanyola. El papa també serà rebut dimecres amb una manifestació contra la visita del pontífex que, segons els càlculs dels organitzadors, costarà uns 100 milions d'euros a l'erari. ■

Pelegrins catòlics fent cua ahir a la Sagrada Família, a Barcelona ■ ALBERT OLIVÉ / EFE

RELIGIÓ

Missa per a 7.000 joves cristians a Tarragona

L'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, va oferir ahir una missa davant dels 7.000 joves cristians que participaran en la Jornada Mundial de la Joventut que presidirà el papa Benet XVI a Madrid i que han fet estada aquesta setmana al territori. L'esdeveniment va tenir lloc a la plaça de toros a les nou del vespre i hi van participar joves provinents d'arreu del món que durant aquests dies s'han allotjat a diversos municipis de la demarcació com ara Tarragona, Cambrils, Reus, el Vendrell, Valls, Montblanc, Vila-seca, Torredembarra i també al monestir de Poblet. ■ ELISABET MAGRE

SALUT

El 50% dels nens de l'Estat aspiren “fum de segona mà”

■ Ventilar l'habitació no elimina del tot els elements cancerígens del fum dels cigarrets

Redacció
BARCELONA

Més de la meitat dels nens menors de catorze anys aspiren “fum de segona mà”, segons dades de l'Associació Espanyola Contra el Càncer difoses per especialistes d'USP Dexeus, que recomanen no fumar en espais tancats i crear zones lliures de fum dins d'un habitatge.

El cap del servei de pneumologia de l'Institut Universitari USP Dexeus, Felipe Coll-Klein, va advertir que a un fumador passiu de curta edat li augmenten les possibilitats de patir malalties respiratòries com ara asma, bronquitis i bronquiolitis. Coll-Klein va recordar que moltes de les coses que es fan per evitar el fum, com ara ventilar l'habitació, només serveixen per eliminar l'olor del fum però no per reduir del tot els 4.000 components tòxics que es calcula que té el fum, 20 dels quals són cancerígens per als humans. ■

15-M, cinc mesos després

“Indignats”, K

PENSAMENT • Cinc mesos després del 15-M, el seu ideari de lluita pel canvi i de rebuig a una vida pitjor s'instaura en bona part de la població **CREIXEMENT** • L'assistència a les assemblees dels barris i els pobles s'ha multiplicat des de l'esclat del moviment **REBALLADES** • La unió per afrontar el tancament de serveis sanitaris, símbol de la resistència a Catalunya

Albert Lladó Romero
BARCELONA

Ja no hi ha acampades, ni a Barcelona ni a la cèlebre Sol. La plaça de Catalunya presenta l'aspecte turístic i l'ambient calorós d'altres estius, i només unes aparatoses obres de restauració del sòl l'allunyen del seu aspecte habitual. Gairebé no queda cap rastre d'"indignats" ni de pancartes reivindicatives al centre de la ciutat, i les càrregues policials, més o menys justificades, han quedat com un record desagradable. Només els turistes que descansen asseguts davant el monument a Francesc Macià i donen menjar als coloms configuren ara la imatge de la plaça que va ser l'escenari de la segona acampada més gran del moviment dels "indignats" a tot l'Estat.

El que el 15-M ha aconseguit amb el pas del temps no és tan visible com aquelles acampades que van donar la volta al món amb el castís nom de *Spanish revolution*, però té un valor que supera l'impacte inicial de les protestes: el missatge ha calat en la societat, que es veu cada cop més reflectida en un moviment que no es conforma a haver de pagar els plats trencats de l'esclat de l'economia mundial, ni tampoc a haver de portar una vida pitjor tot i treballar més. Perquè, a més de problemes en l'economia domèstica, la crisi ha comportat retallades severes en serveis socials fonamentals, fins ara un pal de paller que semblava intocable i indiscutible.

Les retallades en sanitat

"El 15-M ha estat el motor mobilitzador per a molta gent que, amb la crisi i les retallades, ha vist com el que es deia a les acampades i a les assemblees també els afectava a ells", comenta Xavi Celà, un jove que va participar en l'acampada de la plaça de Catalunya. Ho explica mentre es dirigeix a l'hospital de l'Esperança, al barri barceloní de Gràcia, per protestar pel tancament del servei d'urgències. Aquest hospital no és l'únic damnificat per la política restrictiva del govern en la sanitat pública. La reducció del

10% del pressupost dels centres sanitaris públics de Catalunya s'ha traduït en un ERO a diversos centres catalans, i darrerament, en el tancament de 85 centres a tot el país durant l'estiu, cosa que resulta especialment conflictiva per als centres d'atenció primària (CAP) pel seu sentit de proximitat. Tant és així que, com ja informava aquest diari el 30 de juliol passat, els veïns de moltes localitats del país estan ocupant els seus CAP com a protesta. Una actuació que el Xavi relaciona directament amb el 15-M: "El moviment després de les acampades s'ha multiplicat. Ara a les assemblees dels barris i els pobles hi

ha molta més gent interessada a venir a escoltar i a col·laborar; és més fàcil organitzar protestes, i no només contra les retallades, també contra els desnonaments, per exemple", comenta, amb relació a l'evolució del moviment des que es va retirar dels grans focus.

La llosa de la hipoteca

Precisament, com diu el Xavi, intentar evitar desnonaments és un altre dels punts més importants a les assemblees. La resistència veïnal per evitar-los "s'ha multiplicat" des que els "indignats" van entrar en escena, explica, i hi coincideix Adrià Alemany, portaveu de la Plataforma

Sobre aquestes línies, veïns de Santa Coloma de Gramenet celebren que han aturat un desnonament. **A la pàgina següent, a dalt**, treballadors de l'hospital del Mar fan una cadena humana en protesta per les retallades.

■ ISABEL MARTÍNEZ
/ JOSEP LOSADA

d'Afectats per la Hipoteca (PAH). Des de la plataforma procuren que no s'arribi al desnonament, que és "la situació límit" quan no s'ha assolit cap acord amb el banc. Quan passa això, però, el suport dels "indignats" es torna fonamental. "El moviment del 15-M ha estat un gran canalitzador per a molta gent en dificultats, que ha vist que no està sola, que pot lluitar i té suport", comenta esperant. "Entre el poder de convocatòria de les assemblees i les xarxes socials, la resistència, pacífica però ferma, creix; la PAH i el 15-M han estat un matrimoni perfecte", conclou.

Amb vista al curs vinent es preveuen més desnonaments, diu, de ma-

Primer llegat

Normalitat a la plaça de Catalunya

L'emblema del centre de la capital catalana ha recuperat la normalitat després de l'ocupació dels "indignats" i fins i tot s'hi han fet obres de millora perquè els turistes i els autòctons puguin gaudir-ne a l'estiu.

■ ALBERT SALAMÉ

nera que el múscul del qual els "indignats" han dotat la causa es farà bàsic, sobretot a la resta de l'Estat, on a diferència de Catalunya no hi havia una plataforma de suport per a aquests casos com la PAH aquí, i l'explosió del 15-M ha comportat crear un suport abans inexistent.

La política, també

Però si el problema dels desallotjaments per no poder pagar la hipoteca ha guanyat especial suport social des que els "indignats" han fet seva la causa, en l'àmbit polític les reivindicacions de solucions tampoc no han estat desatenses, malgrat algun entrebanc. De fet, fa mesos que, per

tal de modificar la llei hipotecària i frenar els desnonaments, entre altres coses, es va impulsar una iniciativa legislativa popular (ILP), un mecanisme pel qual els ciutadans poden proposar al Congrés la modificació d'alguna llei si presenten 500.000 signatures de suport. La iniciativa, però, va quedar aturada durant mesos perquè una plataforma ecologista valenciana vinculada al sector de la construcció va engegar una ILP similar tres setmanes abans, i el Congrés admet només la primera iniciativa ciutadana formulada si n'hi ha diverses de semblants. Però la plataforma mai va intentar aconseguir signatures, i només sem-

blava voler bloquejar l'altra iniciativa. Finalment, en vista de la pressió popular, va retirar la ILP, i va deixar via lliure a l'"original".

Arran d'aquesta iniciativa, que tot i entrar al Congrés a principi de juliol, no s'avaluarà fins al setembre, quan els diputats tornin de vacances, la Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya va iniciar una ronda de compareixences amb totes les parts implicades: la PAH i altres associacions socials com ara Càritas, els partits polítics catalans, els bancs (tot i que només Caixa Bank hi va fer acte de presència), i també diversos juristes, catedràtics i magistrats, per tal de trobar una solució unitària. Salvador Milà, president de la Comissió, explica que la voluntat comuna d'encarar el problema neix de la urgència de moltes famílies, però que la implicació dels "indignats" també ha ajudat a accelerar el procés. "És clau la unió que estan demostrant; com més en són i més resistència hi oposen, més clar queda a bancs i polítics que calen canvis, i això s'ha notat a la comissió. I als bancs, al cap i a la fi, no els interessa tenir creditors que no poden pagar, també volen solucions", resumeix.

La dació, part de la solució

Així mateix, Milà valora un altre element que s'allunya de la comissió en particular, però no del debat polític: els "indignats" han aconseguit

que un tema com els desnonaments, fins no fa gaire d'escàs ressò mediàtic ni ciutadà, estigui ara a l'agenda pública: "Fa quatre dies ningú parlava de la dació, i ara serà un tema important a les eleccions generals gràcies a l'impuls del 15-M", comenta. En aquest sentit, destaquen les paraules recents del president d'Unnim, Jaume Ribera, que considera que sona utòpic "en alguns casos" que els bancs vulguin acceptar la dació en pagament, malgrat que per Milà hauria de ser aplicable per a tothom i només en casos concrets. "Estem lluitant perquè no només les noves hipoteques puguin adherir-se a un traspàs de l'habitatge per saldar el deute, sinó també les antigues. De tota manera, la dació és només una part de la solució, perquè una persona que no suporta una hipoteca sol tenir altres deutes que també cal tractar", recalca, convençut de la magnitud del problema i de la gravetat que té per a moltes famílies, però també de la possibilitat de solucionar-lo amb mecanismes i voluntat de totes les parts.

Han passat justament cinc mesos des que el 15-M va explotar, i sembla que la seva filosofia ha vingut per quedar-se. No només es tracta de protestar, sinó de tenir consciència que les coses poden canviar-se i fer-se millor que fins ara. Aquest és el primer llegat dels "indignats". La població ho té cada cop més clar; està disposada a im-

El moviment assembleari per afegir-se a protestes i iniciatives s'ha multiplicat des que va aparèixer el 15-M

plicar-se i a lluitar per afrontar problemes que senten que ni tan sols han provocat ells, malgrat que sí que els està tocant pagar-los. Però també ho veuen necessari des del bàndol polític i financer –principals focus del descontentament dels "indignats"–, conscients que el moviment, lluny de ser una rabiola puntual, s'està consolidant amb el pas dels mesos, i no només amb força, també amb idees. Es tracta, entre altres coses, d'aconseguir que una de les frases més recurrents per explicar la situació de deserció per l'empitjorament de la qualitat de vida –"per primer cop, els fills viuran pitjor que els pares"– acabi no fent-se realitat. ■

Catalunya

BARCELONÈS

El pregó de Laia Ferrer enceta les festes de Gràcia

Catalunya, de festa

La festa major,

PERJUDICATS Músics, pallassos, diables i gegants noten que hi ha menys contractes **PAGAMENTS** Molts volen cobrar després de l'actuació perquè tenen pendents factures de l'any passat

Paula Mercadé
BARCELONA

Coincidint amb la celebració de la Mare de Déu d'agost, avui molts pobles catalans fan festa major. Les celebracions, però, no s'escapen de les urpes de la crisi econòmica, que esgarrapa tots els sectors: des de músics, passant per pallassos, grups d'animació i elements de cultura popular com castellers, gegants i diables. Tots asseguren que aquest any tenen menys actuacions programades. Els ajuntaments no amaguen que el pressupost d'enguany és inferior al del 2010, Arbeca (Lleida) l'ha reduït un 55%; a Ullastrell (Vallès Occidental) i Argentona (Maresme) un 30%; Martorell (Baix Llobregat) un 25%, Badalona (Barcelonès) un 20% i Tarragona un 15%.

Els pressupostos escanyats dels consistoris no han agafat per sorpresa els professionals que treballen a les festes majors. "Fa tres anys, més concretament els dos últims, hem notat com davallaven les contractacions dels ajuntaments", comenta Jordi Vallespi, de Corrandes Animació. El portaveu de Factoria del Espectàculo, Cristian Bengolea, concreta que "els contractes dels consistoris han caigut un 50%". Aquest estiu, els pallassos Xumet i Xinxeta també han programat la

meitat d'actuacions respecte de l'any passat. Una representant de la companyia, Margarida Forns, puntualitza que la frenada en el nombre de contractacions "s'ha accentuat amb la constitució dels nous ajuntaments". El descens de Musicat ha estat més lleu (14,5%) ja que correspon a l'exercici del 2010.

Per tirar endavant en èpoques de penúria econòmica, la gent de la cultura i l'espectacle se les pensa totes. N'hi ha que amplien el ventall de possibles clients, i el que abans era un producte exclusiu per a festes majors l'han adaptat per a celebracions particulars. Les negociacions són constants i quan un Ajuntament té un pressupost ajustat comença l'estira-i-arronsa. A Corrandes Animació es troben amb consistoris que només poden contractar un duet de músics però els interessa més un trio, llavors ofereixen una actuació de tres però de menys durada.

Les solucions imaginatives s'afegeixen a caixets congelats. Quan fa tres anys la majoria de companyies van veure com baixaven les contractacions, aquestes no van apujar-ne les tarifes: "oferim el mateix espectacle, la mateixa qualitat i al mateix preu; però la vida, la gasolina... tot puja. Per tant, nosaltres hi guanyem menys",

Les xifres

272.000

Són els euros que els ajuntaments deuen a Musicat durant el 2010 fins al maig d'aquest any

55

per cent és la proporció de pressupost que enguany han reduït a Arbeca per a la festa major respecte a l'any 2010

50

és la davallada en la contractació que han notat companyies com Factoria del Espectàculo o Xumet i Xinxeta

explica Bengolea. Alguns fins i tot s'han vist obligats a baixar els caixets, com la majoria d'associats a Musicat. L'empresa Festa de l'Escuma també ha abara-

tit algunes tarifes perquè "hi ha alguna empresa pirata que es dedica a rebentar preus", explica Rubén Campoy. En aquest sentit, critica que "les adminis-

tracions són les primeres a que contracten empreses sense saber si estan donant d'alta o no".

Són una minoria els que pensen que "els ajunta-

ments paguin quan vulguin mentre paguin" com Forns. Molts artistes volen cobrar un cop han acabat l'actuació perquè s'han enganxat els dits quan han donat l'opció de cobrar al cap d'un, dos o tres mesos, reconeix Bengolea. "Hi ha institucions que no paguen quan toca" diu el director de Vataua l'Olla, Jaume Mauri. En aquest sentit, el departament de premsa de Musicat reconeix que hi ha certs consistoris amb els quals no treballen "perquè encara

VALLÈS OCCIDENTAL

Sabadell crea més zona blava sense avisar els veïns

TARRAGONÈS

Els turistes russos ja són els segons clients internacionals

GARRAF

Entrevista a l'alcalde de Vilanova i la Geltrú

SELVA

Presó amb fiança per a cinc dels detinguts a Lloret de Mar

GIRONÈS

Dos regidors de PxC a Salt abandonen la formació

en crisi

A l'esquerra, passacarrers de la festa major de Sant Magí a Tarragona. Sobre aquestes línies, a dalt, la cercavila d'entitats de Badalona i a baix, el pregó a la plaça de l'ajuntament de la Bisbal d'Empordà ■ ELISABETH MAGRE / ALBERT SALAMÉ / JOAN TRILLAS

deuen la factura de l'any passat". L'entitat calcula que durant el 2010 i fins el maig d'aquest any, el deute dels ajuntaments arriba fins a 272.000 euros.

No se n'escapa

La cultura popular no s'escapa de la crisi. Les poques actuacions de cobrament que feien han disminuït. Per sort, la majoria de trobades de diables o gegants o les actuacions castelleres es fan per intercanvi, ara bé, aquests són amb menys participants. "Les

trobades de gegants responen a un torn de visites, és a dir, tu hauràs d'anar a les festes majors de les colles que participen de la teva. "Les trobades ara són amb menys colles", explica el vocal de mitjans d'informació de l'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya, Amador Codina.

Els grups de diables, que també funcionen molt per intercanvi, el que han notat és que quan van convidats tenen "menys material pirotècnic perquè

els pressupostos dels ajuntaments són més limitats", explica el Pep Enric Martí, president de la Federació de Diables i Dimonis de Catalunya. El nombre d'espectacles de cobrament ha baixat, però els que fan els cobren al dia perquè l'Ajuntament necessita el justificant per demanar la subvenció.

El gerent de la Coordinadora de Colles castelleres de Catalunya, Guillem Soler, diu que cada colla gestiona les seves actuacions. Tanmateix, admet

que és possible que enguany acceptin preus més baixos, si bé la declaració dels castells com a patrimoni de la humanitat pot actuar com a blindatge per la davallada. Les colles mai diuen quin caixet tenen, tot i que una actuació castellera és econòmica perquè hi ha implicada molta gent i són de durada llarga.

Tot i el mal pas, els castellers continuaran pujant, els pallassos, actuant, i en la majoria de balls se sentirà: "a-le-gri-a, que és festa major..." ■

Matadepera

Sense castell de focs per posar el punt i final

Un cas paradigmàtic és el de Matadepera, que celebra la festa major del 25 al 31 d'agost. Ajustaran el pressupost eliminant el castell de focs i la recepció oficial. L'alcaldeessa Mireia Solsona defensa que s'ha de fer un "esforç" per fer que la festa sigui més austera però que incorpori actes amb més participació que no tinguin un cost econòmic tant elevat. Per aquest motiu, la fira de tastets s'ampliarà es farà a dins del nucli urbà. També s'augmentarà el nombre de jocs infantils i es farà un torneig de futbol a la nit. ■ M. A. LUQUE

Badalona

Menys pressupost, però més artistes

La festa major de Badalona acaba avui. Aquest any, el pressupost s'ha vist reduït un 20% respecte l'any passat. Si el 2010 l'Ajuntament es gastava 67.300 euros, enguany la xifra ha davallat fins als 53.800 euros. Això no obstant, la programació no s'ha vist reduïda sinó que més aviat el programa ha guanyat algun acte respecte l'any passat. Així ho explica la nova regidora de Cultura, Montserrat Salgado (PP), qui detalla que l'ampliació de la festa s'ha pogut fer a còpia de negociar amb els artistes contractats. ■ S. MUÑOZ

Castelldefels

Alguns artistes cobraran al comptat

El municipi està en plena festa major, una celebració que ha reduït un 34% el pressupost. La davallada no s'acaba aquí. Segons el nou govern municipal del PP, el pressupost se seguirà ajustant fins que no hi hagi la millora econòmica. La reducció s'ha produït principalment en logística, infraestructura i publicitat. A més, normalment es feien dos grans concerts i aquest any només se n'ha programat un. L'Ajuntament paga les actuacions al cap de 90 dies, però en alguns casos negociats pel govern anterior es pagaran al moment. ■ S. PÉREZ

Tortosa

De la partida de personal a la de la festa major

L'Ajuntament de Tortosa va aprovar traslladar 100.000 euros de la partida pressupostària de personal per tal de finançar les festes majors de la Cinto que comencen a principi de setembre i el programa de les quals encara no s'ha donat a conèixer. La modificació pressupostària es va aprovar en un ple extraordinari la setmana passada, amb només els vots de l'equip de govern i l'absència dels grups de l'oposició. ■ R. ROYO

Catalunya, de festa

Cubelles

Dosis d'"il·lusió" per afrontar la crisi

Cubelles, al Garraf, un dels molts municipis de Catalunya que avui està de festa major, ha hagut de "reinventar-se". El gran envelopat de festa que es posava per fer-hi els balls s'ha deixat de llogar i han reduït el cartell de les obres de teatre. Aquest any, han optat per dos monologuistes perquè el pressupost s'ha reduït un 10%. El barri de la Geltrú, a Vilanova i la Geltrú, celebra també aquests dies la seva festa. Aquí han hagut de recórrer al missatge de la il·lusió per convèncer molta gent que vindran sense cobrar i negociar fins a l'última despesa. Amb totes aquestes mesures han aconseguit reduir fins a un 30% el pressupost. ■ A. MERCADER

Tarragona

Tres actuacions de pagament a Sant Magí

Les festes de Sant Magí també han estat víctimes de la tisorada i el pressupost del programa d'actes, del 13 al 19 d'agost, s'ha reduït en 20.000 euros: s'ha passat dels 185.000 euros del 2010 als 165.000 euros d'aquest any. Això suposa un 15% menys. A diferència d'anys anteriors, per fer quadrar els números, l'organització ha programat tres actes de pagament: el concert de Dani Martín i la representació d'*El llac dels cignes*, aquest dissabte passat, i el concert de Raimon el dia 19. Paral·lelament, tots els actes de carrer seran gratuïts, en un intent de mantenir una festa major tradicional que no costi un cèntim. ■ S. CASADO

Ullastrell

Un pregoner del poble donarà el tret de sortida

El nou govern municipal d'Ullastrell va decidir que aquest any la festa major tindria un dia menys i van optar per prescindir del castell de focs. El regidor de Comunicació, Esport i Joventut, Jaume Puig, explica que han estat els geganters del poble els que han buscat patrocini perquè finalment es pugui fer el castell de focs. El consistori també ha estalviat a l'hora d'escollir el pregoner; enguany no el pagaran perquè ho han demanat a qui consideren un personatge il·lustre del poble, Bartomeu Amat –propietari del forn, i implicat en temes d'esport i gent gran–. Amb aquestes i altres mesures, el pressupost s'ha reduït un 30%. ■ P. MERCADÉ

Àger

La paguen gràcies a la 'butlla' dels veïns

A l'Àger (Noguera), el procediment és més casolà, i és la comissió de festes, impulsada per l'associació de joves, la que organitza la festa major, que se celebra aquest cap de setmana. Es gastaran uns 2.000 euros menys que el 2010: arribaran als 38.000, i el finançament surt de la *butlla* que paguen els veïns. Es passa casa per casa i es capten uns 20 euros per família i 15 per persona, tot i que és un pagament voluntari, segons Sergi Canal, responsable dels joves d'Àger. L'Ajuntament hi contribueix poc, bàsicament en infraestructures, i també rep els diners dels joves per pagar les despeses. ■ J. TORT

La periodista Laia Ferrer, llegint el pregó de les festes a la plaça de la Vila en presència de l'alcalde Trias ■ ALBERT SALAMÉ

Gràcia enceta la seva festa major amb una exaltació del seu orgull autòcton

El pregó de la periodista Laia Ferrer esdevé un panegíric del barri salpebrat amb dosis crítiques ■ La proclama alternativa estira les orelles als polítics

Francesc Espiga
BARCELONA

La tradició és la tradició, peti qui peti i mani qui mani. El programa especificava que a les set del vespre d'ahir s'havia de llegir el pregó que, de manera oficial, dona inici a les festes del barri de Gràcia de Barcelona. Com dicta el costum, però, minuts abans a la mateixa plaça de la Vila es va improvisar un altre ban, el que protagonitzen els col·lectius que simbolitzen la Gràcia més combativa. Una elocució contundent en contra de les retallades i l'assetjament policial, amb un colofó explícitament adreçat a polítics i autoritats –"Feu-vos un ERO i deixeu-nos en pau"– que va ser acomiadat amb sons aplaudiments. Gràcia està indignada.

Després d'aquest prelude, més tradició. Com ara veure el balcó de la seu del districte literalment cafit de càrrecs públics. El can-

Les frases del pregó

"Que consti que amb tants viatges he descobert la veritat... El món s'ha fet a imatge i semblança de Gràcia"

"Amb aquesta calor he estat a punt de venir sense samarreta, però m'han dit que l'alcalde està molt dur amb aquest tema"

"A Londres també tenen una espècie de parc Güell, el Hyde Park... Van intentar copiar-lo, però no tenien Gaudí"

vi de govern viscut a l'Ajuntament de Barcelona, però, feia que enguany la comitiva de CiU fos més nodrida. Coses de l'alternança. I enmig de tant rei i virrei, la periodista de TV3 Laia Ferrer, esplèndida, que exercia com a pregonera. La seva proclama va ser una lloança efusiva de tots aquells elements, tant tangibles i intangibles, que són objecte d'orgull per part dels graciencs. La seva oferta gastronòmica multicultural –exemplificada al carrer Verdi–, el seu potentíssim teixit associatiu o social o l'oferta cultural del barri van ser alguns d'aquests aspectes

que Ferrer va glossar en el seu pregó. També va haver-hi un homenatge, personalitzat, per als carrers que enguany faran els guarnits característics de la festa major. En diversos apartats, la periodista va intentar amanir el seu discur amb certa ironia. Ja se sap, però, que amb la voluntat no sempre n'hi ha prou...

Un altra tradició, molt ancorada en els darrers anys, és aprofitar aquest acte per fer crides al civisme. "No té cap sentit que molts es passin hores i hores engalanant els carrers perquè d'altres s'hi pixin a sobre", va dir Ferrer, que

va tancar el cercle demanant "que no hi hagi aldarulls a altes hores de la matinada". També va haver-hi els passatges més personals o vivencials –"aquest és el meu barri, on he crescut, on he jugat, on he gaudit de les primeres cerveses amb els amics"–, on la pregonera també va recordar la seva vinculació amb Gràcia a través d'entitats com el Cercle Catòlic. I per rematar-ho, un apunt, innocent, de crítica a les retallades o l'ordenança de civisme: "He estat a punt de venir sense samarreta, però m'han dit que l'alcalde està molt dur amb aquest tema", va reblar. ■

Neus Lloveras Alcaldessa de Vilanova i la Geltrú (CiU)

“El Garraf no pot anar més enrere en la sanitat”

MANCANCES · L'alcaldesa diu que no comparteix les retallades econòmiques dels serveis sanitaris de la comarca, tenint en compte el “dèficit històric” que viu **OCUPACIÓ** · Generar llocs de treball amb activitats noves i buscant inversors és la màxima prioritat del nou govern, que pretén potenciar el turisme a Vilanova aquest mandat

Míriam de Lamo
VILANOVA I LA GELTRÚ

Després de dotze anys de tripartit d'esquerres, Convergència i Unió torna al govern de Vilanova a través de Neus Lloveras. La federació nacionalista no disposa de majoria absoluta a l'Ajuntament, però això més que un obstacle és una oportunitat per sumar esforços, segons l'alcaldesa.

La situació d'un govern en minoria és més complexa del que s'esperava?

Vull apartar la concepció que governar en minoria és un problema. Hi ha moltes ciutats que fa molts anys que funcionen amb governs en minoria. El que és una excepció, una situació estranya, és que es faci una majoria absoluta a base d'ajuntar tres partits. En canvi, que qui guanyi les eleccions governi en minoria democràticament és molt sa. Requereix més esforç de diàleg i de consensuar les coses, però la democràcia és així.

Segons el PSC, vostè parla de transparència i de diàleg, però no l'acaba d'aplicar.

No hi estic d'acord. Quan governes cal prendre decisions ràpides per garantir eficàcia, i agilitat. Que prendre decisions es consideri falta de transparència, no és correcte. Tot i així, anirem polint el funcionament perquè hi hagi el màxim diàleg. També crec que és precipitat dir això, tenint en compte que fa sis setmanes que som al govern.

Ha dit que la situació econòmica de l'Ajuntament és pitjor del que havia assegurat l'anterior equip de govern del PSC, ICV i ERC. En què es basa?

Des del primer dia s'ha fet un estudi molt en detall de la situació econòmica i l'únic que puc avançar és que és pitjor del que s'havia donat a conèixer, però no faré declaracions sobre això fins que ho tingui ben documen-

Neus Lloveras, fotografiada a les portes de l'ajuntament de Vilanova ■ M.L.

tat, al setembre. Quan ho presentem serà amb papers a la mà, signats i verificats. No vull entrar en anuncis que no estan validats, si bé tota la documentació indica que és pitjor del que havia transcendit.

Ens enfrontarem i discutirem amb Sanitat el que calgui. Tenim un dèficit històric

Segons les darreres dades, al juny Vilanova tenia 6.120 aturats, amb una taxa de desocupació del 17,3%. Què farà el seu govern per crear llocs de treball?

Aquest govern es diferenciarà per aplicar un canvi global a la ciutat, sobretot per a l'activitat econòmica. Estem molt atents des del primer dia per donar totes les facilitats a qui vulgui fer una activitat nova. Després anirem més enllà, per agafar la maleta i buscar els inversors. Vilanova s'ha de donar a conèixer, i les darreres setmanes s'ha fet molta feina. Estarem al costat de l'emprenedoria per crear llocs de treball i solucionar l'atur. Volem intentar que els recursos disponibles vinguin.

En l'àmbit de la promoció econòmica, un dels seus compromisos electorals va ser la crea-

ció d'un clúster nàutic d'activitats i tecnologies marines per impulsar l'economia.

Cal aprofitar totes les possibilitats que té la ciutat. I el clúster d'activitats i tecnologies marines n'és una. El turisme també té molt recorregut, amb moltes possibilitats de creixement, així com el que envolta el tema ferroviari: tenim els tallers de Renfe, el museu del ferrocarril, un màster ferroviari a la UPC...

Quines inversions li agradaria incloure en el pressupost del 2012?

Creo que tot Vilanova veu necessari un nou pavelló esportiu. També aconseguir un edifici per a l'escola Pasifae, que és en barracons.

Què pensa de les retallades econòmiques als dos hospitals del Garraf, que hauran de re-

Una comarca més unida

L'alcaldesa es mostra convençuda que els sis municipis del Garraf estaran més units que mai els pròxims quatre anys, tenint en compte les dificultats econòmiques. “Parlem de sanitat, i la força de tots els municipis junts aconseguirà molt més”, diu Lloveras, per qui un dels problemes és “no haver sabut treballar com a comarca”.

duir 3,6 milions d'euros en guany?

Com a alcaldessa de Vilanova no estic contenta que els recursos sanitaris de la comarca es vegin retallats. Històricament el Garraf sempre ha tingut menys ingressos dels que requeria. Ens enfrontarem i discutirem amb Sanitat el que calgui. Tenim un dèficit històric. Quan parlem d'ajustos, cal anar molt en compte, perquè la nostra comarca no pot anar més enrere.

Veu possible la construcció del nou hospital de Vilanova pactat amb l'anterior govern de la Generalitat?

Sí, en els temps que hi hagi d'haver. He tingut molts contactes amb el conseller, i està a dalt de tot de la llista de prioritats de les necessitats hospitalàries. No podem baixar la guàrdia, cal insistir-hi. ■

VALLÈS OCCIDENTAL

Sabadell amplia la zona blava sense avisar els veïns

■ L'Ajuntament aprofita el mes d'agost per pintar un centenar de noves places de pagament a l'Eix Macià ■ Els afectats atribueixen la mesura a l'afany recaptatori municipal per la crisi econòmica

Miquel A. Luque
SABADELL

L'Ajuntament de Sabadell ha ampliar la zona blava a l'Eix Macià, just darrere del centre comercial Pad-dock i al costat d'El Corte Inglés. Uns operaris van començar a pintar la nova àrea de pagament la primera setmana d'agost aprofitant el descens de població a la ciutat. La nova zona blava consta d'un centenar de places distribuïdes als carrers Sant Isidre, dels Filadors i Pare Rodés. També s'han instal·lat ja cinc noves màquines de pagament.

L'Associació de Veïns de la Creu Alta va afirmar ahir que cap responsable de l'Ajuntament els havia avisat d'aquesta ampliació de la zona blava. També va descartar que hagi estat una proposta seva.

"Un matí, quan sortia de casa, vaig veure una grua que s'enduia el meu cotxe perquè havien de pintar la zona blava", va relatar un veí del carrer

Les noves places de pagament al carrer Filadors, just darrere dels jutjats ■ M.A.L.

La xifra

107

places noves d'estacionament de pagament hi ha als carrers Sant Isidre, Filadors i Pare Rodés.

Sant Isidre. Un altre veí enfadat va atribuir aquesta actuació al fet que "cal recaptar perquè l'Ajuntament no té diners", una opinió molt estesa entre els residents als carrers afectats. Una veïna del carrer dels Filadors va afirmar que se sentia "molt perjudicada" per la

mesura i criticava el moment que s'ha escollit, "amb traïdoria", per ampliar la zona de pagament just quan hi ha molts ciutadans de vacances.

Un veí del carrer Picañol es va queixar de l'execució de l'obra, ja que s'ha pintat una plaça de zona blava al carrer Pare Rodés

Valoració positiva dels comerciants

Malgrat admetre que no havia rebut cap comunicat oficial de l'ampliació de la zona blava, l'amo d'un restaurant de la zona es va congratular de la mesura, que permetrà que "hi hagi més rotació de places i afavorirà el comerç". El propietari d'una botiga de roba va assenyalar que la zona blava s'ha pintat "de sobte" i confia que tingui una repercussió positiva per al negoci. Els comerciants, però, van negar que sigui una proposta seva.

en un lloc on es pot estacionar i on la grua municipal s'ha emportat més d'un vehicle.

Així mateix, s'han pintat una vintena més de places de zona blava a l'Eix Macià a la vorera just al davant del cinema fins a la cantonada amb el carrer del Pont. ■

TARRAGONÈS

El premi més important de la Primitiva recau a Salou

N.R.
SALOU

Una única butlleta va ser premiada ahir diumenge amb la grossa de la Primitiva. La sort li ha arribat a un encertant que rebrà 33.024.545,53 euros, el premi més gran que s'ha repartit mai en la història d'aquest sorteig, segons va informar Loterías y Apuestas del Estado. La butlleta del número encertat en la primera categoria de cinc més u (el 51, 29, 39, 36, 12 i el 6 com a complementari) es va validar a l'administració de loteries número 1 de Salou (situada al carrer Barcelona, 31). En aquest sorteig es van recaptar 8.221.473 euros i el segon premi, en la categoria de cinc més zero, va resultar també per a una única butlleta per un valor de 368.221.473 euros, que en aquest cas es va vendre a l'administració número 1 del municipi de Roda de Barà (carrer Sant Isidre, 6). En el pròxim sorteig de la grossa de la Primitiva de diumenge es posarà en joc un fons garantit de 5 milions d'euros per a encertants de la primera categoria. ■

ALDARULLS A LLORET

Presó amb fiança per a cinc dels detinguts

■ Un dels joves paga la fiança de 1.500 euros i la resta són a la presó de Girona

Tura Soler
LLORET DE MAR

El jutjat de Blanes va ordenar presó provisional eludible amb el pagament d'una fiança per a cinc dels 20 detinguts arran de la batalla campal de dijous passat a la matinada. El fiscal havia demanat presó sense fiança, però finalment el jutge va optar per imposar-los una fiança que oscil·la entre els 1.500

i els 3.000 euros. Ahir només un jove francès havia aconseguit pagar-la i havia quedat lliure. Els altres cinc amb ordre de presó es van quedar al centre penitenciari de Girona en espera que algú porti els diners per pagar-los la llibertat.

Ahir el jutge va decidir sobre els dos joves que la policia considera que van ser els principals instigadors dels aldarulls -l'holandès Quito Fritz Jean Pierre van Eijderen, de 31 anys, i l'eslovè Anton Kutnetzov-, per a qui el jutge havia prorrogat la presó dissabte i que van ser sot-

mesos a rodes de reconeixement, a partir de les quals diversos policies i testimonis del carrer els van identificar com els autors de les destrosses fetes a pedrades i a cops de tapes de claveguera i reixes d'embornal a una furgoneta dels Mossos i a altres elements. El jutge va ordenar presó amb fiança de 1.500 euros per a Van Eijderen, que de moment està reclòs perquè no ha pagat. En canvi va deixar en llibertat sense fiança Kutnetzov, després de la seva companya aportés al jutge documentació que acredita que el noi està ar-

Un familiar dels detinguts, esperant als jutjats ■ ACN / MIREIA RECASENS

relat a Lloret.

Pel que fa a la resta dels implicats (la majoria francesos), quatre van quedar en llibertat sense imposició de mesures cautelars, i

a vuit, com a Kutnetzov, se'ls va dictar llibertat provisional amb l'obligació de presentar-se el dia 1 i 15 de cada mes al consolat espanyol més pròxim a la se-

va residència. A tots els implicats, tant els que tenen ordre de presó com els que no, el jutge els va imposar el pagament de 3.000 euros. ■

Baix Camp

Seguint el rastre dels dips

LLEGENDA • Pratedip recorre als dips, els gossos vampirs, per conduir el visitant fins als racons i paisatges del poble **MITES** • El mes vinent obrirà al públic el nou centre d'informació i acollida sobre els mites i les llegendes de la comarca del Baix Camp

I.M.
PRATEDIP

Més amigables que els vampirs. Així és com es presenten els dips en el paper de promotors de Pratedip que els toca fer. Els dips són éssers mitològics, uns gossos negres, emissaris del dimoni que s'alimenten xuclant la sang. Joan Peruchó, narrador imprescindible, els va descriure a *Històries naturals*, obra a partir de la qual la llegenda va prendre una nova dimensió. Seguint el rastre dels dips, com en una gimcana, es descobreixen les arcades medievals o s'arriba fins a la torre, així, com qui no ho vol. Tot forma part d'un joc.

L'enclavament geogràfic beneficia Pratedip, atès que propicia la participació en diverses iniciatives turístiques. El mes vinent obrirà al públic el centre d'informació i acollida dels mites i llegendes del Baix Camp. El visitant hi descobrirà l'entorn de la serra de Llaberia i les històries que al llarg dels anys s'han transmès gràcies al boca-orella d'una generació a l'altra. Els dips compartiran espai amb les històries de la fossa del Dimoni, el tresor amagat, el Carrasclat i el geperut del castell d'Escornalbou. Aquest centre complementarà els que el pla

Un dels dips que es troben distribuïts pel municipi i que porten el visitant fins als llocs d'interès ■ J.C.L.

de foment de turisme de la marca Muntanyes de la Costa Daurada té a Prades (d'interpretació de les muntanyes de Prades), a l'Arbolí (d'escalada) i a Riudecanyes (de productes autòctons).

El municipi també forma part del consorci de la serra de Llaberia, amb

un conjunt d'itineraris i punts d'interès, alguns dels quals formen part de la promoció *Històries de muntanya endins*, que promouen els municipis de Pratedip, Tivissa i Vandellòs, al recer de la serralada Prelitoral, en una zona d'avenes i muntanyes rocoses, que propicien l'aparició d'histò-

ries. La marca de promoció turística amaga xucladors de sang, prínceps blaus, sentinelles, moliners... Són les contalles que tenen com a fil conductor una llegenda local centenària, com la dels dips, o que s'han creat com a propostes per guiar el visitant.

A Pratedip són els dips i els prínceps de Santa Marina, simbolitzats per un gripaus. A Santa Marina es recupera la tradició segons la qual les fadrines que assistien a l'aplec de l'ermita en sortien amb compromís de casament.

Ja a Tivissa, on hi ha presència d'un campament militar romà, es troba el sentinella dels ilercavons, vora l'assentament ibèric d'aquesta tribu, i també s'hi pot resseguir la història de sant Blai, el sant guaridor del mal de gola. L'ermita de Sant Blai és on el març del 1975 es va pintar la primera marca del GR-7, el primer sender de gran recorregut que hi va haver a la península.

L'últim municipi, Vandellòs, presenta el centre d'interpretació de l'oli per mitjà del moliner, que pesava i premsava les olives i, a l'hivern, pel Pesebre dels Estels, que té lloc al nucli de Castelló, recuperat després de cinquanta anys.

Per tot plegat, imaginació i recuperació de llegendes sumen a l'hora de vendre els productes de la muntanya més propera a la platja. ■

GIRONÈS

Dos regidors de PxC de Salt abandonen el partit

■ Els edils passaran al grup mixt, que podria donar la majoria a CiU

Xavier Castellón
SALT

Dos dels tres regidors de Plataforma per Catalunya (PxC) a l'Ajuntament de Salt, Juana Martínez i Carles Bonet, van anunciar dissabte la decisió d'abandonar el partit xenòfob i incorporar-se al grup mixt municipal, "si pot ser, demà mateix". Per tant, Martínez tirarà enre-

A la dreta, Martínez, en el ple constituent d'aquest mandat ■ J. NADAL

ida per la pressió que va rebre de PxC perquè el seu company sentimental és de raça negra. Pel que fa a Bonet, Martínez explica que el seu company "ha pres consciència de la manera d'actuar de PxC i ha decidit deixar el partit; en qualsevol cas, volem remarcar que ha estat una decisió nostra i que ningú no ens ha influït".

Com PxC, l'exalcaldessa de Salt, Iolanda Pineda (PSC), creu que tot plegat és una maniobra de CiU per aconseguir la majoria al consistori, una maniobra que va titllar d'"espectacle patètic i de circ". ■

EDICTO: RICARDO CABANAS TREJO, Notario de Torredembarra, con domicilio en el Paseig de la Sort, número 23, esc. C, 1º 2º, ha go constar:

Ante mí se sigue acta de notoriedad instada por Don **JOSEP MARIA FARRENY AGRAS** para inscripción de exceso de cabida de la siguiente finca:

RÚSTICA: PIEZA DE TIERRA, viña, algarrobas y olivos, sita en término de Altafulla, partida "Les Esplanes" o "Les Planes", polígono 2, parcela 24, de cabida CUATRO HECTÁREAS, SESENTA Y UNA ÁREAS, VEINTISIETE CENTIÁREAS (46.127 m²). **LINDA:** al Norte, con Eulalia Llauredó Sedó y Rosalía Solé Mercadé; al Este, con camino; al Sur, con la carretera de Torredembarra a La Nou; y al Oeste, con el Camí de les Ànimes.

REGISTRO: INSCRITA en el Registro de la Propiedad de Torredembarra, al Tomo 1237, libro 89 de Altafulla, folio 51, finca número 713.

Durante el plazo de veinte días a contar desde el siguiente al de esta comunicación, podrán comparecer ante mí los interesados para exponer y justificar sus derechos.

En Torredembarra,
a 26 de Julio de 2011

Ajuntament de Torredembarra

ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament de Torredembarra, en la seva sessió extraordinària duta a terme en data 21 de juliol de 2011, va adoptar, entre altres, l'acord següent:

Primer. Aprovar inicialment la modificació de l'article 28 del Reglament orgànic municipal, adaptant-lo al règim sobre periodicitat mínima de la sessió plenària ordinària establert per Llei, quedant el projecte de modificació redactat en els següents termes:

On diu:

"1. El Ple celebrarà una sessió ordinària un cop cada mes, d'acord amb el que disposa l'article 46.2 LRBL, modificat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril (ens referim a un municipi de fins a 5.000 habitants)".

Ha de dir:

"1.- El Ple celebrarà una sessió ordinària un cop cada dos mesos, d'acord amb el que disposa l'article 46.2 LRBL. (...)".

On diu:

"2.- (...) Les sessions ordinàries del Ple municipal es realitzaran amb una periodicitat mensual".

Ha de dir:

"2.- (...) Les sessions ordinàries del Ple municipal es realitzaran amb una periodicitat de cada dos mesos".

Segon. Així mateix el dia i hora, el tercer dijous de cada mes a les 20:00 h, també serà aplicable fins a la vigència de la periodicitat bimestral.

Tercer. Sotmetre l'acord d'aprovació inicial, conjuntament amb el projecte de modificació, a informació pública pel termini de 30 dies, mitjançant anunci que es publicarà en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un mitjà de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la Corporació.

Quart. En cas de no presentar-se reclamacions o al·legacions, l'acord d'aprovació inicial s'entendrà elevat a definitiu.

Cinquè. A partir de la vigència de la modificació aprovada inicialment, per a aquest mandat i sense menyscapte de la seva possible modificació posterior, les sessions ordinàries del Ple de l'Ajuntament es duran a terme el tercer dijous de cada dos mesos, a les 20 hores. Si el dia esmentat és festiu, la sessió es traslladarà al dia abans a la mateixa hora.

Sisè. Vigent la periodicitat indicada per a aquest mandat es publicarà per a coneixement general en el Butlletí Oficial de la Província, així com als mitjans de difusió municipal."

La qual cosa es fa pública en compliment de l'acord transcrit.

Torredembarra, el 25 de juliol de 2011.

L'alcalde, Daniel Masagué Pere

155045-1040731J

155045-1040700J

Mercat turístic a la Costa Daurada

La Costa Daurada parla en rus

■ El turista rus ja és el segon client internacional de la zona, a només un punt del britànic ■ Fa estades llargues i consumeix productes culturals i comercials

I.M.
TARRAGONA

La Costa Daurada és líder a Catalunya i a l'Estat espanyol en el mercat turístic rus. La presència d'aquest sector es palesa en la proliferació de l'alfabet ciríl·lic en els menús i les cartes de restaurants, en la presència de personal dels països de l'Est, de parla russa, en les recepcions d'hotels i punts d'informació, en les promocions de megafonia de grans magatzems i centres comercials i, en definitiva, en l'adaptació de l'oferta a les necessitats d'aquest nou visitant.

Les dades d'ocupació turística del mes de juliol han estat determinants per certificar la tendència. El mercat rus ha desplaçat del segon lloc altres mercats turístics fins ara consolidats a la zona, com ara el francès, i s'ha situat a només un punt del britànic, segons les dades de l'Observatori de la Fundació d'Estudis Turístics de la Costa Daurada.

El turista rus ha suposat el 28% dels visitants internacionals en l'oferta

d'allotjament dels hotels de la Costa Daurada i se situa a tocar del britànic (29%). La Pineda, a Vilaseca, ha treballat l'especialització d'aquest mercat amb els majoristes de viatges i els percentatges són molt més elevats. El turisme procedent de Rússia i dels països de l'antiga Unió Soviètica representa el 52% dels visitants internacionals (62%).

Les dades interanuals comparatives del primer semestre als hotels de la Costa Daurada, que són el tipus d'allotjament que es contracta, demostren aquesta mateixa tendència. El 2010 el mercat rus va representar el 10% del mercat internacional (44%). El turista internacional ha mantingut enguany el mateix percentatge i el rus ha pujat set punts i s'ha situat en el 17%. En dades absolutes, les pernoctacions dels turistes russos en el primer semestre han pujat de 112.000 i han assolit en els primers sis mesos de l'any un global de 258.000 pernoctacions.

El creixement ha estat

espectacular i ha fet de coixí al retrocés del mercat britànic. Octavi Bono, gerent del patronat de turisme de la Diputació de Tarragona, comentava que ha estat "una satisfacció comprovar com ha respost aquest mercat", mentre que el mercat britànic encara els manté amb "inquietud" pel que fa al comportament.

Efecte positiu

"La sensibilitat dels empresaris i de l'administració per detectar aquest mercat com a estratègic i afavorir-lo" ha estat clau en els resultats, en opinió del gerent del patronat. Per una banda, l'administració ha reclamat llargament més agilitat en la tramitació dels visats i enguany el Ministeri d'Afers Estrangers s'ha mostrat receptiu i ha ampliat la plantilla del Consolat General d'Espanya a Moscou amb quinze persones per reforçar la tramitació de visats als turistes russos.

D'altra banda, recorda Bono, els acords que s'han establert amb els set principals operadors russos en

Als turistes russos els agrada fer visites culturals i comprar. La seva presència cada cop és més àmplia a la Costa Daurada, i hotelers, restauradors i comerços s'hi adapten. ■ E.M.

accions de màrqueting, amb tres anys de durada, han pres intensitat i efectivitat. "La Costa Daurada estava ocupada per un gran *tour operador*", assenyala Bono, i "és arran de la diversificació en els canals de distribució dels

darrers dos anys que s'ha produït aquest efecte positiu". Bono no desvincula els bons resultats a la debilitat de la demanda que la recessió econòmica ha produït en altres mercats emissors i que ha provocat que els "gestors de l'oferta

hagin alliberat habitacions".

La destinació Costa Daurada es pot reforçar encara més si, com explica Bono, "comencem a informar que el marc tarifari de l'aeroport de Reus és més baix que el de Barcelona",

MÉS TURISME RUS

Reus és una de les ciutats que més s'està adaptant a la tendència

El Patronat de Turisme de Reus no ha perdut el temps. L'any passat van passar pel Gaudí Centre 15.550 russos i les previsions és que enguany el visitin 25.000 persones provinents d'aquest país. Acostumen a ser persones joves amb nens i també

persones d'uns cinquanta anys. Així, aquest any, per primera vegada, s'ofereixen visites guiades a la ciutat en rus. A més, el Patronat de Turisme, conjuntament amb la Unió de Botiguers, realitza cursos de rus per als comerciants i restauradors. ■

Els restaurants adapten les cartes a l'alfabet ciríl·lic

L'arribada de cada cop més turistes russos ha fet que molts restaurants s'hagin començat a plantejar la necessitat d'oferir les cartes en l'alfabet ciríl·lic, ja que la majoria no saben expressar-se en anglès. ■

Unes turistes llegeixen una carta en rus ■ E.M.

Retorn de l'IVA als turistes que compren a la Costa Daurada

El consorci Reus Vitalitat i l'empresa Euro Refund Group van signar fa uns mesos un acord de col·laboració a través del qual es retorna als turistes i viatgers no comunitaris l'IVA de les compres que realitzin a la ciutat de Reus i també a la resta

d'establiments de la Costa Daurada. Aquesta pràctica, coneguda com a Tax-Free, té el punt de reemborsament a l'Oficina de Turisme de Reus, i ja hi ha més d'una quarantena d'establiments adherits a Reus, i més de 500 a la Costa Daurada. ■

Eugènia Arbó Assoc. Hotelera Salou-Cambrils-la Pineda

“Una part de l'èxit prové de la diversificació dels operadors”

I.M.
SALOU

L'Associació Hotelera Salou-Cambrils-la Pineda, amb 45.000 places a la venda, ha tancat el juliol amb una ocupació del 90%, sis punts superior a l'assolida el mateix mes del 2010 (84%). Els turistes estrangers han representat el 58% d'aquesta ocupació i en destaca el 31% que han suposat els visitants russos, que han duplicat la presència de fa un any (15%) i s'han convertit en el segon mercat: britànics (32%), russos (31%), francesos (14%), i irlandesos i holandesos (5%). El rus és un turista familiar, de llarga estada i interessat en l'oferta de l'entorn. L'empresariat coneix la nova demanda i s'hi ha sabut adaptar amb iniciatives com ara contractar personal que sàpiga rus.

Eugènia Arbó, presidenta ■ EL PUNT AVUI

Ha disminuït la presència dels principals mercats, mentre que la del rus s'ha duplicat. Quina ha estat la recepta de l'èxit?

Fa deu anys que treballem en tasques per facilitar l'estada a aquests turistes, com ara la gestió dels visats, i ara n'obtenim el resultat. Una part de l'èxit també prové de la diversificació dels operadors turístics, que abans se centraven en les ciutats de Sant Petersburg i Moscou, i ara fan la promoció en altres regions.

Ha estat tan efectiu per arribar a doblar els resultats?

I fins i tot quadruplicar-los. Un dels operadors turístics que treballa a la Costa Daurada l'any passat va traslladar

20.000 turistes i aquest any ja en portarà 80.000.

Com és el turista rus?

Són visitants de llarga estada, normalment de tres setmanes. El client estatal fa estades de 4,5 dies, de mitjana, i sol reservar a última hora. Tot i així, manté uns bons índexs d'ocupació. Al juliol, per exemple, ha estat del 42%.

El sector s'ha mantingut tot i la crisi.

Tot i que la normativa no ens afavoreix. Esperem que les nostres demandes s'incorporin a la nova llei d'òmnibus quant a l'agilitat administrativa. Volem un criteri únic; les empreses treballen bé i no ens cal una administració que faci de policia.

L'hotel Terramarina, propietat de russos

■ El 85% dels clients d'aquest establiment són russos, exigents però discrets

N.R.
LA PINEDA (VILA-SECA)

L'hotel Terramarina, de quatre estrelles i situat a primera línia de mar, està completament adaptat a les necessitats del seu client majoritari, el rus. També és propietat de russos, però el director, Tolo Pons, diu que és casual. Sigui com sigui, ell mateix va explicar que els clients són discrets i no provoquen problemes, però al-

Imatge de la recepció de l'hotel ■ ELISABETH MAGRE

hora són molt exigents amb el servei. En aquest establiment la majoria dels treballadors són nacionals, però n'hi ha cinc que parlen rus. Els clients russos prefereixen fer visi-

tes culturals abans que estirar-se a prendre el sol a la platja, i també gasten molt en oci i a anar de compres, i a l'hora de menjar s'adapten a l'oferta gastronòmica catalana. ■

on operen actualment. D'aquesta manera, les empreses d'origen poden guanyar en competitivitat en els preus i la destinació, i així es “facilitaria encara més el trànsit de les vacances”, diu Bono.

Mercat nou

Els ciutadans russos fa relativament poc que viatgen fora del país. El gerent del patronat apunta que fa uns vint anys que viatgen i que, inicialment, ho feia una part molt petita de la societat russa. Actualment, aquest espectre s'ha ampliat “a clients potencials entre les noves professions liberals”. La destinació turística més habitual és Turquia, un país on no es requereix un visat per l'estada, el trajecte de vol és més curt i “hi ha una inversió directa so-

La xifra

1.000

agents han acompanyat el patronat de la diputació en una intensa visita comercial per vendre la destinació.

7

punts ha esgarrapat el mercat rus a l'interanual en la comparativa interanual del primer semestre.

bre l'oferta en aquest país i, per tant, un vincle més directe”.

La conducta dels turistes russos “és molt beneficiosa per a la destinació”, segons Bono, que ho argumenta dient: “Fan estades

més llargues que la mitjana dels clients de la zona i tenen interès per conèixer la realitat de l'entorn”. En aquest sentit, diu que consumeixen productes culturals i que es mostren receptius a les propostes que se'ls ofereix. Més enllà, un gran avantatge, segons Bono, “ha estat l'exercici d'adaptació que els empresaris han fet de l'oferta a la demanda del nou mercat”, és a dir, que l'hotelier, el restaurador i l'empresari de serveis de la Costa Daurada l'ha reconegut com un mercat estratègic en què cal invertir i que s'adiu amb el perfil de turisme familiar amb què es comercialitza la major part de la marca turística. Les expectatives que es van marcar els empresaris i les institucions, amb tot, s'han superat. ■

+ Castells

ESTRELLA
Damm

ESTRELLA
DAMM
AMB ELS
CASTELLERS

Recomanem

DILLUNS 15 D'AGOST

LA BISBAL DEL PENEDES

13.00 H. C/ DEL DOCTOR ROBERT

Colla Vella Xiquets de Valls, Colla Joves
Xiquets de Valls, Minyons de l'Arboç

Recital de comiat

Els Castellers de Vilafranca descarreguen una antològica torre de 9 abans de marxar cap a l'Índia. La colla també va carregar el pilar de 8, però va descartar el 5 de 9

Joan Beumala

Vilafranca
Amb figuereta inclosa! Els Castellers de Vilafranca van resoldre de manera excel·lent l'actuació que van fer davant del seu local social, amb dos castells de gamma extra: una torre de 9 antològica i un pilar de 8 que es va quedar a mitges. De fet, si no hagués caigut el pilar, els verds haurien repetit la millor actuació des de començament de temporada, que ells mateixos van firmar al municipi de Vilanova i la Geltrú. En canvi, la torre de 9 que van completar en segona ronda va ser tota una obra mestra, fins al punt que una de les castelleres del pis de sisens va baixar fent la figuereta, l'ostentació per demostrar el domini absolut.

Si no hagués caigut el pilar, els verds haurien repetit la millor actuació de la temporada

Molts van interpretar el gest com un desgreu. Ja ho saben: l'alcalde de la Bisbal del Penedès va decidir rebaixar dràsticament el pressupost de la diada que s'ha de celebrar precisament avui a la seva localitat i va esborrar els vilafranquins del cartell. Vilafranca va reaccionar traient-se de la faixa una actuació no prevista inicialment, convertida en qüestió d'honor. I la diada del 26è aniversari de Cal Figarot va respondre a les expectatives.

Davant d'una afició incondicional, la colla va arrencar amb el 3 de 9, un castell que va sortir clavat i amb un folre alleugerit, tot provant un futur intent de castell de 10. Precisament, en aquest sentit, l'execució va ser un pèl lenta en l'ascens de

Vilafranca del Penedès
Font dels Alls

Castellers de Vilafranca
3/9f, 2/9f, 4/9f, P/8fm (c)

Castellers de la Vila de Gràcia
4/8, 2/7, 5/7, vano de 5

Nois de la Torre
3/7a, 4/7, 4/7a (c), P/5

La Bisbal es vesteix de derbi

La diada d'avui de la Mare de Déu d'Agost tindrà aires de derbi a la vallenc. Es preveu xafogor i molta passió. Sense Vilafranca, l'interès se centra en el cara a cara entre la Colla Vella, que arriba a la cita amb la moral pels núvols i la intenció de repetir una sèrie similar a la que va firmar en la Firagost passada, i una Colla Joves que, tot i tenir les forces moltes justes, apostarà pel 3 de 9 i el 5 de 8, amb la necessitat imperiosa d'obtenir un bon resultat que reforci la confiança dels seus membres.

la canalla. Tot seguit, la colla va obsequiar el personal amb la seva tercera torre de 9 del curs present i una de les millors dels últims anys. *Jogo bonito* en clau casteller.

El 4 de 9 de la tercera ronda va deixar el pas franc als de la camisa verda per rubricar la vetllada amb el segon castell de màxima dificultat de la seva sèrie. Els verds van aixecar el majúscul pilar de 8 sobre unes manilles que no van acabar de trobar la posició bona i, a la sortida de l'enxaneta, un cop coronat, es va rompre. Val a dir també que l'esperat 5 de 9 que *a priori* havia de ser el gran objectiu de l'actuació va quedar descartat.

Al castell li falta assaig i els responsables de la colla no van voler prendre riscos innecessaris, i encara menys tenint en compte que aquest dijous els Castellers de Vila-

Dijous els Castellers de Vilafranca marxen cap a Bombai, on se les veuran amb els 'govindes'

franca marxen rumb cap a Bombai, on se les hauran de veure amb els poderosos *govindes*, els castellers indis.

Gràcia ambiciosa

D'altra banda, la diada de Cal Figarot es va celebrar aquest dissabte a l'hora baixa i va tenir en els Castellers de la Vila de Gràcia uns convidats als qui la festa els va servir per preparar la seva festa major, en què volen intentar el 2 de 8. Els de Gràcia van completar amb seguretat el 4 de 8 i van tenir més problemes amb el 2 de 7, bàsicament perquè se'ls va fer massa llarg. Els Nois de la Torre van tenir en el 3 de 7 amb l'agulla el seu castell més meritori. ■

La fabulosa torre de 9 descarregada pels Castellers de Vilafranca ■ ANDREU PUIG

Altres actuacions

DIJOUS 11 D'AGOST
Sant Ramon

Castellers de Solsona:
4/6, 3/6A, 2P/4

DISSABTE 13 D'AGOST
Riudoms

Xiquets de Reus:
4/7, 2/7, 3/7, VANO DE 5
Xiquets del Serrallo
3/6, 4/6, 3/6A, P/4

Altres actuacions

DIUMENGE 14 D'AGOST
Vespella de Gaià

Xiquets de Tarragona:
3/7, 4/7, 5/6, 2/6, P/5.

Cinc de vuit de la Colla Vella i tres de set dels Xiquets del Serrallo a Vallmoll. A la dreta, quatre de vuit de la Jove de Tarragona a la Canonja ■ J.BADIA / R.LLAGOSTERA / NEUS BAENA

Agafant forces per la traca

LA VELLA La Colla Vella de Valls descarrega el cinc de vuit la vigília de la diada a la Bisbal **PREÀMBUL** A la Canonja, la Jove de Tarragona pren alè per atacar divendres la tripleta màgica

Roser
Llagostera

Vallmoll

Deixar totes les armes ben a punt és el que bàsicament van fer ahir la Vella de Valls i la Jove de Tarragona, les dues úniques colles que van plantar castells de vuit. El millor registre va ser per als rosats, a Vallmoll, amb el cinc de vuit, i la Jove va signar a la Canonja la clàssica de vuit.

Els de Valls van arrencar forts amb el que va acabar sent el seu millor castell. Després d'un peu desmuntat, van tirar amunt un cinc de vuit que va pujar amb bones mides, però amb una canalla menuda que va fer-ne alentir la construcció. Aquests segons de més van fer treballar els castellers en la descarregada, tot i que van saber controlar bé el moviment perquè la catedral no perillés. La segona i la tercera

Vallmoll
Plaça Major

Colla Vella dels Xiquets de Valls
5/8, 3/8, 4/8, 9/7,
2P/5, 2P/4

Xiquets del Serrallo
4/7, 3/7, 3/6p, P/4

La Canonja
Carrer del Raval

Colla Jove Xiquets de Tarragona
4/8, 3/8, 2/7, VANO DE 5

Nois de la Torre
4/7, 3/7A, 3/7, P/5

ronda, amb el tres i el quatre de vuit, van servir per fer debutar algun casteller, i els rosats van afegir una quarta ronda en què van plantar el nou de set. Malgrat que la Vella ha freqüentat aquesta estructura en les darreres actuacions, el nou de vuit no és un objectiu proper, segons va explicar Manel Urbano, el

Al carrer del Cós del Bou hi podrien veure el seu primer castell de nou aquest mateix vespre

cap de colla.

Amb aquesta actuació, la Vella va agafar forces per la dura diada d'avui a la Bisbal. Segons Urbano, repetir la tripleta màgica que van aconseguir per la Firagost seria el programa de màxims, tot i que hi va afegir que se sentiria "satisfet amb

el tres de nou i el cinc de vuit".

A vallmoll també hi van actuar els Xiquets del Serrallo, que escalen motors per la diada important de Sant Magí, en què volen estrenar el cinc de set. Amb alguna baixa, els del barri mariner de Tarragona van descartar els castells de set amb el pilar i van completar amb seguretat el tres i el quatre de set, a més del tres de sis amb el pilar.

Marató lila

A la Jove de Tarragona els esperen quatre dies d'infart, i ahir a la Canonja van decidir treure's la pressió de sobre i encarar l'actuació amb més tranquil·litat. Així, van descarregar, molt parat, el quatre de vuit, que si no hi ha res de nou hauria de pujar un pis divendres, per la diada de Sant Magí. Un més que rodar tres de vuit i el dos de set van ser les altres construccions que van portar a plaça els de la camisa lila. "Ens fe-

ia falta treure el peu de l'accelerador", va comentar en acabat el cap de colla, Jordi Sentís. Aquest mateix vespre la Jove té la diada de Sant Roc al carrer del Cós del Bou de Tarragona. Si els liles poden disposar de tots els efectius, hi aixecaran el tres de nou, un castell que al carrer del seu local encara no han vist mai. Hi ha ambició a les files liles, tenint en compte que al cap de quatre dies han d'atacar el primer quatre de nou de la temporada i, de retruc, la també la primera tripleta màgica.

Els Nois de la Torre es van prendre la diada ben a pit i van acabar de treure rendiment al cap de setmana. Si dissabte a Vilafranca ja havien completat el tres de set amb el pilar i carregat el quatre, ahir, a la Canonja, van signar tres castells més de set descarregats, amb el tres amb el pilar com a construcció més destacada.

Cultura i Espectacles

El Festival de Peralada deixa en mans de Comediants els espectacles que clouen avui la seva 25a edició

Aniversari organitzat pels amics

Dani Chicano
PERALADA

El Festival de Peralada clou avui la seva 25a edició. L'organització ha entès que per acomiadar-la, pel fet que és especial, havia de recórrer als amics i ha triat la companyia Comediants, que deu ser, juntament amb La Fura dels Baus, el grup català amb un llenguatge artístic més marcat i recognoscible del país, amb els seus partidaris i els seus detractors. En tot cas, Joan Font, director de Comediants, ho té clar: "Serà el llenguatge més clàssic de la companyia, amb llunes que volen i ploren llàgrimes platejades..."

La jornada començarà a dos quarts de set de la tarda, quan s'obriran les portes dels jardins del castell de Peralada i el públic hi podrà accedir lliurement. Posteriorment, a les set, es rebrà el públic a l'esplanada del castell, on abans havia estat situat l'escenari, i allà s'anunciarà als presents que ja poden anar pensant en el desig que, més tard, s'introduirà dins un globus que es deixarà anar "i marxarà volant cap als déus amb un munt de bons desitjos per al món en què vivim, que ara mateix no passa pel

seu millor moment", diu Font. A dos quarts de vuit del vespre el públic es dividirà en tres grups i es dirigirà fent cercavila a tres punts diferents del casc antic de la vila: la plaça del Convent del Carme, la plaça Major i l'ermita de Sant Sebastià. Al convent del Carme, Comediants presentarà, en tres ocasions, un fragment d'*Orfeo ed Euridice*; a la plaça

La festa es divideix en dues parts, i es veuran fragments d'espectacles que el grup ha dut al festival

Major farà el mateix amb l'espectacle *Les mil i una nits*, i a l'ermita de Sant Sebastià interpretarà un fragment de *La flauta màgica*. Aquests tres espectacles s'han pogut veure, a través de la companyia de Font, en aquests 25 anys de trajectòria del festival. Font explica que posteriorment, a les nou de la nit, tot el públic es reunirà

novament a l'esplanada del castell, moment en què es farà el llançament de globus amb els desitjos de tothom que hi hagi volgut participar. També hi haurà un pastís d'aniversari sorprenent. Fins aquí, la part familiar o infantil de la jornada, tot i que la de la nit no està contraindicada, més enllà de l'horari.

A la nit (22.30 h), novament a l'esplanada del castell, la celebració està pensada com si fos una revetlla, amb un ball commemoratiu i un espectacle titulat *Les 25 voltes al rellotge*, en què els artistes de Comediants representaran les diferents èpoques de l'any, començant el cicle al juliol, que és el mes d'inici del festival, i tancant-lo també al juliol, "per tal de donar aquesta idea que el festival ha fet 25 vegades aquest mateix cicle", diu Font.

El director compta que el públic participi, ja que l'espectacle "és interactiu", i es faran balls com ara el del fanalet i l'arbre de maig, a més de representar llegendes típiques de la terra, com les de sant Jordi i la castanyera. "Volem que la gent disfruti -diu Font- participant-hi activament o mirant-s'ho, a qui no li vingui de gust. El que sí que tenim clar és

Una de les actrius de la companyia Comediants, que actuarà avui ■ COMEDIANTS

que l'esperit és festiu, de celebració, de revetlla, amb una litúrgia senzilla, que volem que sigui entrañable, amb moments poètics i d'altres de més mogudets." Font ha admès que ha estat complex coordinar tres escenaris diferents, que no serà fàcil

moure dues mil o tres mil persones amunt i avall, i ha anunciat que utilitzaran les façanes d'algunes cases. A la quinzena d'artistes de la companyia, s'hi afegiran voluntaris de la localitat, que participaran en l'espectacle: "És el millor -diu el director tea-

tral- perquè així tens la gent de la vila implicada i et representa un cost econòmic inferior, que sempre és interessant."

A les dotze de la nit es farà un castell de focs al llac del castell. L'entrada als espectacles és lliure, però la capacitat és limitada. ■

Crònica jazz

Sota la lluna de Gaudí

Montse Frisach

Barcelona

Els artistes de l'avantguarda dels anys vint i trenta adoren el jazz. Elogiaven la improvisació i el trencament de regles en un

moment en què el jazz, sobretot a Europa, deuria semblar un estil d'allò més exòtic. No sabem si Antoni Gaudí va tenir temps d'escoltar jazz algun cop. Es fa difícil d'imaginar en un home que els últims anys de la seva vida vivia concentrat en el seu treball i en la seva religiositat. No em quadra, la veritat, però amb tota probabilitat Gaudí s'hauria interessat per les giragonses de la melodia, dins d'una estructura establerta. Cosa que l'emparentaria amb la seva arquitectura, extremadament racional i a la vegada delirant i boja.

Per això, la música de jazz sonant al terrat de la Pedrera resulta ser una comunitat perfecta. Una nit de lluna plena, preludada per un capvespre preciós, tenyit per núvols fins vermells, amb l'escenari de l'arquitectura somniadora de Gaudí tenen en la música de jazz una banda sonora molt adequada.

Gairebé 5.000 persones ja han pogut gaudir aquest estiu dels concerts que Catalunya Caixa –propietària de l'edifici de Gaudí– ofereix al terrat de la Pedrera els divendres i dissabtes al vespre fins a finals de mes. Són les anomenades *Nits d'Estiu a la Pedrera*, que l'entitat ha recuperat després de dos anys d'aturada del cicle. Amb l'aforament ple en cada sessió (més de 400 persones), els assistents als concerts són en la seva majoria públic local i heterogeni, que busca

El públic de les 'Nits d'Estiu a la Pedrera' es reparteix per tot el terrat de l'edifici mentre escolta jazz i pren una copa de cava ■ JOSEP LOSADA

poder admirar la Pedrera amb una llum diferent a la diürna, en un ambient més agradable que durant les hores de calor i cues entre milers de turistes.

M'endinso en l'experiència i

Les 'Nits d'Estiu a la Pedrera' uneixen arquitectura gaudiniana i música de jazz

primerament visito l'Espai Gaudí, situat a les espectaculars golfes de la Pedrera, amb un recorregut molt didàctic que explica les claus de l'arquitectura gaudiniana. Els arcs catenaris que ens envolten en aquest moment del capvespre conviden a un cert recolliment, però de tant en tant esclata algun comentari. "Això és un arquitecte i no el que fan ara", exclama una dona meravellada davant l'espectacular maqueta de la Pedrera que s'hi exposa.

Dues parelles més joves s'encanten i sorprenen quan descobren que Gaudí prenia directament de la natura les formes de la seva arquitectura.

En el públic trobem moltes

parelles soles, dedicant-se peletons i carícies amb una certa freqüència, que un cop arriben al terrat troben un escenari ideal per al seu estat d'ànim.

I és que malgrat la presència imponent d'algunes de les xemeneies (per què sempre que les veig no puc deixar de pensar en Darth Vader i en els soldats de *La guerra de les galàxies?*), l'ambient és certament romàntic: una lluna plena espectacular, un passeig de Gràcia que sembla que té més glamur des de dalt que des de la vorera, una brisa suau que puja des del mar, una sensació de calma inaudita al centre de la ciutat, i per acabar-ho d'arrodonir veiem alguns petits focs d'artifici en algun punt

pròxim a la catedral. Vaja, ni fet expressament.

Amb el públic repartit per tot el terrat, assegut a les escales o a peu dret, el jazz de Dani Molina Quartet amenitza la vetllada. El saxo de Molina està acompanyat per la guitarra de Pere Arguimbau, el contrabaix de Joan Solà-Morales i la bateria de Ramiro Rosa.

Amb una copa de cava a la mà, part del públic escolta amb atenció, mentre que d'altres xiuxiuegen tranquil·lament. Les mirades es dirigeixen lentes cap a les imponents pedres que ens envolten. Res no resulta molest ni pertorbador perquè estem al capdamunt d'un dels edificis més bells del món.

Críticaclassica

Xavier Cester

Plats saborosos

Éric Le Sage

Nits Modernistes a Món Sant Benet
12 d'agost

La nodrida oferta musical de l'estiu a Catalunya, tan desequilibrada geogràficament, s'ha incrementat amb una proposta singular que té el bon gust de no autodenominar-se festival. La recepta –combinar bona música amb un sopar relaxat en un entorn deliciós, tot recuperant receptes clàssiques– és infal·libre sempre que els ingredients siguin de qualitat, la preparació, la idònia i, a més, el temps acompanyi, com va ser el cas. L'únic inconvenient va ser l'in-

dret on es va desenvolupar el concert, el celler del monestir de Sant Benet, d'acústica amb excessiva facilitat per a la saturació sonora, si més no des de la meua posició.

La iniciativa neix sota l'advocació del Modernisme, tot i que en aquesta sessió la música interpretada era anterior. Invocar

les arrels romàntiques del moviment és una excusa tan bona com qualsevol altra per degustar dos plats tan saborosos com la *Fantasia op. 17*, de Schumann, i la *Sonata núm. 30*, de Beethoven. El coneixement profund que Éric Le Sage té de l'univers de Schumann –n'ha enregistrat tota l'obra per a piano– va

quedar ben palès en la lectura d'aquest apassionat clam d'amor a Clara Wieck que és la *Fantasia*.

El músic francès va saber cohesionar els canvis continus de direcció i d'atmosfera de la partitura, amb una emotivitat, que no perquè fos controlada era menys eloqüent. Un rigor formal semblant va

permetre el desplegament impecable de les variacions de l'últim temps de la sonata de Beethoven, amb una tensió idealment dosificada fins al retorn, d'una simplicitat desarmant, del tema inicial. Amb una acústica i un instrument més escaients, l'actuació de Le Sage hagués estat encara més remarcable.

Joan Amèric, en una imatge recent ■ JUAN MIGUEL MORALES

Amèric: no tot és estètica

El cantautor valencià obre avui el cicle de cançons de Camallera

Xavier Castellón
CAMALLERA (ALT EMPORDÀ)

“No he tingut mai l'avidesa d'editar per editar, de treure un disc a l'any. També és cert que jo m'he acostumat a treballar amb un pressupost digne i uns paràmetres de qualitat mínims, i no m'ha animat gaire la posició actual de la indústria discogràfica. En tot cas, jo he fet sempre el que la naturalitat m'ha dictat. Em preocuparia més de deixar d'actuar, i això no ha passat mai, tot i els daltabaixos normals en aquest ofici, que al País Valencià són encara molt més habituals.” Així és com explica Joan Amèric (Alzira, Ribera Alta, 1964) que hagi passat més d'una dècada des de la publicació del seu últim disc, *Obert* (2000). Això no vol dir que la seva carrera estigui aturada. Avui mateix, el cantautor valencià oferirà el primer concert del cicle *Al vespre, cançó d'autor*, que tindrà lloc al llarg de tota la setmana a la plaça de l'Església de Camallera (22.00 h, 3 euros), on també actuaran en els

dies successius Enric Hernàez, el duet format per Ester Formosa i Adolfo Osta, Miquel Pujadó, Pau Alabajos i Dani Flaco. És la tercera edició d'aquest cicle d'estiu organitzat pel director del festival Barnasants, Pere Camps. De fet, Joan Amèric va cloure el 14 d'abril, a l'Auditori de Barcelona, l'última edició del Barnasants, amb un concert que es va gravar per ser editat en disc. “Encara no té data d'edició. Tot just estem ara en la fase d'escoltar la gravació en detall, però la idea és presentar el disc en el pròxim Barnasants.”

Avui, a Camallera, Joan Amèric presentarà algunes de les seves noves composicions, com ara *Perquè sóc poble* i *Defensa del somriure*, cançons en què manifesta un bon equilibri entre estètica i compromís. “Jo no podria fer una cançó de protesta ortodoxa: això per a mi és impossible. Però no puc viure d'esquena a la realitat del meu país, on es persegueix la meva llengua i la meva cultura. Al País Valencià es produeix diàriament una persecució furibunda contra la identitat d'un poble, i aquesta situació m'ha fet més cru a l'hora d'escriure cançons.” ■

La moda espanyola plora la mort d'un dels seus dissenyadors més influents

El llegat de Jesús del Pozo

Redacció
MADRID

La moda espanyola plora la mort de Jesús del Pozo, un dels seus dissenyadors més influents i internacionals. El modista madrileny lluitava des de fa anys contra un emfisema pulmonar, que dissabte va posar fi a la seva vida als 64 anys. Segons un comunicat difós ahir per l'estudi del dissenyador, la mort de Del Pozo no implicarà la desaparició del seu llegat, que seguirà viu “a través de la seva marca i un equip de professionals que han estat formats per ell mateix”. El dissenyador va ser enterrat ahir en una cerimònia privada però al setembre tindrà lloc un funeral.

Encara que en els últims mesos Del Pozo ja s'havia vist obligat a apartar-se de l'activitat pública, el dissenyador no havia abandonat ni un sol instant les funcions com a director creatiu, per la qual cosa la seva firma presentarà una nova col·lecció primavera-estiu el pròxim 16 de setembre a la Cibeles Fashion Week.

Sens dubte, l'absència de Jesús del Pozo es deixarà sentir amb força en la pròxima Cibeles. L'Asso-

Jesús del Pozo saludant a la Cibeles Fashion Week de l'any 2008 ■ PIERRE-PHILIPPE MARCOU / AFP

ciació de Creadors de Moda (ACME) ja ha anunciat que el dissenyador rebrà un homenatge durant la setmana madrilenya, a la qual estava fortament vinculat des de la seva primera edició.

Professionalització

Entre el seu llegat no només es troba el seu estil elegant i femení, sinó que el dissenyador madrileny també va ser un dels responsables de la professionalització del sector de la moda a l'Estat, promovent el naixement de l'ACME i de la Fundació Jesús del Pozo, dedicada a la formació pràctica dels nous professionals del sector. El dissenyador també participava habitualment en el Barcelona Nívies.

Del Pozo havia obert la seva primera botiga el 1974 a Madrid, primer pas per convertir-se en “una referència de la incipient avantguarda de la moda

El dissenyador havia deixat preparada la desfilada a la pròxima edició de la Cibeles

espanyola”, segons el comunicat del seu estudi. “Més endavant vindrien les seves col·leccions d'alta costura, *prêt-à-porter*, núvies, accessoris i perfums que es comercialitzen a més de cent vint països”, afegeix. Entre les dones que el dissenyador vestia habitualment destaca la infanta Cristina, Esperanza Aguirre i Ana Belén, la seva musa per excel·lència. ■

‘La vinya pintada’, en imatges

Un DVD documenta la intervenció de ‘land-art’ de Josep Almirall-Llucià

Redacció
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

El 2004 l'artista Josep Almirall-Llucià (la Granada, 1963) va realitzar una original intervenció artística en una vinya de dues hectàrees situada a tocar de la carretera C-15, a Vilafran-

ca del Penedès. Consistia a pintar de colors vius 816 pals d'emparrar. Aquesta intervenció efímera de *land-art*, amb tocs de *pop-art*, porta per títol *La vinya pintada*. Ara uns anys després, quan la vinya ja ha perdut una part del seu color, acaba d'editar un DVD que documenta el procés de creació d'aquest original espai, que conjunta art i la força de la terra.

Pals pintats a ‘La vinya pintada’ ■ ALMIRALL-LLUCIÀ

En el DVD també es recull la *performance Una forma sinuosa*, que l'artista va realitzar abans que els pals perdessin molt color. En aquell moment Almirall-Llucià va elaborar una escultura sobre la terra amb sarments de vinya acabades de podar, i que ell mateix va anar forjant amb el tractor. L'artista va col·locar dos maniquins des d'una grua, que semblen mirar el paisatge. ■

Quadern de teatre. La cinquena edició del T6 ha atret més públic que mai amb uns treballs amb companyia pròpia i uns resultats artístics prou meritoris

Del Facebook al Twitter

Jordi Bordes

Barcelona

Els van batejar com a la generació Facebook, un nom que semblava modern i que ara, només dos anys després, ja sembla caduc: avança

l'interès per les piulades del Twitter i, més prudent, la gent prefereix parlar ara de xarxes socials. Què ha ofert aquesta collita? Cal dir que dels sis autors, dos (Riera i Miró) han fet un camí més independent.

Excepte *M de mortal*, probablement per ser el que va tenir menys temps a ser ambiciós, han gaudit d'unes ocupacions que es mouen entre el 80 i el 97%. Unes xifres escandaloses per a un programa de risc.

Carles Mallol

El mateix autor parla d'oportunitat desaproveitada. A *M de mortal* reflexiona sobre la desgràcia de la parella d'un heroi immortal. El desencís personal és tan gran que la seva vida familiar fracassa estrepitosament. Els que havien estat els seus puntals de seguretat acabaven convertint-se en els enemics, l'amor passa a odi. Mallol va cosir una trama fantàsica original però no va donar prou gruix als personatges i la peça es desfeia lacònicament.

Marta Buchaca

A mi no em diguis amor també juga una realitat fictícia (un estat obliga les famílies que diuen

Un detall de l'espectacle 'Vimbodí vs. Praga', de Cristina Clemente ■ DAVID RUANO

El T6 ha atret molt públic: la mitjana de tots els títols és del 87,23%, un èxit escandalós per ser un cartell de risc

que s'estimen a confinar-se als garatges). Buchaca es treu del barret un engranatge escènic que dona més profunditat a l'acció (amb un *flashback* revelador) i la comèdia cobra un sentit nou. La mateixa rèplica cobra un sentit nou.

Pere Riera

Anava de *tapat*. *Lluny de Nuuk* semblava una història més d'una família benestant amb unes misèries insignificants. Però Riera desarma la família, reforça les enveges i ambicions i transforma la víctima en botxí.

L'èxit l'ha dut a la Villarroel a triomfar amb *Desclassificats* aquesta temporada.

Cristina Clemente

L'autora s'atreveix a atacar un tema tan popular com, aparentment, prim de conflicte: la tradició d'engalanar carrers al barri de Gràcia: *Vimbodí vs. Praga*, més enllà de l'anècdota de les càpsules Nespresso (que dona proximitat i realisme al treball de les comissions de festes), troba raons amagades que fan ser egoistes als personatges. A sobre, inventa un format reversi-

ble (els autors doblen amb papers antagònics); enginyosa dramàtica.

Josep Maria Miró

Ha estat l'autor més perseguit pels mitjans de comunicació, sense pretendre-ho. *Gang bang* ja va semblar que seria carn de canó mediàtica per vincular un espai d'intercanvi de sexe gai amb la visita del papa a la Sagrada Família. Probablement, la voluntat de fer prevaldre el text original, que ningú s'autocensurés (com no ho va fer el TNC ni tampoc Cultura, tot i que ho van intentar associacions religioses), va fer que no s'atrevís a confrontar el text. La peça cau i, per desgràcia de l'autor, li suposarà un esvoranc difícil de salvar. Tot i així, cal felicitar-lo per la valentia de fer una obra gens amable, quan ha tingut l'oportunitat de fer un lluíment acomodaticí.

Jordi Casanovas

És el més consolidat. Casanovas s'ha atrevit a fer una peça de grans dimensions, amb un repartiment ampli, una obra molt ben construïda en què es presenten dues històries paral·leles: l'una al suburbi d'una gran ciutat, l'altra als Pirineus. *Una història catalana* mou també els espectadors a escena. Potser el fil inicial de la identitat catalana resta amagat, però és indubtable que la peça atrapa des del principi. L'autor, que ha patit el salt a la sala comercial, demostra la capacitat de fer una obra ambiciosa, de gran format. La Tallers se li fa petita. ■

Tocsdecobla

Josep Pasqual

Peralada, 'mon amour'

La Principal de Peralada és un mite que molts voldríem haver conegut en directe. És un desig amb un punt d'arqueologia musical que actualment només es pot obtenir a través d'un grapat minso d'enregistraments i amb els valuosos treballs analítics i de recerca documental de la In-

és Padrosa i la Concepció Ramió sobre la formació i sobre la nissaga Serra, tan vinculada a la Principal de Peralada com fonamental en el concertisme per a cobla.

Tenint en compte que ja fa 75 anys de la seva dissolució, aquestes dades il·lustren tant la qualitat artística que va assolir com el

seu paper en la història de la música catalana, i que el Festival de Peralada ho ha volgut commemorar ha estat una sorpresa d'última hora que només podia generar expectació. El concert del dia 9 va oferir obres de components de la mateixa formació (Josep Serra, Josep Ferrer, Josep Blanch i Reynalt...) i dels

seus hereus musicals (Joaquim Serra, Rafael Ferrer...), una estructura d'allò més didàctica encara que desenvolupada amb una irregularitat serena per una cobla Flama de Farners que, tot i les bones intencions lloables que se li van intuir sota la batuta de Jordi Molina, va exhibir un nombre gens menysprea-

ble de mancances tècniques i expressives per abordar-lo. L'inclement brot de tramuntana que va acompanyar la vetllada no els ho va deixar fàcil, tot i que les partitures arrencades dels faristols van oferir algunes poesies visuals romàntiques d'allò més brossianes. Una proposta oportuna que també va regis-

trar un grapat de despropòsits logístics segurament atribuïbles a les presses amb què s'ha organitzat, i que cal desitjar que només serveixin per millorar el paper de la cobla en un festival que comença a caminàr, en aquesta faceta, alliberada dels lligams amb el sector més festiu del sardanisme.

EL 9

Marc Márquez
fa podi i Dani
Pedrosa cau a
Brno

El pilot de Cervera
retalla una mica més
la diferència amb el
líder de Moto 2,
Stefan Bradl

EL 9

CADA DIA AL QUIOSC

40 planes en color

La informació de la secció d'esports
d'El Punt Avui és un extracte d'El 9 del quiosc

El millor botí possible

EMPAT • El Barça i el Madrid es van intercanviar els papers; els blancs van ser superiors i els blaugrana, amb Messi i Villa com a golejadors, van tenir més efectivitat de cara a porteria **POSSESIÓ** • El Madrid va arribar amb més rodatge al partit i aquest cop Mourinho va aconseguir discutir el control de la pilota al Barça

Villa celebra
el primer gol
del Barça en
el partit
d'ahir.
L'asturià va
fer un gran
xut amb la
cama dreta.

EFE

REAL MADRID

2

REAL MADRID: Casillas; Sergio Ramos, Carvalho, Pepe, Marcelo; Khedira (Callejón, 57'), Xabi Alonso; Di María (Coentrão, 53'), Özil, Cristiano Ronaldo; Benzema (Higuaín, 80').

BARÇA

2

BARÇA: Víctor Valdés; Dani Alves, Mascherano, Abidal, Adriano (Piqué, 61'); Keita, Thiago (Xavi, 57'), Iniesta; Alexis Sánchez, Messi i Villa (Pedro, 72').

GOLS: 1-0 (13') Özil. 1-1 (35') Villa. 1-2 (45') Messi. 2-2 (53') Xabi Alonso.

ÀRBITRE: Teixeira Vitienes (cantàbric).

TARGETES: Khedira (31'), Alexis Sánchez (55'), Xabi Alonso (77'), Coentrão (90') i Dani Alves (92').

PÚBLIC: 79.800 espectadors.

Dani Colmena

MADRID (ENVIAT ESPECIAL)

Després del 5-0 al Camp Nou, José Mourinho va assegurar que aquella derrota era molt fàcil d'assumir, que l'autoritat del Barça havia estat tan clara que ni tan sols calia reflexionar-hi gaire. Avui, en canvi, deu estar trencant-se el cap i preguntant-se per què la supercopa d'Espanya va sortir igualada del Bernabéu. Ni fent tot allò es pot reclamar a un equip com el seu, va ser capaç de vèncer Guardiola. Sí que va aconseguir desnaturalitzar-lo, generar-li més ocasions i, sobretot, disputar-li una possessió que va estar força equilibrada durant tot el partit. Una gesta que està a l'abast de molt pocs. Com si els dos grans rivals s'haguessin concedit 90 minuts per intercanviar-se els papers i comprovar què se sent a la pell de l'altre, el Barça va

empatar gràcies a dues jugades personals aïllades de Villa i Messi, mentre que al Madrid, més precis en el joc de combinació, li va faltar efectivitat de cara a porteria. Precisament, el que li sol sobrar sempre.

Per un cop, Mourinho va tractar el Barça de tu a tu i la va encertar; potser

Guardiola té tres dies per corregir les errades amb vista a la tornada

no del tot, perquè li va faltar la victòria, però sí en el plantejament. Sense la pilota els blaugrana són vulnerables i així ho van demostrar ahir. Les sensacions, de fet, acompanyaven. Mentre a Barcelona el fitxatge de Cesc encara centrava l'actualitat durant el matí d'ahir, a Madrid ja feia dies que s'insistia en el gran estat de for-

ma del conjunt blanc. En l'ambient del Bernabéu es palpava que la supercopa tenia més transcendència per al Madrid que per a un Barça que ja té prou al·licients al davant –sis títols en joc– per ofuscar-se en un sol partit, en un sol rival. I segurament aquestes dues visions van contribuir a la millora dels blancs, ja des dels primers minuts. Una rematada de cap de Benzema va ser l'avís i, abans del minut 15, Özil ja havia marcat

gràcies a una gran jugada del davant francès. El Barça, en canvi, deixava alguns episodis difícils d'identificar amb la seva imatge habitual. Amb els blancs pressionant molt a dalt, no trobava la manera de treure la pilota des del darrere i l'absència de Xavi, reservat a la banqueta, dificultava la unió entre línies. Es van veure algunes escenes estranyes en aquest Barça: pèrdues de pilota, poca intensitat en la pressió i, fins i tot, una

LES DADES DEL PARTIT

Dades facilitades per Marc Domènech. 'La transmissió d'en Puyal' a Catalunya Ràdio

64,5

per cent de possessió de pilota va tenir el Barça en el partit d'ahir. Va ser en el primer quart d'hora quan menys temps va tenir la pilota.

54

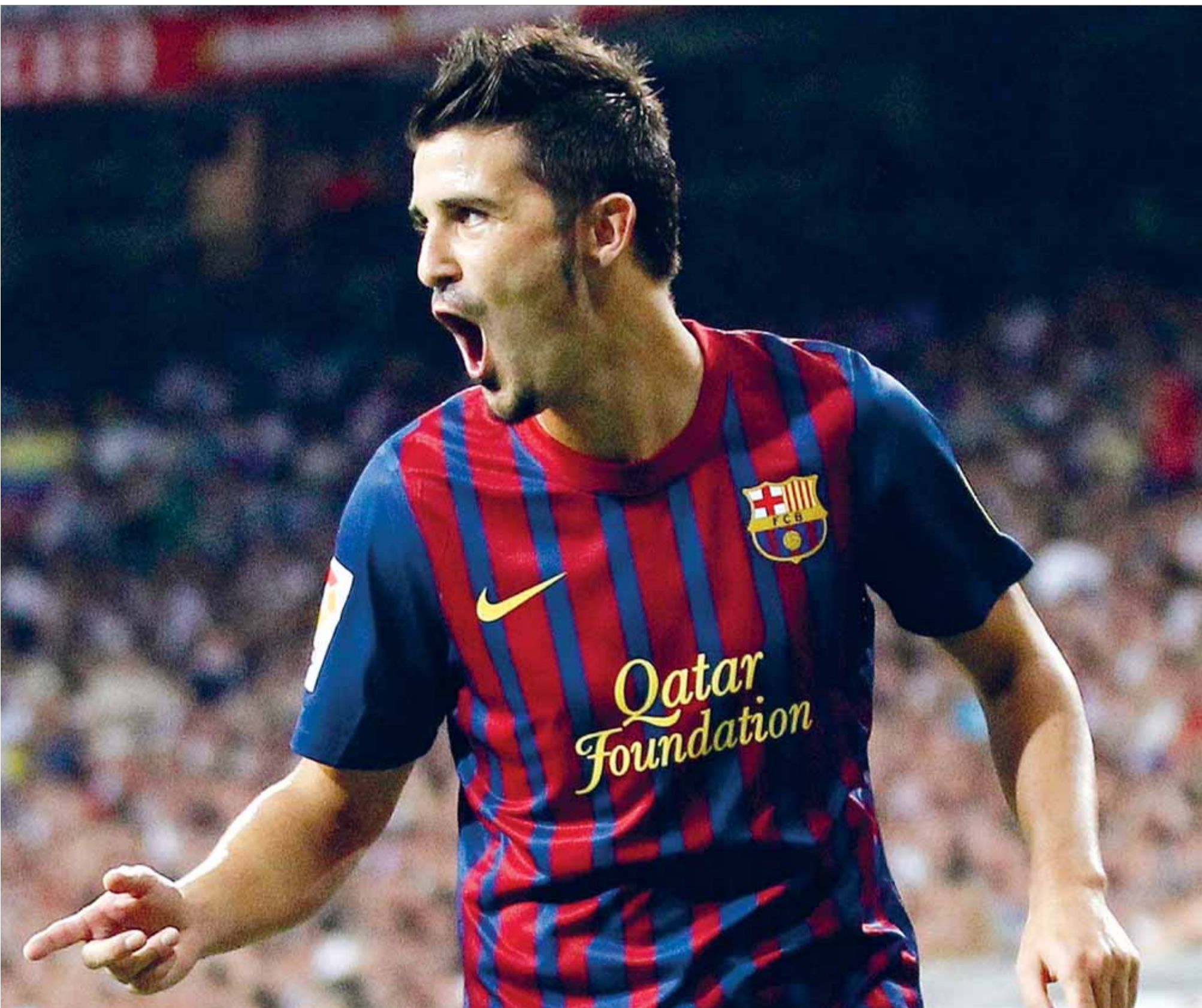
per cent de la localització del joc va tenir lloc al terreny del Barça. Aquest registre no és habitual en l'equip de Pep Guardiola.

71

per cent de possessió de pilota va tenir el Barça en l'últim quart d'hora del partit. Va ser quan les forces físiques es van igualar.

43

minuts es van perdre en el total dels 90 que va durar el partit. El Barça va perdre un total de 25 minuts i el Real Madrid, 18.

Els gols

Villa i Messi van capgirar el gol inicial d'Özil, però Xabi Alonso va marcar l'empat

pilota llarga de Valdés que, acostumat a assegurar sempre la possessió, gairebé no recordava com es feia això d'arribar més enllà del mig del camp. Però tot

El patiment

Cristiano i Benzema van tenir ocasions per fer el tercer en la recta final

just quan pitjor ho estava passant l'equip, van arribar els gols. No va ser en jugades trenades, com és habitual, sinó en dues accions individuals. Primer,

La rivalitat

La tensió va tornar a marcar un clàssic que dimecres tindrà una segona part

Villa va posar la pilota a l'escaire amb un xut que ningú s'esperava; després, en l'agonia del primer temps, Messi va fer el segon amb un eslàlom espec-

El debut

Alexis va debutar deixant una bona imatge i Thiago va ser titular en la posició de Xavi

tacular. Khedira i Pepe el van veure passar a un ritme que quedava fora del seu abast, i l'argentí va batre Iker.

El fet d'anar guanyant

tampoc va acabar d'impulsar el Barça, que en els primers minuts de la segona part va encaixar l'empat i que va haver d'esperar que Xavi s'anés escalfant per recuperar l'ordre que ha fet gran aquest Barça. Va ser una lleu reacció, massa tímida, que fa pensar que aquest equip anirà a més en breu, tot i que les millors ocasions van continuar sent per al Madrid. Dues de Cristiano Ronaldo i una de Benzema, que van estar ben a punt de mar-

car. Guardiola té poc temps per preparar la tornada, però segur que té feina de sobres. Ahir va fer debutar Alexis —el xilè va estar molt actiu i va deixar una bona imatge—, va col·locar Thiago de titular, Keita va ser el pivot d'urgència, a l'eix de la defensa Mascherano i Abidal van haver d'exercir de centrals... Al Camp Nou, en canvi, tindrà més elements per intentar recuperar els senyals d'identitat de l'equip.

Pep Guardiola. Entrenador del Barça

“Hem fet un esforç titànic i el resultat és una proesa”

Dani Colmena
MADRID (ENVIAT ESPECIAL)

Al final del partit, Pep Guardiola es mostrava tremendament satisfet tant pel resultat com per l'actitud que van mostrar els seus jugadors en un partit d'exigència màxima: “Estic més satisfet que mai; anem amb retard no només en preparació, sinó que gairebé en tot. I és una proesa obtenir aquest resultat contra aquest rival i en aquest camp.” El tècnic va insistir en la importància del resultat tenint en compte la poca preparació d'alguns dels seus jugadors: “És un dels dies que més orgullós estic dels jugadors, el cap ha superat el cansament. Ens han exigít molt, i hem fet un esforç titànic.”

Tot i congratular-se per un resultat que ho deixa tot obert per a la tornada, Guardiola té clar que encara s'haurà de suar per aixecar la copa: “El resultat és bo, però continuem arribant amb retard per competir amb el Madrid. I hem de tornar a jugar dimecres. Tot i això, espero que la nostra gent ens pugui ajudar, com avui el públic ha ajudat els seus. Ens ha de servir per arribar on

Guardiola es queixa a l'àrbitre durant un moment del partit disputat ahir al Bernabéu ■ EFE

El partit

“Estic més satisfet que mai. Ens han exigít molt, però hem aguantat bé”

La tornada

“El resultat és bo, però continuem arribant amb retard. El públic ens ha d'ajudar”

Alexis Sánchez

“Ha fet un gran partit. Ha estat molt actiu per les dues bandes i ens ha ajudat molt”

Cesc Fàbregas

“Si jugarà dimecres?... Veurem com està, com es troba i decidirem”

no arribin les cames.” Va admetre que el partit d'avui tenia molt de risc i que per això estava tan satisfet de la resposta dels seus: “Hi havia molta perillositat. Sabia que ells ens exigirien molt i ens hem comportat molt bé. No pensava que poguéssim aguantar tan bé. Hem tingut poc temps, hi ha gent lesionada, hem fet una pretemporada amb molta gent del filial i el juvenil i per això estic tan satisfet del comportament.”

Respecte a l'onze i la presència en l'alineació dels sis jugadors que han disputat la copa Amèrica, va admetre que també estava condicionat per la tornada de demà passat: “Hi ha jugadors que estan lesionats, altres van molt curts de preparació i he posat la gent que he vist més fresca. També he tingut en compte que tornem a tenir partit dimecres. Si hagués posat alguns que no han jugat avui, dimecres haurien estat fosos.”

Va mostrar-se molt satisfet amb el debut d'Alexis Sánchez: “La impressió és més que agradable. He fet un gran partit. Ha estat molt actiu, per les dues bandes, i ens ha ajudat molt.” Finalment, va deixar enlaire la presència de Cesc en el partit de demà passat al Camp Nou: “Demà el presentem. Veurem com està i decidirem.” Independentment del debut, va assegurar que el maresmenc és un gran reforç: “Som poca gent i d'entrada és un més en un any que tenim moltes competicions i que serà de màxima exigència.” ■

Aitor Karanka. Segon entrenador del Madrid

“Hem millorat però hi ha coses que no han canviat”

S. de Juan
BARCELONA

José Mourinho va declinar sortir davant dels mitjans de comunicació per oferir una valoració del partit i va cedir la responsabilitat al seu ajudant, Aitor Karanka, el qual, com ja va passar la temporada passada en la tornada de la lliga de campions, va haver de tornar a fer un discurs al final del duel força patè-

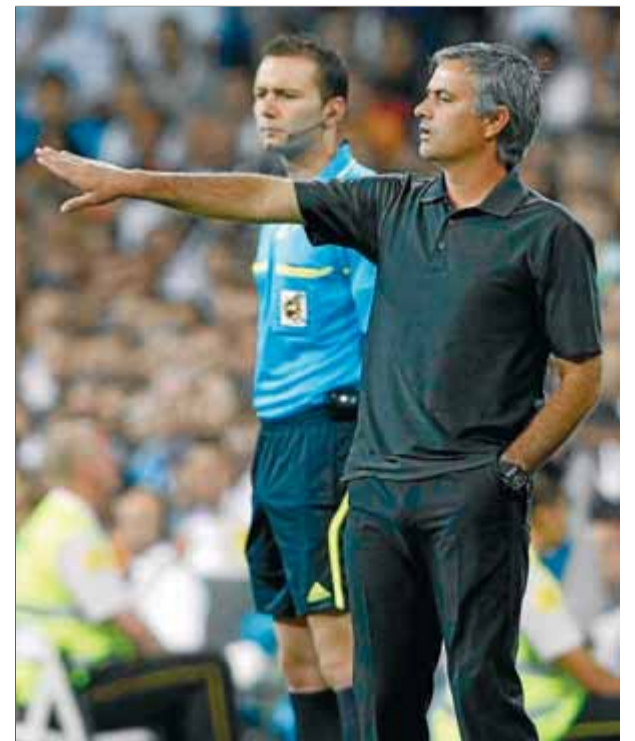
Resignat

“Marxem a casa contents i sabent que en la tornada a Barcelona tot és possible”

tic i molt allunyat de la realitat. “Hem millorat respecte a l'any passat, però hi ha coses que no canvien”, va respondre quan li

van preguntar si l'actuació arbitral de Teixeira Vitienes havia estat decisiva en el marcador. El tècnic basc va lamentar també la falta d'encert que van tenir de cara a porteria i va elogiar els seus futbolistes per l'“esforç” que havien fet durant els noranta minuts. També es va mostrar convençut que si repetien un partit com el d'ahir al Camp Nou dimecres que ve tindrien ocasions d'en-

dur-se la supercopa d'Espanya. Però ràpidament va abandonar el discurs optimista per tornar al victimista i surrealista quan va tornar a queixar-se de l'arbitratge. “Quan fas tots els possibles i veus la gent que ahir va venir a l'entrenament i com ens han animat avui en l'escalfament, i fas tot el que pots per guanyar i veus que hi ha coses que no canvien...”, va insistir. ■

Mourinho ahir no va voler atendre els mitjans. ■ EFE

BREUS

El United, l'únic gran que guanya. En espera del que faci el Manchester City aquest vespre, el United és l'únic candidat al títol de la Premier League que ha aconseguit guanyar en l'estrena. Un gol de Reid en pròpia porta va permetre als red devils derrotar el West Brom (1-2). El Chelsea, per la seva banda, només va aconseguir endur-se un punt del camp de l'Stoke (0-0). ■ EL 9

El Leverkusen agafa aire. El conjunt de Robin Dutt va superar el Werder Bremen gràcies a un solitari gol de Kadlec, que va batre Wiese a quatre minuts del final. ■ EL 9

Les sensacions del president. Segons el màxim dirigent blanc-i-blau, el goleador argentí té a hores d'ara un 60% de possibilitats de quedar-se.

Condal aposta per la continuïtat d'Oswaldo

Manel Rodríguez
BARCELONA

L'Espanyol continua en espera que el Roma o l'Atlético es decideixin a presentar una oferta per Oswaldo que mereixi ser estudiada. Els dos clubs ja han deixat ben clar que volen el *killer* espanyolista, però cap dels dos ha estat capaç de valorar el seu preu real en el mercat. "Nosaltres ens mantenim fermes en la posició de vendre'l per una

quantitat que s'ajusti al seu valor. Si no, no ho farem", explica a EL 9 Ramon Condal, president de l'entitat.

El Roma, que havia guanyat la cursa pel fitxatge del jugador aquesta setmana, continua valorant la possibilitat d'invertir la suma que demana l'Espanyol. No obstant això, l'Atlético, el primer pretendent del goleador espanyolista, encara no ha dit l'última paraula. Mentres-

tant, l'Espanyol no ha aflluixat la corda. "Les ofertes rebudes fins ara són insuficients", diu Condal, un president que sap que vendre Oswaldo per un preu molt inferior a la seva clàusula suposaria una pèrdua important de popularitat entre la seva massa social, ja que seria la primera gran decisió en el càrrec. "Si res no canvia, a hores d'ara Oswaldo té un 60% de possibilitats de quedar-se", assegura Condal. ■

Ramon Condal, president de l'Espanyol ■ J. RAMOS.

BREUS

Intent d'agressió a Bojan a València. Segons apuntava ahir el *Corriere dello Sport*, l'exblaugrana Bojan Krkic hauria estat víctima d'un intent d'agressió durant l'estada del Roma a València. "Sóc català i amb els valencians ténim mala relació. Per això la prenen amb mi", hauria dit el jugador. ■ EL 9

El Montpellier sorprèn el Lilla. El Lilla no ha començat de la millor manera la Ligue 1 i ahir va caure contra el Montpellier a casa. Tot i tenir moltes ocasions, una bona desmarcada d'Olivier Giroud va decantar el partit. ■ EL 9

Ha començat un altre partit

Cada dia al quiosc

Quaranta pàgines en color.

Juga amb EL9 per trencar el domini del castellà en la premsa esportiva.

EL 9
El diari d'esports en català.

Tennis. El serbi cedeix el primer set en el torneig contra el canoner Fish, que s'ha de rendir a la superioritat d'un rival que ja és el jugador amb més Masters 1000 conquerits en un any

Djokovic allarga la tirania imponent-se a Montreal

À. Ochoa
BARCELONA / MONTREAL

Novak Djokovic continua intractable. Ahir es va imposar al nord-americà Mardy Fish (6-2, 3-6 i 6-3) i va assolir el seu novè títol (en 10 tornejos) en el 2011. Amb 53 victòries (i 1 sola derrota), el serbi ja descriu una tirania grandiosa i tornarà a posar en risc el setè Masters 1000 de l'any aquesta mateixa setmana a Cincinnati, (el sisè puntuable ja que Mon-

tecarlo manté l'estatus però no se n'exigeix la participació). Tots els cinc anteriors (a Mònaco no hi va jugar) han caigut rendits al reialme de Djokovic, que avui enceta la setena setmana com a número u.

Ho farà convertit en el primer tennista de la història, que conquereix cinc Masters 1000 en una temporada (Nadal i Federer n'han guanyat 4) i amb un triomf a tres sets (l'únic set que va cedir en tot el torneig) contra un rival

que va guanyar per setè cop (en 7 duels). És una final que Fish va poder allargar aprofitant la seva solidesa en el servei. En el tercer i definitiu parcial Djokovic, amb dos jocs seguits en blanc, va fer decantar el resultat a favor seu i va certificar el poder tennístic que l'ha convertit en el gran rival a batre. De moment, està a l'altura de rècords d'altres temps, com el del balanç de victòries de John McEnroe, del 1984 (59-1). ■

Djokovic celebrant la victòria a Montreal ■ EFE

Golf. Larrazábal confirma el seu bon moment firmant una de les millors targetes de l'últim dia en el PGA, que tenia molts aspirants

Un altre pas per entrar en la gran elit

À. Ochoa
BARCELONA / ATLANTA (EUA)

A finals de juny va guanyar el torneig de Munic i va saltar més de 80 llocs per entrar per primer cop en la seva carrera en el *top 100* del rànquing mundial (és 94è). Amb el triomf, el barceloní Pablo Larrazábal trencava una sequera en títols de tres anys, i es posicionava en la gran elit del golf. Un pas que, ahir, va certificar en l'última jornada del campionat PGA amb un excel·lent 66 (-4) que era, quan encara no

havia acabat la jornada, la millor targeta del dia. Un sol *bogey* i cinc *birdies* van enaltir merescudament el torneig del català, que va firmar la seva millor volta en un Gran Slam i es consolida entre els 15 primers del circuit europeu.

Jason Dufner, un talent de 34 anys fins ara poc productiu, tenia el triomf a les mans. A poc per acabar, firmant -3, tenia quatre cops de marge respecte dels seus perseguidors. El danès Hansen i el suec Karlsson, eren els més ben situats. ■

Serveis i oci

www.avui.cat/serveis/entreteniments

Efemèrides Jordi Soler

►1947. La independència de l'Índia. L'Índia es va declarar independent de l'imperi Britànic amb grans celebracions i amb un primer ministre indi, Jawaharlal Nehru (a la dreta de la foto). El país, però, va ser dividit per la Gran Bretanya en dos estats sobirans, un al nord-oest i nord-est, el Pakistan, musulmà, i la resta, l'Índia, secular. Tots dos es van constituir com a dominis dins l'imperi, amb total autonomia però amb el rei del Regne Unit com a cap d'estat, i un governador general que el representava. Aviat aquesta partició es va traduir en enfrontaments violents entre hindús, musulmans i sikhs, amb el Caixmir com a font de disputes. / Imatge: www.connect.in.com

►1349. Pere III el Cerimoniós, rei de Catalunya-Aragó, dicta una ordre de regulació de preus i salaris per mirar de contenir els augments provocats per l'epidèmia de pesta bubònica o pesta negra.

►1634. Hi ha crisi política entre la monarquia hispànica i Catalunya per l'intent del comte duc d'Olivares de mobilitzar els catalans en una campanya militar a fora del Principat, emparant-se en l'usatge *Princeps Namque*.

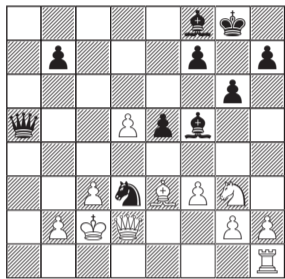
►1761. Se signa a Versalles el pacte de família entre els Borbons d'Espanya, França i Nàpols.

►1945. Amb la capitulació japonesa, anunciada per l'emperador Hiro Hito, s'acaba la Segona Guerra Mundial.

Escacs Joan Segura (10038)

Negres juguen i guanyen.

La clavada del rei blanc permet un desenllaç exemplar i irrefutable. La primera jugada obre el bonic camí de la victòria. Partida ludasin-Zeitxik. Campionat de l'URSS del 1985.

La tira Joan Tharrats

joantharrats@hotmail.com

Sudoku Nekane Igande

NIVELL INICIAL

Sudoku grid for 'NIVELL INICIAL' with numbers 3, 5, 4, 7, 5, 4, 9, 8, 6, 3, 5, 7, 8, 4, 2, 3, 3, 8, 4, 7, 5, 3, 8, 2, 5, 8, 6, 9.

NIVELL MITJÀ

Sudoku grid for 'NIVELL MITJÀ' with numbers 4, 3, 6, 8, 2, 4, 5, 7, 8, 5, 8, 7, 4, 7, 2, 6, 5, 8, 6, 4, 2, 5, 6, 3, 4, 9.

NIVELL ALT

Sudoku grid for 'NIVELL ALT' with numbers 3, 8, 2, 5, 4, 7, 2, 1, 7, 8, 3, 6, 5, 8, 3, 4, 7, 9, 5, 9, 7, 6, 7, 9, 8, 1, 8, 1, 4, 3, 2.

Com s'hi juga: En cadascun dels nou quadrats que hi ha en la graella s'han d'anar situant els números de l'1 al 9 sense que es repeteixin. El número no es pot repetir tampoc en la mateixa línia, ni horitzontal ni vertical.

Encreuats Miquel Sesé (6.835)

www.olissip.com

Horizontals:

1. Submergir en les tenebres. Fàbrica de teules. 2. La mamella de la mare. Que va topant sobre un obstacle. La segona a donar música. 3. El cap de l'assassí. Molèsties que es van repetint. L'estat de cada persona no militar. 4. Desig de plaer sexual. Acreditada davant l'entitat bancària. 5. Imant. Que se n'ha fet una segona edició. Mixet embriac. 6. A les de pa no hi ha gaire molla. Te la trobaràs sota el cavall. A finals octubre. 7. De patates o de gemecs. I tornada. Preguem una estona. 8. Petita massa blanquinosa que té un peix amb molta barba. Més lleugeres que les lones. 9. Una virtut de ferro. Pròpia dels jocs esportius de cada quatre anys. De Viena o de pessic. 10. Componem obeint un ritme. Els ajuntem formant colla. 11. La muller del cavall. Noble britànic. El deixi completament sol. 12. La darrera del catàleg. Propi de les nostres muntanyes més altes. Fruit sec capaç de fer un bon pet. 13. Escames per una gran defensa. Guaitin pel forat del pany. 14. Riu gironí. Fugen esperitats. Hi va la dona que pareix.

Crossword grid with numbers 1-14 indicating the start of words.

Verticals:

1. Ossos superiors de la pelvis. Ben net, el terra, amb la baieta. 2. Miratge desèrtic. Aigua que baixa o s'agita amb força. Infusió de mitja tarda. 3. Dos mil romans. Vareta per a caçar ocells. Pegar, estovar. 4. Movies les banderes gràcies al vent. Grec modern. 5. Al final del carrer. Que pot ésser publicat, un llibre. Peix de sarsuela. 6. Amb el tòrax, forma el tronc de la persona. Entrebançà, no permeté l'execució d'una cosa. 7. Trair sense limitacions. Composició religiosa per a ésser cantada. Fer via en direcció al sud. 8. Antic sobirà rus. Es drogarà i dirà que ho fa en nom de l'esport. Europa. 9. Berenar londinenc. Afectat per una greu demència. Moneda nipona. 10. No em caso sinó que encasello. Que imiten molt bé l'eco. 11. Ens pot fer un bon servei. Sumes finals a pagar. Bessonada popular. 12. Conductor novell. Erraré a la ventura, sense destí. Lloc de reunió de les assemblees dels francmaçons. 13. Ben seca. Descloure's una flor. 14. Narrem de paraula o per escrit. Silicat mineral d'aspecte molt sedós.

Solucions d'ahir

Escacs (10037)

- 1. Ae7 + - R2C;
2. A6A + - R2T;
3. D8T mat.

Sudoku

NIVELL INICIAL

Sudoku solution grid for 'NIVELL INICIAL'.

NIVELL MITJÀ

Sudoku solution grid for 'NIVELL MITJÀ'.

NIVELL ALT

Sudoku solution grid for 'NIVELL ALT'.

Encreuats (6.834)

Crossword solution grid for 'Encreuats (6.834)'.

Agenda

<<
Festa major de Gràcia
Cercaviles, foc i xerinxola a dojo als carrers de Gràcia

<<
Niño Live i DJ2D2
Doble actuació de música electrònica a la sala Moog, dins del Festival Mas i Mas

BADALONA 19.00 SARDANES

Ballada de sardanes. Amb motiu de la festa major d'agost, tindrà lloc una ballada de sardanes al passeig de la Rambla de Badalona.

BADALONA 21.00 CIRC

De pas, La Industrial Teatrer. Guanyadora del Premi Umore Azoka 2009 per *Vermell*, la companyia La Industrial Teatrer presenta el seu nou espectacle abans de la seva estrena oficial a Fira Tàrrrega. Un espectacle sobre el cicle de la vida en clau de *clown*. Rambla de Badalona.

BADALONA 22.00 FESTA MAJOR D'AGOST

Espectacle de foc i de bany de les bèsties i diables. Les colles de foc de la ciutat tornen a oferir l'espectacle de foc i bany, a càrrec de Diables de Badalona, Badalona Bèsties de Foc, Bufons del Foc i Kapaoltis de Llefià. A la platja del Pont d'en Botifarreta.

BARCELONA 08.00 FESTES DE GRÀCIA

Matinades de gralles. Recorregut dels grallers i tabalers per diferents indrets de la vila, amb sortida i arribada a la plaça de la Vila de Gràcia.

BARCELONA 08.30 FESTES DE GRÀCIA

Matinades de foc. Els Trabucaires de Gràcia, la Vella de Diables de Gràcia, el Drac de Gràcia, la Diabòlica de Gràcia i la Malèfica del Coll despertaran el barri en un recorregut per les diferents places, amb sortida de la plaça Revolució i arribada a la plaça de la Vila de Gràcia.

BARCELONA 10.45 FESTES DE GRÀCIA

Seguici d'autoritats. Acompanyament de les colles de cultura popular a les autoritats de la vila cap a la missa de festa major, des de la plaça de la Vila de Gràcia. La missa tindrà lloc a les 11.30 a la

'Les mil i una nits' és un dels espectacles que els Comediants rememoraran aquesta nit ■ QUIM PUIG

Els Comediants la fan grossa a Peralada

PERALADA ESPECTACLE FAMILIAR

El Festival Castell de Peralada compleix 25 anys i per celebrar-ho i cloure l'edició d'enguany la farà molt grossa amb un espectacle festiu que es repartirà per diversos espais de la vila. Per organitzar una festa d'aquesta mena, ningú com els Comediants, que, a més, són un grup que ha estat històricament vinculat al festival.

La jornada començarà a dos quarts de set de la tarda, quan

s'obriran les portes dels jardins del castell de Peralada i el públic hi podrà accedir lliurement. A dos quarts de vuit del vespre, el públic es dividirà en tres grups i es dirigiran fent cercavila a tres punts diferents del casc antic de la vila: la plaça del Convent del Carme, la plaça Major i l'ermita de Sant Sebastià.

L'espectacle tindrà una segona part: a la nit (22.30 h), de nou a l'esplanada del castell, la celebració, pensada com si fos una revet-

lla, tindrà un ball commemoratiu i un espectacle, *Les 25 voltes al rellogge*, en què els artistes dels Comediants representaran les diferents èpoques de l'any, començant el cicle al juliol, que és el mes d'inici del festival, i tancant-lo també al juliol, rememorant així les 25 vegades que el festival ha fet aquest cicle. A les dotze de la nit es farà un castell de focs al llac del castell.

L'entrada a tots els espectacles és lliure, però la capacitat és limitada.

REDACCIÓ

El musical de Geronimo Stilton ■ ANDREU PUIG

Un ratolí que canta i balla a la Porta Ferrada

SANT FELIU DE GUÍXOLS ESPECTACLE FAMILIAR

El festival presenta el musical protagonitzat per Geronimo Stilton, el ratolí creat per Elisabetta Dami i produït per Focus i Grup 62. A les 21.30 h.

El grup Manel continua amb l'èxit ■ MARTÍ E. BERENGUER

El grup Manel continua la gira i actua a Amer

AMER CONCERT

El grup Manel continua la seva gira per presentar el seu segon disc, *Deu milles per veure una bona armadura*. Pavelló Municipal. A les 23:00 h.

parròquia de Santa Maria de Gràcia.

BARCELONA 12.30 FESTES DE GRÀCIA

Matí de festa major. Amb les colles: els Geganters de Gràcia, els Trabucaires de Gràcia, els Bastoners de Gràcia, els Castellers de la Vila de Gràcia, l'Esbart Comtal-Bastoners de Barcelona, la Vella de Diables de Gràcia, el Drac de Gràcia, la Diabòlica de Gràcia i la Malèfica del Coll. Amb sortida del Pla de Nicolás Salmerón, carrer Gran de Gràcia, carrer Goya i plaça de la Vila de Gràcia.

BARCELONA 18.30 CONCERT

Paula Domínguez, Dani Silva & Pablo Gómez. La cantant Paula Domínguez és una veu camaleònica que sap moure's en llibertat d'un estil a un altre, del jazz al flamenc, passant pel blues i el rock. *Soul de lunares* n'és la proposta més personal i lluny de fusionar el flamenc i el soul, el seu propòsit és que tots dos estils s'agafin de braç i demostrin que és possible una sana convivència sense necessitat que es fagocitin. Estarà acompanyada per Dani Silva (guitarra) i Pablo Gómez (percussió). Palau de la Música Catalana. Festival Mas i Mas. Preu: 8 euros.

BARCELONA 00.00 CONCERT

Niño Live i DJ2D2. El Moog es posa la disfressa urbana amb l'arribada de Niño Live i DJ2D2. El primer és un valor a l'alça en la música electrònica (fa un parell de mesos que va actuar al Sónar). Niño acaba de mudar-se a Barcelona i s'ha emportat una bona maleta de ritmes des de Valladolid: *dubstep*, molt *beat* i, sobre tot, un bon grapat d'*electrofunk*. La sessió la completarà David Pérez —més conegut com a DJ2D2—, habitual de la sala Moog, i que ja ha demostrat, en l'última dècada, solvència en músiques negres de tota mena. Concert dins del Festival Mas i Mas. Sala Moog (Arc del Teatre, 3). Preu: 10 euros.

Comunicació

'Quarts de nou' se'n va a la Bisbal del Penedès

L'espai del 33 presentat per Elisabet Carnicé repassa la diada d'una de les poblacions amb més tradició castellera

Entrevista Raül Gallego Instal·lat a Bangkok, on treballa per l'agència AP, el càmera sabadellenc ha cobert les principals guerres i revoltes dels últims anys

“És molt romàntic però no és fàcil; treballo dur”

Gemma Busquets
BARCELONA

Des del 2005, Raül Gallego (www.raul-gaab.com) treballa per Associated Press TV News.

L'espectador no valora prou la feina del càmera?

Normalment no es valora, i és lògic; la gent es recorda més del que està davant. Els que treballem com a càmeres d'agència no ho fem per buscar el reconeixement. A tots ens agrada que se'ns reconegui la feina, però no és el més important.

Com es defineix?

El meu títol oficial a AP és *videojournalist*, que seria *videoperiodista*, però a l'agència sóc càmera, periodista, productor... El que no faig és posar-me davant la càmera, ni enregistrar la veu en off perquè el material que fem és perquè sigui utilitzat per les cadenes. Les televisions reben la meua història i en poden fer el que vulguin: la poden fer més curta, poden utilitzar només les imatges o les declaracions. Si la història està prou bé, normalment l'emetem tal com l'has enviada.

A banda de la feina d'agència, fa històries més personals

Sí, a través d'internet puc fer coses més personals, històries amb una intencionalitat més de denúncia o que ajudin a donar a conèixer algun projecte. L'any passat vaig fer un documental amb uns amics amb l'objectiu d'ajudar un orfenat a Cambodja. Quan vaig decidir ser periodista, una de les motivacions que tenia és que la feina que fes fos d'àmbit social i que, en la mesura que es pogués, servís per a alguna cosa.

L'últim premi. Gallego, rebent el Miguel Gil Moreno amb Patrocinio Macián, mare de Miguel Gil ■ FUND. MIGUEL GIL

Perfil

Una trajectòria que aquest any és reconeguda

Raül Gallego (Sabadell, 1976) va començar a TV3 el 2000. El 2003 va treballar a la corresponsalia de Jerusalem on va cobrir el conflicte israelià-palestí la guerra d'Iraq. Des del 2005 treballa cobrint el sud-est asiàtic per l'agència AP. Aquest any ha estat escollit el millor càmera de l'any per la Royal Television Society. També ha rebut el premi Edward R. Murrow pel seu treball *Diario de un Marine* i el premi WAN-IFRA per un document sobre les inundacions al Pakistan. El maig va rebre el X Premi de Periodisme Miguel Gil Moreno.

És un periodista compromès?

Cadascú fa el que vol i el que pot dintre de la professió. Hi ha gent que és en aquesta feina per diversos motius. Tant de bo tots els periodistes fossin compromesos i que la feina periodística servís per a alguna cosa.

Sempre ha volgut ser reporter de guerra? És una vida molt romàntica, el somni de tots els estudiants.

Tinc un amic de l'institut que recorda que de petit ja vaig fer una redacció explicant que volia ser periodista. Era el que volia fer i sempre des d'aquest àmbit social, que tingués una utilitat. Sí que és una vida més aventurera, però m'agrada la sensació que tinc fent aquesta feina. És més fàcil fer reportatges de denúncia quan ets en una zona de conflicte, perquè tot passa da-

És preferible explicar una història sobre una realitat concreta que un minut de bombes

vant teu; tot és més cru. I, a més, et permet viatjar. Quan fas aquesta feina, aprens en l'àmbit professional però també en l'àmbit personal. És aquesta barreja la que t'enganxa, però també sacrificques moltes coses.

Per exemple?

Per estar al nivell que joestic, has de sacrificar moltes coses: veus menys la família, els amics, estàs molt de temps viatjant, en hotels... Això és dur. No és una vida rutinària, i això té coses bones, però també dolentes. És molt romàntic i bonic i t'aporta moltes satisfaccions, però no és fàcil. Treballo dur per fer el que faig.

Ara te 34 anys. Es veu deu anys més fent el que fa?

No. Sempre faig la comparació que és com jugar a futbol a primera divisió. No trobes jugadors de més de 40 anys darrere la pilota; sempre n'hi haurà de més joves corrent més ràpid i amb més il·lusió que tu. I has de saber evolucionar. Cadascú ha de trobar el seu camí per sentir que la feina de periodista té sentit i que encara en gaudeixes.

Hi ha hagut molts moments de por, de pensar que d'aquesta no se'n sortiria?

A l'Afganistan, al Pakistan, a Geòrgia, al Líban... Han estat moments de molta sort, d'haver-me mogut uns metres i poder-ho explicar. He tingut sort, intuïció i que no era el moment.

Hi ha algun treball del qual se senti especialment satisfet?

Sóc molt crític, però destacaria el documental per ajudar a recaptar fons per aquest orfenat.

L'audiència veu la guerra al TN com si fos una pel·lícula?

La gent s'ha anestesiada davant d'aquest tipus d'imatges de guerra, ho veu com un videojoc. Al públic ja no l'impacten aquestes imatges, que s'han de continuar ensenyant. Però és preferible explicar una bona història sobre una realitat concreta, que no pas un minut de bombes.

La 1	La 2	Antena 3	Cuatro	Tele 5	La Sexta
06.00 Notícies 24H. 10.15 Merlín. Minisèrie. 13.10 Cine. <i>Dos superpolicías.</i>	10.00 Pueblo de Dios. 10.30 La Missa. 11.20 Els camins de la calma. 11.30 Expedició 1808. 12.00 Grandes documentales. <i>Redes salvajes.</i> 13.00 Afinación temperada. 13.30 A pedir de boca. 14.00 La dieta mediterránea. 14.30 Bajo nuestros mares. 14.35 Documentales culturales. <i>El arte y la comida.</i> 15.30 Saber y ganar. 16.00 Grandes documentales. <i>Vecinos en la naturaleza: La lucha por la supervivencia.</i> 17.55 Documentales culturales. 18.55 Biodiario. 19.00 Racons. 19.30 Mi reino por un caballo. 20.00 La 2 Noticias. 20.15 Miradas 2. 20.30 Mover montañas. 21.00 Documentales culturales. 22.00 El cine de La 2. <i>Dos mejor que uno.</i> 23.30 Somos cortos.	07.15 Megatrix. 12.45 La ruleta de la suerte. 14.00 Los Simpson. <i>Colega, ¿dónde está mi rancho? / La casa del terror XIV.</i> 15.00 Antena 3 Noticias 1. 15.40 Deportes. 15.50 El tiempo. 16.00 Multicine. <i>Gonger, el mal viene del pasado.</i> 18.00 Multicine. <i>No estás sola.</i> 19.45 Multicine. <i>El tren de la muerte.</i> 21.00 Antena 3 Noticias 2. 21.40 Deportes. 21.45 El tiempo. 21.55 Ver Cine. 22.00 Cine. <i>La isla de los condenados.</i> 00.15 Equipo de investigación. <i>Peloponcho / Infiltrados.</i> 02.00 Especial informativo. <i>Sexo.com.</i> 02.45 Adivina quién gana esta noche. 04.15 Únicos.	06.30 Puro Cuatro. 06.55 Los cazadores de mitos. 08.30 Top Gear. 10.30 Home Cinema. <i>El gigante de hierro.</i> 12.00 Home Cinema. <i>Air Bud 4: El bañador de oro.</i> 14.00 Noticias Cuatro. 14.50 Deportes Cuatro. 15.45 Home cinema. <i>Superstorm.</i> 19.00 iAllá tú! 20.00 Noticias Cuatro. 20.45 Deportes Cuatro. 21.30 iMójate! 22.30 Uno para ganar. 00.00 Diario de... 02.15 Ciudades del pecado. <i>Texas / Filipinas.</i> 03.00 Cuatro Astros.	06.00 Fusión sonora. 06.45 Sensación de Vivir. <i>Mundo irreal / Preguntas y respuestas / Una canción para mi madre / Aplástalo / Otras chicas.</i> 10.50 Matinal de cine. <i>Su distinguida señorita.</i> 13.00 I Love TV. 15.00 Informativos Telecinco. 15.45 Sálvame diario. 20.00 Pasapalabra. 20.55 Informativos Telecinco. 22.00 El cuerpo del delito. 22.45 C.S.I.: Las Vegas. <i>¡Quítame la vida, por favor!</i> 23.30 C.S.I.: Miami. <i>Resurrección / No volveremos a repostar / Y cómo se mata usted.</i> 02.15 Locos por ganar. 04.00 Infocomerciales. 05.00 Fusión sonora.	07.00 laSexta en concierto. 08.30 El muro infernal. 09.15 Los vigilantes de la playa. 11.55 Crímenes imperfectos. 12.50 Crímenes imperfectos: Investigadores Forenses. 13.55 laSexta Noticias 14h. 15.25 Bones. <i>El pie en la casa embargada / El campeón en el aceite / Un Papá Noel muy explosivo.</i> 18.00 Verano directo. 19.55 laSexta Noticias 20h. 20.55 laSexta Deportes. 21.30 Baloncesto: Partido amistoso: España-Bulgaria. 23.15 Bones. <i>La madre del monovolumen / Muerte en la silla / El secreto del suelo.</i> 02.00 Lo mejor de la Sexta. 02.20 Astro TV.

L'anunci de Punset

Hi ha un anunci que ja fa dies que em té absolutament fascinat. És aquest de Bimbo que protagonitza Eduard Punset. No el troben hipnòtic? És tan incomprensible que resulta extraordinari. Punset arriba a casa d'unes amigues seves amb un paquet de pa Bimbo natural 100% i les noies s'exciten quasi sexualment gràcies a les bondats del producte mentre el científic fa permanent cara de felicitat. "¿Qué nos ha traído?", "Pan natural", "iEstá jugosísimo!", diuen elles. "Jugosísimo"?? Mai se m'hauria acudit aquest adjectiu per qualificar el pa Bimbo. Elles li pregunten si es posarà dur i ell els explica que no, que gràcies al "doble horneado" es mantindrà flonjo. La resposta? No endevinen una intenció sexual de dobles sentits darrere del joc dialèctic? Estic malalt? I l'instat mà-

[És] terriblement efectiu, volgutament estrambòtic

gic arriba just al final de l'anunci. Escoltem la veu de Punset exclamant un "Aaaaaaa!", de satisfacció. Em passaria hores escoltant-lo. Per molt que t'hi recreis sempre et sorprèn i sembla que sigui la primera vegada que ho sents. Quina idea tan brillant: aprofitar la inconfusible expressivitat de Punset per injectar personalitat eterna a una producció publicitària. Segurament hauran pensat que és un anunci tronat i estrafolari, lleig, anacrònic. Però detinguin-se un moment i pensin-hi. L'anunci de Bimbo de Punset és terriblement efectiu, volgutament estrambòtic, quasi al·lucinogen. De fet, estic segur que tard o d'hora aniré al súper i no podré resistir la temptació de comprar un paquet d'aquest pa "jugosísimo".

Cinema a casa

▶ SENSE QUALIFICAR / ★ DOLENTA / ★★ REGULAR / ★★★ BONA / ★★★★★ MOLT BONA

LUCHADORES DEL INFIERNO
8tv / 16.15
Hellfighters. EUA, 1968. 120'. Gèn.: Aventures. Dir.: Andrew McLaglen. Int.: John Wayne, Jim Hutton.
En una vasta zona d'exploracions petrolíferes, una família lluita amb valentia contra la cadena de focs provocada per desconeguts que defensen uns altres interessos econòmics.

TOTS ELS CAMINS PORTEN A CASA
TV3 / 17.35
All roads lead home. EUA, 2008. 108'. Gèn.: Drama. Dir.: Dennis Fallon. Int.: Peter Coyote.
La Belle és una noia de 12 anys que perd la mare a causa d'un accident de cotxe.

NO ESTÁS SOLA
Antena 3 TV / 18.00
They come back. Canadà-EUA, 2007. 84'. Gèn.: Thriller. Dir.: John Bradshaw. Int.: Mia Kirshner.
Han passat més de deu anys des de la mort dels seus pares en un accident de trànsit, i des

d'aleshores Marley viu amb el seu oncle. Aquest està molt preocupat per l'estrany comportament de la nena i decideix portar-la a una prestigiosa psicòloga.

LOS PUENTES DE MADISON
La 1 / 18.55
The bridges of Madison County. EUA, 1995. 128'. Gèn.: Drama. Dir.: Clint Eastwood. Int.: Clint Eastwood, Meryl Streep, Annie Corley.
Robert Kincaid és un fotògraf professional que ha arribat a Madison County per fotografiar els ponts coberts de Roseman i Holliwel.

EL TREN DE LA MUERTE
Antena 3 TV / 19.45
Seconds to spare. EUA, 2002. 100'. Gèn.: Thriller. Dir.: Brian Trenchard-Smith. Int.: Antonio Sabato Jr., Jerome Ehlers, Kimberley Da, Nick Tate.
Uns bioterroristes amb armes biològiques prenen possessió d'un tren de viatgers per fer arribar el seu missatge anti-globalització al món.

NEGRO BUENOS AIRES
TV3 / 21.50
Catalunya, 2009. Gèn.: Drama. Dir.: Ramón Termens. Int.: Francesc Garrido, Daniel Faraldo.
Jordi Puigmatí viatja a Buenos Aires per aconseguir un contracte del govern en ple període del corralito.

DOS MEJOR QUE UNO
La 2 / 22.00
Estat espanyol, 1984. 89'. Dir.: Angel Llorente. Int.: José Sacristán, Antonio Resines, Carme Elias.
Martínez Cano, més conegut com *El Vaquero de Cercedilla*, és el propietari d'un terreny situat en un dels llocs més cobejats de Madrid.

AMANECER ZULÚ
8tv / 22.00
Zulu dawn. EUA, 1979. 113'. Gèn.: Aventures. Dir.: Douglas Hickox. Int.: Burt Lancaster, Peter O'Toole, John Mills.
El 1979, els britànics que governen a Sud-àfrica tenen coneixement de la creació d'un enorme exèrcit zulu que amenaça la frontera al Nathal.

Una escena del film 'Cher ami'

En to de pau

CHER AMI
TV3 / 12.25
Cher Ami. Estat espanyol, 2009. 85'. Gèn.: Animació. Dir.: Miquel Pujol.
Inspirada en fets reals ocorreguts a França durant la Primera Guerra Mundial, la pel·lícula narra la proesa d'uns coloms missatgers que salven la vida d'un batalló de sol-

datos americans perduts al bosc durant la batalla. La pel·lícula de Pujol compta amb una banda sonora de Manel Gil creada especialment per a aquesta producció i interpretada per la simfònica de Bratislava. Entre les cançons destaca *Flying heroes*, composta per Manel Gil i Rudy Gnutty i interpretada per la Nina.

L'estiu a escena

Corella Ballet
Castilla y León

Festival
Castell de
Peralada

Peralada
(Alt Empordà)

Dissabte, 13
de juliol
22.00 h.
Auditori dels
Jardins del
Castell de
Peralada

JOSEP AZNAR

Mona Lisa dislocada

Alicia Amatriain i Jason Reilly fan emmudir el públic amb un 'pas de deux' atlètic, programat dins l'espectacle del Corella Ballet Castilla y León

Valèria
Gaillard

Què passaria si agaféssim una cadena de moviments i l'invertís? Com quan girem un vinil a l'inrevés o rebobinem les imatges d'un vídeo? En dansa, el resultat seria *Mona Lisa*. Aquest va ser el *pas de deux* que van interpretar dissabte al vespre a Peralada la ballarina basca Alicia Amatriain i el canadenc Jason Reilly. La coreografia, d'Itzik Galili, va ser un gerro d'aigua freda: l'auditori, fins aleshores estarrufat a les cadires, abstracte entre tant tutú de coloraines i tanta pirueta, es va despertar de cop i va fer un bot.

Amatriain no sembla que balli. Es disloca. Amb un gest precís i cec,

els dos ballarins exploren tots els angles de l'espai: són les peces d'un engranatge que encaixa a la perfecció. Ella, amb la melena deixada anar. Ell, de cop es treu la samarreta. De tant en tant, se sentia algun esbufec d'admiració davant de tanta complexitat tècnica. Sens dubte, va ser la gran sorpresa de la vetllada i la va omplir de sentit.

A la força i el dinamisme de *Mona Lisa* els van seguir la dolçor i la finor desbordants de Lucía Lacarra. Acompanyada de Marlon Dino, Lacarra va interpretar (millor dit, brodar) *Thais*, una obra del recent desaparegut Roland Petit, a qui van dedicar l'espectacle. Amb un treball de mans celestial i una expressió enlluernadora, la solista del Ballet de l'Òpera de Munic va donar una lliçó de dansa clàssica i la seva intervenció es va fer curta. Però després va sortir Corella i va estar

tot oblidat. *Soleá*, amb els seus aires aflamencats i uns moviments pensats per María Pagés, és un regal. Un moment de reconfort en què res dolent és possible. Els germans Corella, Àngel i Carmen, es desfan en mirades de connivència i el *feeling* regalima per l'escenari.

Si l'espectacle havia començat amb una peça clàssica –*Bruch Violin Concerto núm. 1*–, va tancar amb una d'actual, *DGV Danse à grand vitesse*. Aquí, l'equip de Corella va demostrar que va agafant forma i solidesa, per bé que li falta polir el treball en els números de grup. La nova incorporació, la primera solista Momoko Hirata (que va lluir uns equilibris perfectes i uns girs vertiginosos al *Bruch concerto*) suposa un pas més cap a la perfecció de la jove companyia que, si tot va bé, aviat tindrem instal·lada a Catalunya.

EL PUNT AVUI+

AVUI, DILLUNS

Jordi
Soler

La visita papal

La llarga llista d'actes que el papa Benet XVI presidirà a Madrid, i que han convocat a la capital del regne centenars de milers de joves, i no tan joves, d'arreu del món, tenen defensors a ultrança i antagonistes furibunds. Fullejant, per exemple, els diaris madrilenys, ens podem adonar que aquestes dues actituds tenen un fidel reflex en les pàgines d'aitals rotatius. Així, mentre l'*Abc* i *La Razón* s'adhereixen fervorosament a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), *El País* se'n mostra més aviat distant, i el *Público* opta ja directament per qüestionar-la i criticar-la. Un dels temes que, sembla, serà tractat pel sant pare és la progressiva implantació del fenomen dit laïcisme en la nostra societat: la pèrdua del sentiment religiós va deixant pas a una manera de viure secular que és acceptada per un ampli sector de la ciutadania. Aquest canvi pacífic –laic no és sinònim d'antireligiós– de manera de ser preocupa no només les altes instàncies vaticanes sinó també alguns catòlics espanyols adscrits a la línia dura de l'Església. El columnista de l'*Abc* Juan Manuel de Prada blasmava, en un dels seus escrits, contra la llibertat religiosa perquè gràcies a ella podien ser adorats els falsos déus. I ahir mateix, en un extens article a la plana 3, arremetia contra els ateus, els "indignats" i contra tots els que han interposat el seu però a la visita del papa Ratzinger, amb inquisitorial indignació. Penso que la JMJ es mereix el màxim respecte,

perquè aplega persones de totes les ètnies i condicions socials al voltant de qui representa tot allò en què creuen, i els aplega de manera civilitzada, alegre i amb un elevat grau de germanor, i això, avui dia, és tan admirable com necessari. Que es calmin els detractors i els defensors de l'esdeveniment, perquè ens trobem davant l'esclat d'una multitudinària i apoteòsica catarsi. En una època de disbauxa econòmica, de profund malestar per les cruels retallades socials que s'acarnissen amb els més desvalguts, en una època d'inhumà materialisme, en què sembla que només els diners poden salvar el món, que centenars de milers de persones se sentin transfigurades per una indescriptible pau interior, ho trobo fantàstic.

Demano que es
calmin els
detractors i els
defensors de
l'esdeveniment

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
972 18 64 00

Dipòsit legal:
B20.249-1976

Abacus
Cooperativa

CATALONIATODAY

NO DEIXIS QUE EL TEU ANGLÈS ES ROVELLI!

Tot en
anglès

ECClub
English Culture Club

menys
de 6 €
al mes

Quotat anual de soci EClub: 69 €. Socis Abacus, subscriptors EL PUNT; AVUI, Catalonia Today: 59 euros

Més informació a www.abacus.coop i a www.cataloniatoday.cat

